ſub ſtabili dei ꝓuidentia ꝓſpiciens/ceci-
niſti. Diſperſit ſupbos mēte cordis ſui.
ꝯfirmās ꝑ id qđ ſequit̄ Depoſuit poten-
tes de ſede ⁊ exaltauit humiles.

¶ Sequitur tractatus
viij. ꝑ didragma ſeu dialogū. ꝯtinēs hn̄s
q̄ttuoꝛ Prima de depoſitiōe ꝑ impulſus
demonioꝝ. ꝑ notulas. xliiij.

D Prima Notula

·y· Epoſuit potētes de ſede ¶ Di
ſcipulꝰ Glriat̄ pſaltes nr̄a. cuiꝰ dn̄s hūili-
tatē reſpexit. glriat̄ in hūiliū collaudatiōe
ſimul ⁊ exaltatōe. Ex abūdātia em̄ cordꝭ
hūiliati. loq̄t̄. legerat ꝙ magna potētia di
ſoliꝰ ⁊ ab hūilib⁊ honorat̄ Propterea ma
gnificat dn̄m cuꝫ exultatiōe ſpūs. qꝛ ſibi
hūili fecit magna q̄ potēs ē. qꝛ mīa eius a
ꝓgenie in ꝓgenies timētib⁊ eū. ⁊ q̄ ſūt timē
tes deū ſi nō hūiles? Quo ꝯ. ſi ab hūilib⁊
honorat̄. ⁊ timet̄ deꝰ. ꝯſeq̄ns ē vt deſpici-
at̄ a ſupbis. Quid preterea ſupeſt. niſi vt
deſpiciētes ſupbi. diſꝑgant̄. ⁊ a ſede depo
nant̄. q̄ ſibiipis nō dn̄o potētes eſſe volūt
¶ Sꝫ hꝫ q̄ſtiōeꝫ Qui ſūt hi potētes?
Mgr̄ Uolo ꝓus agnoſcas quāta ſubtili
tate. notat̄ i hac pſalterij cordula. duplex
impulſus. Unꝰ in deorſum. Depoſuit. i.
deorſuꝫ poſuit. ⁊ depulit Alter ſurſuꝫ eue
hit. ⁊ trahit ⁊ ipellit. ⁊ exaltauit hūiles Cō
ſonātia mltiplex ſup h̄ ipulſu duplici ſup
petit. Uno deorſuꝫ ⁊ malo. ſurſuꝫ altero
⁊ bono Audi de malo Impulſus euerſꝰ
ſuꝫ vt caderē. Et iteꝝ Expulſi ſūt nec po
tuer̄t ſtare De helya ꝓo dicebāt filij ꝓpha
rū Ne forte tulerit eū ſpūs dn̄i. ⁊ ꝓiecerit
eū in vnū mōtiū vel i vnā valliū. ⁊ de xp̄o
ſcribit marcꝰ ꝙ expulit eū ſpūs in deſtū.
Unꝰ tm̄ impulſus viguit an̄ pcm̄. q̄ ſpūs
intellectualis ferret̄ in deū. nō violēter. ſꝫ
vltroneo volūtatꝭ amore. Sic trahi pete
bat q̄ dicebat Trahe me poſt te. Et xp̄s
Nemo p̄t ad me venire niſi pr̄ q̄ me miſit
traxerit euꝫ Peccauit lucifer ortꝰ eſt alter
impulſus vſqꝫ ad abyſſuꝫ Unō dicꝰ ē dia
bolus. q̄ſi deorſum fluēs Seducti ſūt. ⁊
ſeductorē imitati ſūt. ꝓmi parētes. in pec
cādo. factus eſt par impulſus in cadendo
nec poterant ſtare ꝓpria virtute. Sꝫ dn̄s
fecit potētiā ſuā in brachio ſuo. Ipſe mi-
ſertꝰ eſt ⁊ fecit hūiles vt exaltarent̄ fierent
·z· qꝫ ſublimes ¶ Diſcipulus Ue ve peccori
bus ab impulſu male q̄ſito. q̄ ſunt hic po
tētes. q̄s maria ꝑintellexit An demones
iſti? ¶ Mgr̄ Loq̄t̄ ad. Job dn̄s de dia-
bolo ſub methaphora behemoth. ꝙ nō ē
ptās ſup terrā q̄ ei poſſit ꝯpari. q̄ nedum
ſupb⁊. ſꝫ rex eſt ſup oēs filios ſupbie Qui
teſtāte aplo extollit̄ ſup omne qđ dr̄ deꝰ. de
quo ꝓpheta ſupbie ſue vocē exꝑmēs Cōſcē
dā ſup aſtra celi. exaltabo ſoliū meū. ſede-
bo in mōte teſtamēti Seq̄t̄ Et ero ſilis
altiſſimo ¶ Fuerūt q̄ opinarent̄ luciferū.
inuidiſſe altiſſimo filio. ⁊ eq̄litatē eiꝰ affe-
ctaſſe Et qꝛ ꝓpter filium tēpeſtas aduene
rat mortꝭ/ex inuidia diaboli/in orbē ter-
raꝝ/dixit in ſecreto trinitatis ꝯſilio Si
ꝓpter me orta eſt/mitte me in mare Fiam
hō paſſibilis. oīb⁊ fluctib⁊ temptationū ex-
poſitus. ⁊ ceſſabit tēpeſtas ¶ Uidet̄ huic
ꝓōni. textꝰ alludere cātici. Cū em̄ dixiſſet
maria de deo. fecit mihi magna q̄ potens
eſt. qꝛ videlicet hūilitatē ācille ſue reſpexe
rat. rurſuꝫ ſubiūxit de diſꝑſiōe locutura
Fecit potētiā. nec hic ſtetit. ſꝫ addidit in
brachio ſuo. Nouimus aūt ꝙ ab yſaia. fi
liꝰ incarnatꝰ ⁊ paſſus appellatꝰ eſt brachiū
dn̄i. quis ī q̄t credidit auditui nr̄o. āt bra
chiū dn̄i cui ꝛuelatū ē De q̄ ſeq̄t̄ ꝓe lāguo
res nr̄os ipe tu. ¶ Diſc. Cōcordare vr̄ hec
poſitio cū traditiōe doctoꝝ ꝑ oīa Ponūt
eī ꝙ ꝑ ſummā hūiliatiōeꝫ filij di. ſupbia
diaboli deiecta ē. q̄ q̄ſi fortꝭ armatꝰ cuſto
diebat atriū ſuū ¶ Sꝫ hꝫ oppoſitionē. qꝛ
lucifer nūq̄ vidit intuitiue trinitatē. nec
ꝑ reuelationē/videt̄ eiꝰ cognitiōem habu
iſſe. ſic nec fidē. ⁊ minꝰ vitā eternā. q̄ eſt di
cente xp̄o. vt cognoſcāt deū veꝝ ⁊ quē mi
ſit ipm xp̄m Sꝫ nec caſuꝫ ꝓſciuit ſuum.
Doluiſſet em̄ penaliter ſine culpa. ¶ No
lo tm̄ ꝯtētiōib⁊ deſuire. abūdet quilibꝫ in
ſenſu ſuo. Satꝭ eſt ad rē nr̄ām ꝙ diabolꝰ
voluit eē ſilis altiſſimo. qꝛ ſibi ſuā btītu-
dinē. a ꝓprijs virib⁊ expetebat. nulli q̄rens
aut ferēs eſſe ſubiectus. Hinc euenit illđ
xp̄i. Uidebam ſathanaꝫ tanq̄ fulgur. de
celo cadentem Sic finis ad alta leuatis
eſt ruere/dum humiles exaltantur.
¶ Sunt queſtiones alie plurimorum. vt
cur deus creauit. q̄ꝫ caſurū nouerat. Cur
non appoſuit vt redimeret eum ſicut ho-
minē poſt lapſuꝫ erexit. ⁊ talia que abūde
tractata ſunt per doctores Hec tm̄ omni
bus curioſis ⁊ potentibus apud ſemet-
ipſos. nulla poterūt ſatꝭ eē. vt inueſtigare

ſufficiāt ſenſū dn̄i Niſi p fidi hūilitatē/ſe
captiuēt.obtūdet̄ ⁊ reuerberabit̄ poti⁹ ex
lūine rōnū ſu⁹ viſus Credāt ḡ dn̄o optio
⁊ ſapiētiſſimo q̄ bn̄ oīa fecit. Alioq̄n de
opib⁹ nullā poterint inuenire rationem.
¶ Mgr̄ Sobrie ꝯſulis Salubri⁹ ē nob̄
intēdere.ne deponat nos dn̄s de ſede. ſ;
exaltet hūiles.ꝯ potentes. inſidias ⁊ im
pulſus.aduerſus quē ē nob̄ colluctatio.
q₃ aſſidue circuit q̄rēs quē deuoret. Sit
deīceps igit̄ ſi plac;.collocutio nr̄a.ꝯ ten
tatiōes inimici.cui nōia mille.mille nocē
di artes. ¶ Diſcipl's. Laudo ꝓpoſitum.
¶ Mgr̄ Plus laudab.ſi recogitauer; p̄
cipuā hāc eſſe ſibi artē: celare ſuas artes.
¶ Diſcipul⁹ Quo pacto: ¶ Mgr̄ Tol
lere ſatagit añ oīa/nr̄os oc̄los ne creda/
m⁹ vllos eſſe demones.aut vllos a demo
nib⁹ tētationū impulſus violētos immit
ti. Scit q̄ pniciosior eſt occult⁹ nr̄ inimi/
cus. Nihil inſup picl'o prim⁹. q̄₃ ſuū ne/
ſcire nec credere picl'm. Aut ſi forte/habi
tual'r creditū eſt actualiter id nec attendi
tur nec timet̄. Male dormit̄ inter latro/
nes. Cecat; oculis q̄d niſi pateat in foue/
am lapſus: At ꝯ. Fruſtra iacit̄ rete ante
oculos pēnatoꝝ. ¶ Diſcipl's Imo iacit̄
aliq̄n vt tereant̄ ſonoꝝ impulſib⁹ territi
capiant̄. Hec alta demonū fraus eſt.ſi vi
derint ſe videri p oc̄los fidei/aggrauant
picl'm.ſpem euaſiōis intercludūt Fallor.
ſi nō conabat̄ ſathan ſic illudere. ſic tene
re. Anthoniū.cū ei totū mūdū.laq̄is ple
nū oñdit Qui territ⁹ ⁊ ſuſpirās ait ad do
minū.q̄s hos euadet: Scis q̄le rn̄ſu; ac
cepit ¶ Mgr̄ Hūilitas. ¶ Diſcipl's Cō
ſonat pſalmiſta Cuſtodiēs puulos dn̄s.
hūiliat⁹ ſum ⁊ liberauit me Euadūt piſci
culi.p rimulas ret;.dū magni retinent̄ in
cluſi. S; in quo potiſſime ꝯſiſtit hūili/
tas: Uidim⁹ eī̄ plīmos/p nimiam pdi/
tos hūiliatiōem.q̄les puſillanimes.q̄les
deſperātes.q̄les tedio vite ſe necātes.
¶ Mgr̄ Certū tene ⁊ nullatenus dubites.
nullū pire.diabolo īpellēte.niſi pri⁹ poſu
erit ī eo pedē ſupbie Uidit h̄.qui orabat.
Nō vēiat mihi pes ſupbie ⁊ man⁹ pc̄cor;
nō moueat me Ibi ceciderūt oēs q̄ opāt̄
iniq̄tatē. Sūt ḡ duoꝝ p̄ncipum.vexilla.
duo diſtinctiua.hūilitas ⁊ ſupbia. Hūili
tas dei.⁊ ſupbia diaboli Sūt impulſus
duo.deorſum ⁊ ſurſum. Quid hūili⁹ cru
ce xp̄i. Quid arrogātius ſupbia diaboli.

qui extollit̄ ſup omne q̄d dr̄ deus. ⁊ vt de
us ⁊ plus q̄₃ deus ſatagit adorari. Hinc
oīa repetit machinamēta p ydolatras.p
magos.ſortilegos ⁊ maleficos. ¶ Diſci/
pulus. Fuerit hec arrogātia p diabolu;
ſp intenta.multos tn̄ decipit nō ſupbos.
q̄les aliq̄s notauim⁹ ¶ Mgr̄ Inueniat̄
in oīb⁹ perdit; ſupbiā dn̄atā Nōne inici
um ſuperbie eſt/apoſtatare a deo: Apo/
ſtatat oīs q̄ nō credit.qui deſperat.qui ſu
um pre oīb⁹ iudiciū anteponit. q̄ ꝓpriam
nō dn̄i volūtatē implere ſatagit. qui iuſti
cie dei nō vult eſſe ſubiect⁹.ſed ꝓpriam ſta
tuere Sic cayn deſperans/maior eſt in/
quit iniq̄tas mea q̄₃ vt veniam merear.
Certe maior ē o cayn. iniq̄tas tua q̄₃ me/
ritū tuu; ex te.ſed nō maior q̄₃ dei miſeri/
cordia.ſi ei dē ſubiecer; te Iudas pus in
tenebris ſathāe nimis audax. poſtmodū
tenebris a corde remot; p aſtutiā diabo/
li.fact⁹ eſt puſillanimis ſupra modu;.ad
nudū,pſpectū.horrendiſſimi ſceleris ſui
Cecidit inde a ſe per deſperationem. ⁊
ſub ſe per damnationem. ſed non adie/
cit vt venie petitioēm aſſurgeret de pec
cato q̄d ore cōfitebat̄.q̄d deteſtabat̄ ope.
pecunia reſtituta ¶ Diſcipulus. Horreo
totus dū verſutias diaboli recogito.du;
terribilis deus aſpicitur in ꝯſilijs ſuper
filios hoīm.dū iudicia ſua abiſſus mlta.
dū oīa reſpicio fieri pc̄corib⁹ ad muſcipu
lā.laq̄ū ⁊ ruinā Cadit iuſtus ⁊ reſurgit.
cadit alter nec dn̄s ſupponit manū ſuam
¶ Mgr̄ Sed nō min⁹ mirabilis eſt mi
ſericordia dei ſup hūiles. Illudit draco/
ni iſti behemoth/ſicut aui Puer aūt ema
nuel/tenet ipm laq̄is Sinit̄ aliq̄n pcede
re ad impulſionē electoꝝ.gaudet erūpere
Porro dū excedit.protin⁹ reuocat̄. Facit
ita deus cū tētatione puentū.nec ſinit tē/
tari ſupra id q̄d poſſum⁹ Poſſum⁹. intel
lige.nō in nr̄a.ſ; ſui fiducia ¶ Diſcipul⁹
Putas ne ſathan iſte poſuerit inimicici/
aꝝ ſuaꝝ laq̄os ꝯ mulierē nr̄ām.virgine;
puriſſimam. que a ſexu mulier non a cor
ruptione dicitur. ſimiliter a fecundita/
te ⁊ venuſtate: ¶ Magiſter. Puto.nam
q̄₃ cantantē vt audiuit Magnificat ani/
ma mea dominū:miratus cauſa; gaudij
pariter ⁊ exultationis:credidit arrogan/
tem:cū ſubintulit. Ecce eī̄ ex hoc btām
me dicēt.omnes generatiōes. Iunxit ap
plauſum ſuum demon.impulſit ab extra

quaſi blandiens. vt eleuatã mariã vehe/
menti⁹ allideret. Sʒ illuſus eſt ⁊ eliſus
ab hũilitate marie. validiuſqʒ repulſ⁹ Sʒ
repulſus ad alterã ſe ↄuertit aſtutiã. ſub/
inferens. O q̃nta facta es. btã ꝑ oẽs gña
tiões. q̃ talis extiſtis ⁊ tanta. Tu ſupbiã/
hũilitate viciſti. rara/ꝓrſus hunorata.
Euge euge. qꝛ digne btã. qꝛ digne laudã/
da ꝑ oẽs gñatiões es inuẽta. Cui⁹ inſidi/
as ſubdolas. intelligẽs maria. blãdientẽ
mox repulit vt aduerſantẽ. Cõuertãť inq̃t
retrorſum ⁊ erubeſcãt. qui dicũt. mihi eu
A ge euge. Diſcipulus Eq̃ſſime de⁹. quid
hic nobis erit tutũ. Vr in ꝓſacꝰ nec ipſa
vel virtutũ tuta ſit victoria? O mõſtrum
horrendũ ingẽs ſupbia. q̃ nũc a ſuo ↄrio
nũc a vẽto ſolo. nũc a ꝓpria morte/nepha
riã trahit originẽ. Sʒ o q̃le ꝑſtabiť effu/
giũ ſi tã a dextris ĩpugnat q̃ʒ a ſiniſtris?
Si viuit. ſi moriť. ſp ſeuit. ſp impellit. ſp
euertit. vt cadam⁹ Mgr Accipe ↄſiliũ
Impulſus/cade ⁊ vide ne ſteteris in te.
Iacta te cũ nouiſſimo virorꝫ ĩ nouiſſimo
loco. Securus eris: qꝛ ſuſcipiet te. Hoc
erit altiſſimũ refugiũ tuũ. Nõ accedet ad
te malũ ſi habitaueris ĩ adiutorio altiſſi
mi. nõ in te. nõ in meritꝫ tuis. nõ in indu
ſtrijs. non in timore malorꝫ tuorꝫ. dicens
dño. Suſceptor meus es tu. exultabis te
liberatũ a laq̃o venãtiũ. Ceterꝫ pulicul/
lus eſto ſub alis ſue miſeratiõis. nõ time
bis ab hoc rapace miluo. Te pupillũ ⁊ vi
duã aĩam tuã. te mãſuetũ ↄſtitue. Crede
pſalmis ſuſcipiet te. Statuet te in ſubli/
mi ꝓtectiõis ſue throno. faciẽs etiã hic ⁊
nũc ↄſedere te in celeſtib⁹. qꝛ ↄuerſatio in
celis eſt. dũ ſperas in eo impulſus impul
ſu vinceť. Cãtabis ⁊ dices Depoſuit po
tẽtes de ſede. In me ponere. ⁊ ſup me ⁊ af/
fectiões meas: exaltauit hũiles. qꝛ glĩam
p̄cedit hũilitas. Diſcipul⁹ ſpecioſa ſũt
q̃ loq̃ris ⁊ deuota. ſed q̃ poterit rõe hõ in
ſtus ſibi bñ ↄſcius de virtutib⁹/iudicare
ſe virtutes nõ hr̃e. Mgr Virtutes ꝟe
nõ ſunt/niſi q̃s gr̃e g̃tificãtꝫ radix ꝓfert.
viuificat. fouet ⁊ roborat. qꝛ nõ hʒ aliq̃d
viriditatis/ramus boni opis niſi mane
at in radice charitatis. Neſcit aũt hõ an
amore dignus ſit gratificãte. q̃re neſcit ſe
veras virtutes hr̃e. Diſcipulus Scit
nihilominus gr̃as ſe ꝑlimas a dño rece/
piſſe in bonis. vel fortune vel nature. vel
aĩe. Quid ſuper iſtis dicet deo? Mgr

Utiqʒ Cõfitebiť dño. gr̃as aget bñfacto/
ri ſuo. Diſciplus Lego pharizeũ in
euãgelio grãs agentẽ. qꝛ nõ erat iniuſtus
adulter raptor. Ieiunabat bis in ſabbato
decimas dabat. Receſſit tñ iniuſtificat⁹
in domã ſuã. potenſqʒ in regr̃atiõe ſua de
iectus eſt dũ publicanus hũilis exaltat⁹
Mgr Intende diligenter. ⁊ inuenies
laqueos inimici ſuperſeminatos in vijs
pharizei. Ambulabat iter rectũ/gr̃arꝫ acti
onis. Quid eñi g̃titudine rectius. eſſe po
teſt: quid ꝑuerſius ingratitudie? Poſu/
it iuxta hoc iter quo phariſeus ambula/
bat/laqueũ arrogantie. quo ↄprehenſus/
corruit in foueã ↄtẽptus ceterorꝫ. In cõ/
temptũ nõiatim aſtantis ⁊ penitentis. pu
blicani. Nequicia hec eſt demonum. oĩa
ſtatim pariter deprauare. Sufficit eis vľ
vnus aditus ad ꝑniciem. Sciũt bonuʒ
ↄſtitui ex circũſtantijs oĩb⁹ bonis. malũ
ꝟo ſibi ſufficit ad reatũ ſi vľ in vno pecca
uerit Diſcipulus Phariʒeus iſte bene B
dotatus in gratijs dei/ↄſiderare q̃d ha/
buit? Mgr Primo illud. Quid ha
bes q̃d nõ accepiſti? ⁊ hoc videtur feciſſe
gr̃as agens deo. Scd̃o diceret. Si acce
piſti. quid gloriaris q̃ſi nõ acceperis. Et
ſi putabat obſeruare/mentiebať iniq̃tas
ſibi. Quare? Quia ꝓrimos ↄtẽnebat nõ
habentes. Iudicabat alienũ ſeruũ publi/
canũ/qui dño ſuo iã iuſtificatus aſtabat
Dedit dñs aplĩs formã. q̃d ageret in arti
culo tali. Non inquit vos me elegiſtis ne
gloriemini q̃ſi ex vobis. ſʒ ego elegi vos.
ne ſcitis ingrati quaſi non acceperitis. ⁊
poſui vos vt eatis ⁊ fructum afferatis. ne
torpeatis ocio. gr̃am dei inuacuum reci
pientes ⁊ fructus veſter maneat. quaten⁹
ꝑſeuerantia coronetur Diſcipulus Fa
cile talia dicimus. facile nos in ꝟbis deij
cimus. Sed o prauum cor hominis ⁊ in
ſcrutabile. Quis cognoſcet illos ocultiſſi
mos in cordis finibus ſathane laqueos.
⁊ vehemẽtes ĩpulſus. q̃s euadet? Mgr
Paulo añ rñdebas ex oraclo. Anthonij
humilitas Diſcipulus Quid qꝛ humi
les/etiam in arrogantia merſi/volumus
iudicari? Mgr Hec eſt palma ſupbie.
videri vult hũilis/ne vileſcat. Cõfiteť ſe
aliq̃ñ peccaſſe. imo pl⁹ peccaſſe q̃ʒ fecerit/
aut ſibi conſcius ſit Quare hoc? Quia
querit ĩ pcc̃o laudẽ iuſticie. dũ audit a ſa/
piente Iuſt⁹ in p̄ncipio accuſator eſt ſui.

¶ Diſcipulus Vach. q̄lis hec pnicies q̄ ſtulta gl'iatio. Filij hoim̄/vſq₃ quo graui corde. vt q̇d diligitis mēdaciū: Quale da bitur inter iſta ↄſiliū: ¶ Mgr Conſulit beda/ ↄriū ad pharizei ꝟba modū Deus ignoſce mihi pccori. q2 non ſum ſic̄ ceteri hoim. Innocentes. caſtitate pollentes. orōni inſtātes. ſobrie. iuſte ꝛ pie viuētes in hoc ſeculo. fructus dignos pn̄ie faciē tes. ſicut etiā hic puplican⁹. ſicut hec meretrix. de q̄lib₉ iurat veritas. q̄ precedent in regno dei pharizeos. Nō ieiuno. non decimas do. Si aliq̇d boni facio. illō q̄ diſtrictione iudicet̄ ignoro. aut quo fine terminet̄. ¶ Diſcipul⁹ Cor⁹ intremiſcit in me ſpūs meus. dū hoc vltimū marie recognoſco. q2 neſcit hō finē ſuū. Quia. ve etiā laudabili vite hoim (dt Aug. pro mr̄e flens) ſi remota mīa iudicet̄. Nō aūt ex meritis dat̄ gr̄a alioq̇n iā nō eēt ḡtuita nec gr̄a. Profecto ſi aliq̄ dʒ hūilitatē parere ↄſideratio. hec vltīa dʒ. q2 q̄ diſtrictiōe iudicet̄ vita nr̄a. ꝛ q̄ fine terminet̄. ignoramus ¶ Mgr Recte ſentis. Sed tn̄ hic inſidiari/ hic impellere nō deſinit inimicus. Teſtes accipe ml'tas hereſes: ex his/ diue gr̄e laudib₉ ortas. ꝛ velut aduerſas. Dixerūt aliq̇. ſi totū diue gr̄e tribuim⁹. nr̄a q̇d agūt opera: Bn̄ male fecerim⁹. ſoli q̄s ſuſcepit gr̄a ſaluabūt̄. Vox aliorꝫ eſt. boni nō eſt niſi bona tribuere. Non fecit de⁹ hoies p̄cipue fideles ſuos. vt dānent̄. Benignus eſt nō crudelis. q̇ in pditiōe hoim delectet̄. Tollit ſathā ꝑinde ſemē bonū a terra cordis nr̄i. perturbari. aut ſuffocat in ortu. vel dūʒ fructus habendus eſſet exterminat ¶ Diſcipl'us Hereticos innumerabiles nō inficior a ſathana circūuentos Porro ſermonē habeto de xp̄ianis fidelibus. ¶ Mgr O ſi cordis ſecreta. linceis (vt dicūt) ocl'is penetrare fas haberes/ quot peiores heu introrſus hereticos ſub velamine xp̄ianitatis. inuenires. Attn̄ nolo te curioſū ſcrutatorē eſſe vite aliene. ſꝑ memineris. p̄conij charitatis. q2 nō cogitat malū. Vox. eſt xp̄i. vt q̇d cogitatis. mala in cordibus vr̄is: ¶ Diſcipulus Quo pacto poſſum iſta nō cogitare. q̄ experientia palā facit: ¶ Mgr Fuge q̄ntū potes expientiā. tecū habita. te cogita. te circūſpice. clauſos in alienis ſcelerib₉. aptiſſimos ī tuis oculos habe. Quid nc̄e eſt/ vt alienis ſordib₉.

cor tuū inq̇nes. aut impleas ſuſpicionib₉ maliuolis ꝛ impuris: ¶ Diſcipulus. Nō ſum Fr̄es ꝛ primos q̄ ratiōe poſſuʒ n̄ curare: q̄ pacto n̄ lugere cū lugētib₉ cū infirmātib₉ n̄ infirmari: ¶ Mgr Crede iam hic latet laq̄us ſathane multiplex. vix extricabilis. tāq₃ dedali laborint⁹. q̄ſi negociū pābulās in tenebris. ꝛ vn̄ veniat aut quo tēdat vix deprehenſibile. Ponat̄ interim ſilētiū de bn̄ficiatis. ꝛ officiatis. in republica. de p̄ſidib₉ aliorꝫ. q̄rꝫ cura/ vel ingeſta. vl' arrepta. vl' ſuſcepta ē. Loq̄mur d̄ hoie ſic libero. q̇ ſoli dō ꝛ ſibi viuere q̄rit. q̇ n̄ hʒ hoies īpoſitos ſuꝑ caput ſuū. quē punitio pccorꝫ nō vrget/ vt intendat eis. Cui ↄuenit illō attēdere. q̇d ad te de his q̇ foris ſunt iudicare. Portabit onus ſuū vnuſq̄ſq₃. vaca tibi. tueq₃ ſaluti. Ecce tales ml'tos ↄtinet eccl'ia p̄cipue in religonib₉. q̇ depoſuiſſe ſe credūt curā oīm Ita vt nec ſui ipōrꝫ retinuerint. Attēdat oro q̄lib₃ taliū Fili accedēs ad ſuitutē dī. ſta in timore ꝛ p̄para cor tuuʒ ad tentatiōm Tps quippe nō deerit. nā impulſus etiā in iſta re frequēter. quā potiſſimū vitare debueras. ¶ Diſcipulus Que ē res iſta: ¶ Mgr Nimirꝫ quā dixim⁹ de aliorꝫ iudicio. Cogitāt malū. gaudēt ſupiniq̇tate. ꝛ ſi nō faciēda. tn̄ audiēda Vidēt curioſitatis. aſpectu/ ↄdictiōes: nedū ciuitatis. ſʒ regnorꝫ Jn̄ tūc de bellis. de titulis regnātiū p̄mos oīm rerꝫ mot⁹ accipiūt Cariſſimā. ꝛ in familiaritatē recipiūt ſibi famā. mōſtrū horrēdū ingēs. qō ſua ꝑ mēdacia creſcit. qō magnas territat vrbes. ſꝑ ꝛ auditis/ aliq̇d noui adijcit auctor. Deniq₃ ſic cupiūt oīa cogitare. q̄ſi de oīb₉ fuerint rōnē reddituri. Jubet̄ a petro ſolicitudinē oēm ꝛ curā ſuā: in deū p̄ijcere. Ipi ꝟo curā oīm ſuſcipiūt ¶ Diſcipl's Nūq̇d n̄ audire talia p̄n̄t/ q̄ſi nō audiētes: Audiunt. vt ſibi ↄſulāt. vt vileſcat mūdus cū ꝑturbatiōib₉ ſuis. vt p̄riam celeſtē deſiderēt. vt ꝑ afflictis deuoti⁹ intercedāt apō deuʒ. ¶ Mgr Induc̄is pizomata prurietis ficulnee. q̄b₉ nuditatis ſue pudēda tegere putāt q̄ſi n̄ meli⁹ ī pace colat̄ ꝛ oret̄ de⁹ ī aīmi collectiōe. n̄ in diſꝑſiōe. quā nc̄ario rumores ꝛ fabulatiōes n̄ vt lex tua dn̄e/ cauſant nutriūt ꝛ augēt. Hic incerte fluctuatiōes impulſiue cordis. Hinc mō gaudia vana. tīores ſoliciti. falſe ſpes. odia luct⁹. ꝑtialitates. Exterminiū poſtremo toti⁹ vnitatis

ad deuz. quã pro pte optima ſibi elegiſſe
blãdiunt Itaqȝ duas ciuitates ꝯſtituũt
duo amores Ciuitatẽ dei.amor vniẽs.cĩ
tatẽ babilonis amor diſpgens. Sentiet
hec q̇ſquis attẽdere.pfundi⁹ cognouerit.
ꝙ ꝯuerſio ad creaturas/ diſpgit de ſe cor
in vana. Colligit aũt ꝛ vnit.ſola in deum
ꝯuerſio Relinq̇t illa poſt ſe triſticiã.iſta
ꝯſolatiõez Deniqȝ ſatẽ erit impulſori etiã
ſi cetera ſcelez dãna nõ afferẽt.tpis ꝯſũp
tio. Hec victoria.hic triũphus ſu⁹ ingẽs
Diſcipulus Quid.ꝙ in talib⁹/ꝯ tediũ
animi/ꝯſolatiões q̄rũt. Mgr Quert.
ſed inueniũt.p refectiõe defectionẽ Itaqȝ
dulcedo fallax.ꝛ ſcalpẽs auriũ pruriginẽ.
abit celeriter. fixus acule⁹. pũgit acrius.
miſcent ſe vltro rixis alienis. Pares ſũt
tenẽtib⁹ canẽ.vel lupũ aurib⁹.q̄z morſus
vix vel nũq̄ȝ effugiũt. Nibil ad ſanatiõez
animi fluctuantis. plus aduerſum/ q̄ȝ ſe
in talib⁹ oblectare.q̄ nũq̄ȝ animi ſuauita/
te ſiẽ nec ſcitate gauðbũt Et q̄d opaẽ hec
oĩa/niſi ſupbia mẽtẽ.que ſpreto ſũo bono
q̄rit in infinitis delectari:vult q̄etẽ p inq̇
etudinẽ poſſidere Nõ ſi ſenſerit potẽs
calũniator xpianoz:q̄lẽ loq̇mur/ rumo/
res fugere: curare ſe/ipm ſolicite: putas
req̇eſcet: In puluere ſufflabit aliorſum.
ſed tñ ad deorſum. Conabiẽ vt fiat ſolita
rius.agreſtis.inciuilis.auſterus ſuis.ſi/
bi triſtis.oĩb⁹ odioſus aut inutilis.loquẽ/
da tacebit indiſcret⁹/tacẽda loqueẽ. ama
rus vtilis prius ad ꝯfeſſiones audiẽdas
idoneus ad ꝯmotiões ſecretas aut pupli
cas.fugiet oĩa velut a facie colubri.ſecuȝ
rabioſa ſilẽtia rodit. Vñ ſub regula poſu
it q̇dã. Dũ fugiũt ſtulti vicia.in ꝯria cur
rũt Nec iã currũt.ſed impulſi rapiunẽ.ſȝ
rapti p̄cipitanẽ. Abſorbet eos pfundum
ꝛ vere q̄d ñ hȝ remediũ.ſi vrgeat ſup eos
pute⁹ os ſuũ deſcẽdent in eternũ.qꝛ ſup/
E bia coz q̄ te oderũt/aſcẽdit ſp Diſcipu
lus Cõcludis in vnũ ꝯria.aſcenſuȝ ꝛ de/
ſcenſum. Mgr. Aſcẽſus ſupbie.deſcẽ
ſus eſt.ſic gre deſcẽſio:exaltatio ſublimiſ
ſima reputaẽ. Qð eñ altũ eſt apð hõies:
abominatio eſt apud deũ. Dicta ſunt mlẽ
ta ſup mltis impulſib⁹.q̄ rõe.q̄ve poſſent
indicio ſecerni bon⁹ impulſus ꝛ malus.
Hec breuis eſt diſtinctio. ſurſuȝ deorſũ.
depoſitio de ſede q̄etis.exaltatio ad ſedez
pacis dicta eſt Altera vnitio ꝛ diſpſio no
minẽ. Tertia deiectio ꝛ ſuſceptio nõiẽ.

Quarta rectitudo ꝛ curuitas addatur.
quinta ſacietas ꝛ inanitas vocari pt. Et
ſexta exultatio mẽtis ꝛ deſolatio Diſci
pulus Quõ poſſunt hec fieri cũ reprobo
rũ multi gaudeãt.iuſti lugubrẽ trahũt vi
tã: Mgr Intra in ſcĩariũ dei.vt intel
ligas in nouiſſimis eoz. Si videris ſtul
tũ fixa radice.vide ſimul ꝛ exituȝ. maledi
ces pulcritudini eius ſtatim.qꝛ ducũt in
bonis dies ſuos.ꝛ in puncto ad inferna
deſcendunt. At ſũo.qꝛ nõ attendũt iſta fi
lij hoĩm.ipi abſqȝ timore ppetrant mala.
q̄ȝuis timida ſp ſit malicia.ſecura ſũo mẽs
q̄ſi iuge ꝯuiuiũ Nõ eſt aũt vnitas.niſi
in vno ꝛ ſolido.eternoqȝ bono. Pellitur
ꝛ impellitur vnita mẽs.ſed imota manet:
diſpſa velut arũdo vẽtis agitata.nõ ſub/
ſiſtit.corruit tandẽ. ꝛ fit illius ruina ma/
gna Impellitur viciſſitudine miſerabili
Nũc ꝯ deũ p preſumptionẽ.p impietatẽ.
p deſpationẽ.p infidelitatẽ. Nunc ꝯ ſe.p
diſſolutionẽ cordis.p debilitatẽ corpis
p eneruatiõem virtutẽ.p ꝯſũptionẽ tpis.
Deniqȝ ꝯ pximũ.p erroz inductionem.
ppudoris exterminationem. p rancoris
ꝯtentionẽ.p fauoris denegationẽ. Di
ſcipulus Latiſſimos.impulſuȝ maligno
rũ notas imper⁹ gñales.pticularis enar/
ratio vel enũeratio plus doceret Mgr
Infinitũ (tradit Areſtoteles) incognitũ
eſſe.nec numerari pt. Circũſtantie vero
pticulares impulſuũ/ſunt infinite.q̄z p̄
terea.ꝙ nõ ſe ſp ꝯtinuo manifeſtãt. latet
exitus.deijciunt aliq̄ñ plus q̄ȝ ſentiatur.
Notauit pſalmiſta.ſpẽs ſeptẽ impulſu F
um. Vn⁹ eſt timor nocturn⁹.ꝛ hic obſcu
rus. Alius ſubitus. ſagitta volãs in die
Tertius pplexus ꝛ inuolutus.negotiuȝ
pambulãs in tenebris. Quartus impor
tunus. Quint⁹ violẽtus.q̄ pariter excũt/
ab in curſu. Sextus eſt a demonio meri
diano. q̄ ſe in angelũ lucis transfigurat.
Septim⁹ eſt a diuioz curioſo ſcrutinio
ſup filios hoĩm.q̄ percũt oẽs a ſiniſtris.
cadẽt a latere ſuo mille.q̄ videbanẽ pfecti
ores. ꝛ decẽmilia a dextris tuis oẽs fide
ſignati. Horrend⁹ nimis eſt h̄ impulſus
Ecce dũ hic viuim⁹ nauigamus velut in
mari magno fluctuantiũ cogitationũ O
q̄ȝ ſepe ſuſcitaẽ ꝛ inhorret ſpũs procelloſe
tẽtationis.pmittẽte deo.impellente dia/
bolo Inuidet eñi depoſitus iſte.ſublimã
dis ad ſedem vñ corruit Aſcendũt fluct⁹

ĩteriozis noſtri marꝫ ad celos/ꝑ pſumpti
onem. deſcendũt vſqꝫ ad deſpationis ab/
yſſos Afflat ex aduerſo. bonus nr̃ ſpũs.
ponit pcellā nr̃i cozdis in auram. ⁊ ſilent
fluctus eius. ⁊ deducit nos in poꝛtũ nr̃e
voluntatꝭ. ¶ Diſcipl's Venit in recoꝛda
tionē illō ſcptũ tuũ ꝑ ſex lectiones. vbi di
cm̃ apl'i tractasꝭ In ipo viuim⁹. mouemur
⁊ ſumus Diſtinxiſti q̄druplicē vitā ſps.
Porro de motu ⁊ ſtatu nr̃o in deo/pſto/
labantur aliq̄ ſermonē. Nũc aduenit oc/
caſio loq̄ de motibꝫ impulſuum bonoꝝ ⁊
maloꝝ. dũ nũc impulſos ⁊ depulſos ſu/
ſcepit. ꝯtremiſcens moꝛiētũ terra. velut
in quodā ſtatōis ſerene ſinu ¶ Mgr̃ Cē
tilogiũ accipies ſeoꝛſuꝫ de ĩpulſibꝫ Cras
preterea dũ ſuppetit hora q̄ nũc tarda eſt.
pl'ima rurſus me loquēte. te auſcultante
de bonoꝝ ꝯ maloꝝ angeloꝝ officio/q̄ter⁹
accipies ¶ Diſcipl's Delectabit auditio

¶ Sequitur ſecunda

particio. de cuſtodia angeloꝝ ⁊ fallacijs
demonũ per notulas. l.

Depoſuit potentes de ſede ⁊ ex
altauit hũiles. ¶ Diſcipl'us
In hoc heri ſterim⁹. in h̄ rur/
ſus aduenio. poſt impletuꝫ ca
nonice inſtitutōis officiũ. auditur⁹ te ſic̄
es policitus locutuꝝ. ¶ Mgr̃ Si ꝑ po
tētes de ſede depoſitos dignitatꝭ/intelli/
gim⁹ apoſtatas āgelos/ꝯſeq̄ns eſt vt ex/
altati hũiles accipiātur āgeli boni. in ſe/
de felicitatꝭ. eternal'r exaltati. ¶ Si mali
gnitas inuida demonũ. circuit ⁊ impellit
hōies. ad ruinā viatozes. ſi ꝑ eos fiũt im
miſſiōes male. vult oppoſita charitas be/
atoꝝ āgeloꝝ fieri. qd̄ dr̄ ĩ pſalmo Immit
tet āgelos dñi in circuitu timētiũ eũ. Ad
q̄d: Ut eripiat eos Hꝫ lr̄a hieronimi ſm̄
hebreũ Circũdat angelus dñi in gyro ti
mētes eũ vt eruat eos. Audis circuitum
maliũ. audis ⁊ gyrũ bonũ. immiſſiōem. ſ.
.B. bonā ⁊ malā ¶ Daꝛ oibꝫ ad excertitiũ/cir
cuitus ſathane q̄rentꝭ vt deuoꝛet. Circũ/
dat angel⁹ dñi in gyro timētes eũ. vt ad/
iuuet ⁊ ſaluet Exaltet demō ad ruinaꝫ qꝛ
ꝑ ſupbiā. Exaltat angel⁹ bonus ad gl'iaꝫ.
⁊ ad vitā. qꝛ ꝑ hũilitatē Eſt nāqꝫ exaltatō
q̄ cauſat hũiliatōeꝫ ſꝫ vtrūqꝫ mala dāpnēs
⁊ dānans. Eſt optata exaltatio hũilis. ⁊
hũiliatio exaltās. qꝛ penitēs ⁊ ſaluās Si
hñ te hũiliauerꝭ hñ exaltaberꝭ Si te hũi/
liaueris ad pñiaꝫ: habes veniā ⁊ exaltarꝭ
ad gl'iaꝫ. Sũt hoſtiles nobis inſidie. per
depoſitos a ſede. ſũt excubie celeſtes. pro
nobis pl'es Ne timeam⁹ Metenꝛ (vt ali
qui tradũt) angeli ſuā quā iā hñt hritudi
nē/miniſtrādo hōibꝫ. Cōgaudēt eis. cer/
tũ eſt dũ ſaluātur. Gaudiũ eſt angelis dī.
teſtaꝛ xp̄s ſup vno peccatoꝛe pñiam agen
te. quāto magꝭ. ſup vno iuſto pñiam non
deſerente ¶ Vexillũ ſathane. cũ ꝑdito ex
ercitu ſe defert infidelis temeritas Crux
fidelis ſeu crucis hũilitas/vexillũ eſt an
geli dñi. qui circundat in gyro timētes eũ
vt eruat eos Hec ē victoꝛia q̄ vincit mũdũ
teſte dilecto dñi. fides nr̃a Petrus q̄ꝫ p̄n
ceps. vexillũ h̄ iubet erigi ꝯ diabolũ. qui
circuit q̄rēs quē deuoꝛet. cui reſiſtite ait.
foꝛtes in fide Hil'is eſt apl'i. nō ignoꝛan
tis aſtutias ſathane ſnīa. ſub metaphoꝛa
ſcuti In oibꝫ ait ſumētes ſcutũ fidei. in q̄
poſſitis oīa tela neq̄ſſimi ignea extingue
re Scutũ iſtud nũq̄d nō eſt veritas fidei
de quo pſalmiſta. Scuto circundabit te
veritas eius. Sequiꝛ multus effect⁹ vi/
ctoꝛie ꝑ diſcurſum pſalmi per totũ ¶ In
terrogauit me pridē. virgo grandeua pro
batiſſime ⁊ ꝺuotiſſime vite. nōie Agnes.
ꝑ inqua q̄ndaꝫ. Urbani pape. v. Qd̄ eſt
potiſſimũ ꝯ diaboli tentatiōes ſubſidiũ:
Dũ ſuſpenderē ego cogitabũdus r̄miſiōeꝫ
Ipſa ſubintulit mox. Crux Suſcepi pri
nus hāc vocem. q̄ſi de celo ſonuiſſet. ⁊ ita
ſonuerat Ego em̄ etiā atqꝫ etiā. multis iā
annis mecũ reputans. ꝯferēs inſup cum
alijs. nō inuenio ꝯpendioſius nō effica/
cius antidotũ. Quare: Quia nullũ hũi
lius. nullũ inſup arrogātie diaboli magꝭ
aduerſum. nullũ qd̄ ita ipm̄ pſtrauerit.
¶ O crux ſignum trĩuphale. clamat eccl'ia/
ſtica pſa Et in hymno. O crux aue ſpes
vnica. Et iteꝝ eccl'ia Ecce crucē dñi. fugi
te ꝑtes aduerſe Et apl's Mihi abſit gl'ia
ri. niſi in cruce dñi nr̃i ihu xp̄i. Sileo in
terim de pꝛobatiſſimis miraculis. qꝛ no
ta ſunt ſatis. In conſtantino In eraclio.
In iuſtina. In xp̄oforo. In iudeo cruce
ſignato. cum ceteris multis Suadet ob
hinc hieronim⁹ Euſtochio/ad oēm greſ
ſum pingere crucis ſignũ. Et criſogon⁹
ad anaſtaſiam carcere clauſam. Tu aũt
ancilla xp̄i. tropheũ crucis. tota mente cō
ſtringe. ¶ Accipiatur breuis ars crucis. .h.
ad victoꝛiam vicioꝝ. non ad ꝑpetratiōeꝫ

maloꝝ. q̄liter in militaribꝫ inſignijs geꝛit
aliqui nō deuotione hūili. ſ; ſacrilega ty-
rānide dn̄andi ¶ Impelleris o aīa xp̄iana
ſupba ſape vel querere. crux apponat̄ ꝓpri
mus corde voce. vl' opis ſignatiōe ¶ Quid
ei magꝫ. eſt ſupbie inimicū ¶ Inuidia vult
obrepe. viruſq; ſuū aīo ſpgere. crux tyria
ca fiet efficatiſſima ¶ Crux oēm ire vel rāco
ris amaritudinē dulcorabit ¶ Crux reddet
ꝯ deſidiā ſtrennuū ¶ Cōtra cupiditatē effi
ciet paupem ſpū ¶ Crux gule ſimul z luxu
rie febres acutiſſimas tēpabit ¶ Una oīm
cōis eſt rō. q; pendēs in ea / crucifixit pe-
ſtes iſtas oēs. triūphās in corpe ſuo xp̄s
¶ Hoc eſt ſignū thau. q̄ ſignatos angelꝰ
exterminator pcutere nō ſi nit. ſaluat po
tiꝰ z ꝓtegit. ſi tn̄ corde fideli / cruci iſti cō
ſentiat ¶ Alioqn mendax angelus z mēda
cij pater / arripit qđ ſuū eſt. ¶ Sic moyſes
exaltauit ſerpētem in deſerto. ſic exaltarꝰ
eſt filius hōis prudēs vt ſerpēs ¶ Curabā
tur a ſerpētibꝫ pcuſſi enei ſerpentis inſpe
ctores. ¶ Aſpice ſerpentē hūc ꝓ ſil'itudine.
ſine veneno culpe. xp̄m pēdentē in cruce.
fides eius a morſibꝫ tentationū. ne te pi-
māt. liberabit. ¶ Hinc de luca canit ecc̄ia.
q; crucis mortificatōem iugit̄ in ſuo cor
pore portauit. ¶ Hinc apl's ait. xp̄o ꝯfixus
ſum cruci. ¶ Hinc andreas letus z alacer.
ibat ad crucē ¶ Hinc rurſus paulus. nihil
me iudicaui ſcire inter vos niſi ¶ Ihm cri
ſtū z hūc crucifixū. hec hūilitas ſua fuit.
hec exaltatio. ¶ Et ſm̄ menſurā hūilitatis
dabit̄ ſublimitas exaltatōis. ¶ Propterea
tu cuiꝰ hūilitatē ꝓfundiorez oībꝫ reſpexit
dn̄s. ¶ Ergo beata merito gl'iaris ſup omēs
in exaltatione tua. ¶ Nolo tn̄ putauerit
aliquis lignū crucis. vt lignū eſt adoran
du;. ſicut nec eſt ens dīnū z ſummū q̄ ſit
fruendū. qđ ſit ſup oīa diligendū. ¶ Sci-
unt hec fideles. ſciūt z phi oēs. ¶ Nihil h;
lignū cruc; dīnitatis etiā in q̄ pepēdit do
minꝰ. ſ; in cruce tāq; ī ſigno. ſurgit fides
nr̄a ad dn̄m nr̄m. ¶ Ihm xp̄m. deū verꝫ. q̄
ſalutē nr̄a; opatꝰ ē in ea ¶ Sic de imagi
nū veneratiōe. verꝰ h; doctoꝝ determi-
natio. ¶ Sic p figuram. ſignū accipit̄ pro
ſignato. vt nomē ꝓ nominato. imago ꝓ
J imaginato. ¶ Dices forte mihi. nūquid
non in homine. preſertim in marie virgi
ne. verior z expreſſior eſt imago btiſſime
trinitatis? ¶ Sed z ipſe demō. retinet hāc
eſſentialem imaginem. ¶ Aſinus proinde
cui chriſtꝰ inſedit / cur nō adorat̄. ¶ Rn̄-
debo primitꝰ ſub vna generali veritate.
de re qualibet indiſtincte ¶ Non eſt aliqua
res. q̄ntūlibet etiā vilis appareat. quin ex
eius conſideratione / poſſit animus fidel'
eleuari ad magnificatiomem z orationē
dei. ¶ Ratio. quia a qualibet tāq; a ſigno /
pōt a poſteriori veſtigari. vl' in quiri ma
ieſtas dei. ſempiterna quoq; virtus eius
z diuinitas. ab alijs quidē clariꝰ ab alijs
obſcurius. ¶ Porro minus h; de peri-
culo ſcādali z idolatrie (teſte btō diony-
ſio) ſi nōietur deus infimis noībꝫ creatu
raꝝ vilium p metahporā z ſymbolū. q̄; ſi
fiat hoc de rebꝫ dignitatē hn̄tibꝫ. quales
ſunt angeli. q̄les ſunt homines rōne pre
diti ¶ Quis em̄ crediderit. q; deus ſit eſſen
tialiter lapis aut vermis? ¶ Confunditur
nihilominus ydolatria. q̄cunq; fuerit cir
ca creaturā aliq̄m ſeu de creatura. q; non
refert totū hōie; ad deū. ſiſtēs in auxilio
creature. maxime dū hec. facere ꝓhibetur
¶ Habet ergo bn̄dicta ſanctitat; ꝓuilegia.
hn̄t z hoīes in dignitatibꝫ ꝯſtituti. q̄ꝝ cō
ſideratiōe / pticipatiue ſolū. z p anologiā
dicunt̄ honorādi. ſed ſub deo. cui veraci-
ter ſoli debet̄ honor z gl'ia ¶ Deniq; vita
mus ſcandalum vel irriſionē infidelium
aut ſimplicium. ſi coleretur aſinus ſicut
colitur crux ¶ Nō em̄ eque faciliter hono-
rem referrent ad prototypū. i. ad ſignatū
xp̄m. nec ad redemptionis noſtre myſte-
rium. quēadmodum fit de cruce ¶ Crux
hūilis mox vt in memoria venerit aīe fi-
delis / ſit h̄ viſu ſit cogitatu ſit auditu. q̄d
aliud ſignat / q̄d aliud p ſignu; ſeu ſigna
tionem. intellectui repn̄tat / q̄; dn̄m nr̄m
¶ Ihm xp̄m. in quo eſt ſalus vita z reſurre
ctio nr̄a. p que; ſaluati z liberati ſumus.
¶ Hec ideo conſonāt ꝓpoſito nr̄o. q; vince
re docent nos / de impulſore nr̄o ¶ Crux
hūilis memoriter intellecta. liberatione;
ſigt. vitā z ſalutē. ¶ Ipſa ꝯſolationē. z ex cō
ſequenti gl'iam z exultationem ſi gratꝰ ſit
animus / opat̄ ¶ Crux hūilis hoīem col
locat z recūbere facit in nouiſſimo loco.
quo nullus cogitari pt inferior. q; nouiſ
ſimus viroꝝ pendet in ea. ¶ Sic recogita
tus. creditus ſperatus z amatus / q̄ nos
inuitauit dicet. ¶ Amice aſcende ſuperius
z erit nobis gl'ia. ¶ Crux ſicut hūiliat in
profundiſſimo loco ſic exaltat in ſummo
¶ Non em̄ metit̄ nr̄a pſaltes. ¶ Et exaltauit

humiles. ¶ Gloria crucis ⁊ exaltatio ſi-
mul cũ exultatiõe. tanto verior eſt ſolidi-
or atq; iocũdior. q̃nto minꝰ hʒ de creatu-
rarũ vanitate. ¶ Gloria crucis fit in ↄfir
matõis ſacramẽto. ⁊ alijs myſterijs/de o
leo ſimul ⁊ balſamo. qñq; de oleo ſolo ſed
ſacrato. vt q̃ ↄſiderat penã in cruce/ↄſole
tur ex intima ſpũſſancti vnctiõe. ¶ Glia
cruc; facit inſignẽ xpianũ. dũ oleo leticie
linit ipm ex nõie Eſt eñ xps p interpreta
tiõem vnctus. Reges aũt ſacerdotes pro
phete ⁊ pugiles inungunt̃ priſco more
¶ Glia crucis. nõ ↄſtanter retinet̃ ⁊ predi-
catur. ſi nõ ad crucis ignominiã. paſſio-
nem. ⁊ tolerantiã animus pparat̃. Nõ ei
natura ↄpatitur. vt duo fines pncipales
⁊ vltimi ſimul intendant̃ pſertim ↄtrarij
Quid aũt vane glĩe q̃d auaricie. q̃d libi-
dini. pluſq; ipa crux repit̃ aduerſum?
K ¶ Sũt qui ſub nõie xpianitat;. arbitrãtur
ſe magnificare dñm. qui crucifigũt in ſe
rurſus filiũ dei. ⁊ hñt oſtentui: qui guſta
uerũt xbũ dei bonũ ⁊ virtutes futi ſecli.
ſed p apoſtaſie ſupbiã ↄlapſi ſunt. q̃s im
poſibile p difficile dicit aplus eſt rurſus
renouari. ad pñiaʒ l' certe ſũit̃ hic renoua
tio baptiſmalis. quã ↄſtat iterari ñ poſſe.
¶ Glie̊t frater hũilis in exaltatiõe ſua p
crucẽ. mores inſup/ſcdm nomẽ xpiani.
vitãq; ↄponat. Sit pma ſit vltia ſit tota
laus tua. O aĩa deuota. dic ſiml' ⁊ pfitere
xpiana ſum Sic eñ magnificas dñm. ac
cipe rurſus ¶ Exaltatõ cruc; xpi tota my
ſterijs plẽa refulget Eſt in ea lõgitudo. la
titudo ſublimitas ⁊ pfũdũ. lõgitudo eter
nitat;. latitudo charitat;. ſublimitas ma-
ieſtat; profũdũ ſapiẽtie iudicãt; Hʒ crux
excelſa ſimul ⁊ hũil' mediũ; cui ſurſuʒ dor
ſum dextrorſũ ſiniſtrorſũ ↄiũgũt ⁊ in hoc
medio Ihs totꝰ effluẽs ⁊ affluens miſeri
cordie viſceribꝫ. Vñ ſi eideʒ fidẽ affixeris
tuã. radiabit ſurſũ amor. dextrorſũ ſpeſ ſi
niſtrorſum timor. et deorſũ dolor. q̃ ſunt
aĩe q̃ttuor pncipales affectões. ſcdm q̃s
bñ cõtpatas ⁊ ordiãtas ẽ oĩs armõia ſpũ
alis Exerceat te ſup his. traditio de canti
c;. ¶ Cõuerſus ad crucẽ pie mẽtis. oculis
lacrimoſis. inſpiceas extẽſũ in hoc ligno
ſctiſſimũ corpꝰ ihu ſicut tympanũ vel ci-
tharã. vñ ptulit voces ſuas in ſymphõia
diuinis auribꝫ gratiſſimas. pro inimicis
pꝛiaʒ. ad latronẽ ſcdaʒ. fuit ad mr̃eʒ tertia.
Ad diſciplm q̃rta. ad prẽʒ q̃nta. p ſe ipſo

ſexta. p ↄſũmatõe redẽptõis ſeptia. p ſuo
trãſitu octaua. Ita factꝰ obediẽs pr̃i vſq;
ad mortẽ dedit fidelibꝫ ſuis pfectũ hũilis
obediẽtie nec nõ pietat; documẽtũ Eſt ãt
hũiliatõ p obediẽtiã exultatõ. Triplex eſt
in gfie q̃ ſub arbore cruc; exercet̃ hũiliatõ
pñialis. ſacramẽtlis. ſupnatal' ſcdm tres
ſtatꝰ incipiẽtiũ proficientiũ ⁊ pfectorũ ſua
det rex ipe dauid dare pſalmũ iocũdũ cũ
cithara ¶ Eſt aũt cithara pñitiũ q̃ vertit̃
in luctu in pſalterij ſolatiũ. Tradit expo
ſitor vnꝰ citharã q̃ dauid adhuc paſtor et
pſallẽs corã ſaul expellebat ab eo ſpm dñi
malũ. ptendiſſe ſignũ crucis. Iubet̃ apõ
ↄpbetã aĩa peccatrix ſumere citharã ⁊ bñ
canere Cantꝰ iſte puto lamẽtatõis ẽ pñial
de q̃ pſalmiſta. Cõfitebor tibi ĩ cithara dꝰ
meus. ¶ Ita demũ ↄſonat pſalterio iocũ
do iterne leticie. ita ſub alio typo cõſonat
philomene modul' ẽtur; ſuſpiriũ. Ita ſps
noſter vexatꝰ ab anglo dñi malo: melius
hʒ. Ita (ſi de poetic; aliq̃d miſceri placʒ)
Orphꝰ furias mitigat infernales. i. furi
oſas ſuas paſſiões q̃ q̃dẽ potẽtes nimis
deponunt̃ de ſede cordis ⁊ hũiles exaltã-
tur affectões pie mẽt; Cõpõebat ad citha
re modos pithagoras morꝰ ſuos. Et ad
excitatõʒ ↄphici ſpꝰ pſaltẽ adhibuit eliſeꝰ.
Hec de crucis auxilio. ↄ demonis impul
ſus gñales tñdẽ dicta ſunt. ſimul ⁊ ange
lorũ preſidio ¶ Ceterũ q; piclorũ pticulari
um aĩaduerſio. plus horretur ⁊ vitatur. · L ·
plus inſuper liberator imploratur. gra-
tior deniq; fit mĩa liberãtis. expediẽs iu-
dicaui. pticularibꝫ mouendis intendere.
niſi tñ aliter cenſueris frater ¶ Diſcipl's
Imo vere cupidus ⁊ attẽtꝰ ſicut hactenꝰ
auſcultabo. quſq; petiueris a me verbuʒ
¶ Mgr̃ Fit impulſus angelicus virtu
oſe. ſapiẽter. ⁊ benigne. q̃tenus hũiles ex-
altent̃. At xͦo depoſitus iſte de ſede dia-
bolus. deorſum fluens. ſathanas. ſatagit
hoĩes deponere violenter fraudulenter.
⁊ maligne. Violentia cernit̃ in obſeſſis.
Fraus xͦo dũ ſpẽ bona. ſalubris ⁊ virtuo
ſi ↄſilij. q̃ſi moralis phus doloſe impel-
lit Paucos accipe modos ex innumeris.
⁊ vt ſit aliq̃s ordo in nõ habẽtibꝫ ordinẽ.
ſed ↄfuſiõem babilonicã. dicenda: p q̃ter
naria ſeu p tetrades partiemur. ¶ Dete
ſtatur qñq; ſupbiam patentẽ. ſed vt in de
teriorẽ ſub inuolucro ficte hũilitatis pre
cipitet. Nã eſt qui ſe nequiter hũiliat. Et

rurſus ait ſathanas. Noli hũilis eẽ in ſa
piẽtia tua. qtenꝰ īſipiẽter exalteẽ. Deteſtaẽ
ꝑſũptõeꝫ. ⁊ timorẽ laudat qtenꝰ ingerat ti
moris ſcrupl'os. vbi ñ ẽ tioꝛ vt ablata pa/
ce cordis recedat iſte cui' locꝰ ẽ ĩ pace. de/
teſtaẽ inobediẽtiã. vt pcci ſuituteẽ iducat
⁊ aſininã patiẽtiã q̃ fert ñ ferẽda. qles nõ/
bat apl'us eẽ corītheos Fefellit innũeros
neq̃ꝫ iſte q̃ ſub velamẽto obediẽtie nephan
da ꝑpetrarũt q̃ſi peccare ñ poſſet qꝛ ñ hñt
velle l' nolle iuxta ꝟbũ ſuũ Deteſtaẽ ſupſti
tiões q̃nq̃ꝫ maīfeſtas ſꝫ ñ occl'tas ⁊ obũbꝛa
tas ſcc̃is obſeruatõibꝫ In ieiunijs. in vir
ginitate ĩ ſcc̃is oꝛõibꝫ ſupſtitões impellit
¶ Proīn cur fuit ꝑma deõnis vox ⁊ iter/
rogatõ Cur inq̃t ꝓcepit vobis dñs. Utiẽ
freq̃ntiſſime cur iſto q̃tũs hõies ĩ curioſi
tatꝫ noxie laq̃os cadãt Cur fecit deꝰ ratio
nales creaẽas q̃s ꝑſciebat foꝛe peccaẽas
⁊ dãnandas: Cur eas deꝰ tl'es nõ cõdidit
q̃ peccare nõ poſſent: Cur dlectaẽ in per/
ditõe viuẽtiũ Quod iñ ſibi lucrum creſcit
Nũq̃d ñ meliꝰ eẽt vniuerſis ſi pccãtꝫ oĩbꝫ
ablatꝫ remaneret ĩ ſolo decoꝛe virtutũ: cur
indurat aliq̃s ⁊ alioꝝ miſereẽ: cur acceptõ
ꝑſonaꝝ repiẽ apõ ipm: cur nõ citiꝰ vẽit ad
hoĩes redimẽdos ⁊ legẽ veterẽ q̃ꝫ dederat
in fedꝰ eternũ ꝑ aliã ꝯmutauit: cur tot abſ
q̃ꝫ baptiſmo ĩnocẽtes tot in īſulis ſñ legꝫ
auditu viuẽtes tot q̃ ſaluareẽ ſi bonis do
ctrinis ⁊ ſocietatibꝫ inſtruerentur ꝑire ꝑ
mittit ⁊ dimiſit: Scit iſte nequam. q̃ ꝑ/
ſcrutatoꝛ maieſtatꝫ oppꝛimeẽ a gl'ia Scit
hoĩem ꝓhibitũ ne in pl'ibꝫ dei opibꝫ fue/
D · rit curioſus. ¶ Culpat ypocriſim. ſed vt
hoĩes abſq̃ꝫ honeſtatꝫ velo. ꝑpetrẽt mala.
Laudat ſimplicẽ cũ verecũdia ſcã. qtenꝰ
ypocriſis fictiões introducat Culpat in
uidiã ⁊ benignitatẽ laudat. ſꝫ vt maligni
tas impꝛoba nocẽtiũ foueaẽ Culpat ecõ/
trario iniq̃tates alioꝝ vt ꝑſonale odiuꝫ.
ꝯ fraternã charitatẽ ſuſciteẽ. Culpat ira/
tos. ſed vt zelũ ſcm̃ abijciat Laudat zeluꝫ
ſcm̃ quo pꝛeceps ira furiat Culpat inerti
am. ſed vt inquietudo plus equo laboꝛio
ſa fatiget. Laudat quietẽ ſcãm. ſed vt in
ſterquiliniũ toꝛpentis inertie deijciat.
¶ Oſtendit odibilẽ auariciã. ⁊ q̃ nihil neq̃
us q̃ꝫ amare pecuniã: ſed vt pꝛodigalitatẽ
conſumptione oĩm cuꝫ rapinis introdu
cat. Pulcram dicit ⁊ amabilem frugalita
tem: vt tenacitati locum paret. Oſtendit
quantas gignit infirmitates gula. ſed vt
periculoſioꝛem vacuitatem. capitis ⁊ coꝛ
poris/ abq̃ꝫ remedio operur. Laudat om
nia ſana eſſe ſanis. ⁊ nihil eſſe reijciendũ.
qõ cum gratiaꝝ actione accipitur. vt a tẽ
perantia fallax abducat Oſtendit q̃ꝫ feda
ſit luxuria. q̃ꝫ vilis nec honoꝛe digna. vt
coniugioꝛum iura ꝯtaminet. Laudat ꝓ
lificationẽ. Imo iubet per illud. creſcite
⁊ multiplicamini q̃tenus concubinatuꝫ.
licere demonſtret Oſtendit non eſſe iurã
dum. Sit inquit ſermo veſter. eſt eſt. nõ
non. vt deteſtetur om̃e iuramentum. Di
cit ex aduerſo. Qui bene iurat. bñ credit
vt periuria vel contumelias nõis dei mł'
tiplicet. ¶ Circuit iſte ſathan terram. ⁊ ꝑ
ambulat eam. vt circunſtantias oĩm con
ſideret Quis quid. vbi. quibus auxilijs.
cur q̃uo. quando. Tendit laqueos in q̃s
impellat multos valde. vt ſi fuerit aliq̃s
ab vno liberatus. cadat in alterum Facit
ad h̃ macharij narratio de populis. Nõ
eñ ſemel victus/ ceſſat. ſicut opinatus eſt
Origenes · Itaq̃ꝫ ꝯſiderat dum circuit ⁊
obſeruat volentes placere deo. Uidet ap
tum aliquẽ ad religionis ingreſſum. Im
pellit ad oppoſitũ. ſic illudens. Cur ciui
lem vis deſerere conuerſationem. q̃m ho
mo/ naẽa. ciuile animal eſt. homines ho
minũ gratia facti ſunt vt ſe mutuo iuuẽt.
ſicut pecoꝛa vt hõibus ſeruiant. Ue ſoli.
Cur non ꝓpoteris ſub habitu ſeculari. ſa
lutẽ tuam operari Sub vno abbate tuo
xp̃o. gaudeas lege libertatis. quã dedit ti
bi deus. ⁊ emit xp̃us. Quid pulcrius. q̃d
eligibilius libertate: Cur tot ⁊ tales. vis
ſubire obſeruationes. ⁊ vota ſup te indu
cere. qui non ſufficis ad pꝛecepta ſuãda:
Quid ſunt obligationes tot/ niſi laquei
totidem ad tranſgreſſoꝛes Uide ne illaq̃
atus verbis oꝛis tui cadas Diſplicet eñ
deo ſtulta ⁊ infidelis pꝛomiſſio Ecce q̃t.
quales in religionibꝫ defecerũt. quot ce
ciderunt. q̃t apoſtate retro abierunt Cur
nõ vis talẽtũ tibi creditũ. in his ⁊ in alijs
gratijs mł'tiplicare: Ut quid ꝑditio hec
eſſet in religionis ingreſſu ſiue ſolitudĩe.
¶ Celat ꝑditus iſte/ laqueos in ſecl'o. fit · A ·
iſte qui ſaluandus fuerat in religiõe per
ditus in ſeculari ꝯuerſatiõe. fit ſecularꝭ.
ꝯiungitur vxoꝛi. Heu q̃s illic laqueos tri
bulationum non inuenit: Naſcuntur fi/
lij/ alia cura/ ſi pꝛocax vxoꝛ. grauis. mag/
nifica. ſi ſterilis. ſi feda. ſi lubꝛica. O q̃le ·

ſupplicium Sit de milicia. aut de curiali
um nũero. q̃ illic curis inuoluit: Primi
tus erit dulcis inexꝑto / cultura potentis
amici. Exꝑt⁹ metuet. inuidiã nõ tolera/
bit. Sit oportet aſſentator ad oĩa. ſit mi
ſer. viuens. dormiens. ↄmedẽs ad alteri⁹
arbitriũ. Sit cauſidicus aut practic⁹ in
ꝑhica. fraudes mille ſparget in practica/
tiõe Dũ querit diues fieri. incidet in deſi
deria mlta ⁊ laqueos. quib⁹ mergatur in
interitũ. Sit bñficiat⁹ in eccĩa ⁊ celebs.
cauẽdũ ſibi erit a retib⁹ ſymõie a negligẽ
tia ſeruitij. a luxuria. ab inerti ↄuerſatiõe
a dilapidatione bonoꝝ eccĩe ¶ Circuit ⁊
ↄſiderat ſathan iſte alteꝝ quẽ ex inſtabi/
litate ꝓpria vel infirmitate / cognoſcit. ad
religionis aut ſolitudinis vitã ineptum.
Uide ait quanta ſit religionis. quanta
ſolitudinis ꝑfectio. vacare ſoli deo. ſalu/
tem ſuam opari. Quid prodeſt hõi ſi vni
uerſum mũduꝫ lucret. aĩe ꝟo ſue detrimẽ
tum patiat. Uide quãtuꝫ tot⁹ mũdus in
maligno poſit⁹ ẽ. q̃ꝫ breuis vita. q̃ꝫ mors
incerta. que tormẽta inferni. q̃ gaudia pa
radiſi: Uide ne ꝓcraſtines. ne ↄſilia mł/
toꝝ preſertim domeſticoꝝ ⁊ ſeculariuꝫ q̃/
ras. Inimici hõis domeſtici eius. ⁊ aĩal
hõ nõ ꝑcipit q̃ dei ſunt. Res certa eſt. De
ſolis incertꝭ habendũ ẽ ↄſiliũ. Dicere q
religionis ſtatus nõ ſit ꝑfectior hereſis ẽ
Magna ꝟo ſtultitia eſt nolle eſſe ꝑfectuꝫ
Quid heſitas. q̇d tergiuerſarꝭ. Uocat te
deus ꝑ inſpiratiões iſtas. q̇d in te ſtas ⁊
non ſtas: proijce te in euꝫ. ⁊ ipe te ſuſcipi/
et. neq̃ꝫ deſeret iam ſuſceptuꝫ Uide nunc
paup homũtio duꝫ ↄpungeris corde. fac
votũ deo celi. firmet te iuramentũ. Felix
nẽcitas que ducit in melius. Sciuerꝭ op⁹
cũ voto deo eſſe acceptabilius. Da tatam
arborem voluntatis tue cuꝫ fructib⁹ ſuis
deo tuo. Deniq̃ꝫ qui propoſitũ tuũ iſtud
ſcm̃ diuerteret a te / reus eſſet et deo ſe red
·D· deret in religione loco tui. ¶ Silet iſte
neq̃ꝫ q ad religiõis introitum oportet at
tendere nedũ bonitatẽ religionis in ſe ſꝫ
alias circũſtãtias maxime duas. Quarũ
vna ſe tenet ex ꝑte religioſoꝝ ſi ꝑfcte regu
lam ſeruãt. Altera ex parte ſui ipius ſi iu
xta ꝑabolam xp̃i dum inchoat poterit cõ
ſummare Quot ſi ſcõm ratõis ↄſiliũ res
tam grandis aggredienda ẽ q̃ꝫ poſtmodũ
mutare nõ licet. Nõ tñ ſeq̃ñdi ſunt viriles
impetus aut mor⁹ deuotionũ q̃les habẽt

poſſunt pueri aut puelle. q̃ñq̃ꝫ pl⁹ ex incõ/
ſtantie vicio vel melãcolie. q̃ꝫ gracie certo
inſtinctu / poti⁹ aliq̃ñ. q̃liter mõ. ex aſtuto
demõis impulſu q̃ꝫ certe duotõis afflatu
Silet q̃m̃ media ſunt moderãda ſecũdũ
ꝟtutem tã agentis q̃ꝫ patientis. nec pote/
rat. Dauid cuꝫ armis ſaul egredi ↄ goly
am. Non pñt ſymee cũ botis latõrib⁹ q̃s
in fraudẽ eis derelictꝭ accipiũt incedere. ſi
let onera religiõis. cũ morib⁹ inhitantiũ
Dat bene ſentire de omnib⁹ neminẽ iudi
care ſpes adijcit q̃ñq̃ꝫ magnaſq̃ꝫ proficiet
alijs ſua eruditio ſuũ ↄſilium q litteras
nouit. q prudens ẽ in agẽdis. Deniq̃ꝫ ex
emplũ dabit reliq̇s de ſeculo. vt ita faciãt
quẽadmodũ ⁊ fecit ⁊ ſeculuꝫ derelinquãt.
Quid: Tandem voto ſe ↄſtringit õſe rit
habita bñficia dat ſua paupibus via ſibi
vnica religiõis relicta eſt Capt⁹ eſt ait in/
ſultãs demon Euge euge iam nõ eſt ſilen
dum Iã in odium religiõis: exaggerãda
ſunt oĩa Aperiendi ſũt odij diſcrimia re/
uelanda murmur inducẽduꝫ dicat ipe ſi/
bi ſentiẽs ſe deluſum Quid mihi feci mi
ſer In q̇d me malũ impuli Nõ potero fer
re iugũ hoc intolerabile. Queſiui requiem
vt in pace ſeruirẽ deo ⁊ ecce turbatio. fugi
hõies: homines inueni o. Cedebã tentatõ
nib⁹ de ſeculo õteriores demõis ꝑfero q̇d
feci q̇d agã q̃ me vertaꝫ: Amicos carnľes
offendi ſpernẽs eos cũ ſuis ↄſilijs nullus
mihi ad eos regreſſus Si diſpẽſationem
voti q̃ſiero nõ dabit aut in data nũq̃ꝫ cõ/
ſtans ſibi aĩus q̇etabit ſꝫ neq̃ꝫ q̃ũo viue
rem in ſeculo relictũ eſt. Si ad aliaꝫ mig̃
uero religionẽ. ſcãdaloſus ero mee ⁊ forſi
tan itolerabilis aliene. Quid feci: Deuo
tionem in ſeculo ſuauiorẽ. et crebrius iue
niebã. q ſenſus vegetõres nec ꝑturbati ꝑ
vigilias nõ exinanitũ cerebrũ per ieiunia
nõ oppreſſa mens in ꝓlixitate vocal' ſerui/
tij ſed ⁊ ſeclarib⁹ inuoluor curis. ꝓ neceſſi
tatib⁹ fratꝝ Cogit obedientia currere diſ
currere ꝑ ſcl'm qui quietẽ ſolã ſperabã mi
hi obtinere Sic quotidianis fatigor odi
is et rixis. Quid feci quid tandem volui
mihi miſer: Delectabat me ſtudium. do/
cebam et docebar. Nunc qui doceat aut
doceat nullus eſt. Fratres ſatis ẽẽ reſpõ/
dent occupationes religionis ſue et ratio
ſatis eſt Non eſt inquiũt religio ſcola do
cendi. ſed diſciplina viuendi. Si vixero
ſm mores fratrum collapſos omnino a

regulis patrum. perdit⁹ ſuũ ſine dubio
Si ſingularis mihi viuere volo. nec
datur nec ſufficit. Ecce quid murmurat.
incõſtans quandoqꝫ non ſine magno p/
plexitatis vinculo. maxime ſi monaſteria
mulierum collapſa. iunioꝛ iam aliqua vo
P nit ꝛ intrauit. ¶ Circuit iſte depoſitus de
ſede. querit quẽ deuoꝛet. Inuenit homi/
nem deditum ſtudiꝭ litteraꝝ ꝛ ſcientiaꝝ
Si poteſt auertit. Affert occupatiões ex
ſeculo. ſicut ex prelatoꝝ ſeruitijs aut prin
cipum. aut penuria tranſcribentium. vel
imperitia. aut libroꝝ cauſat nimietatem
onerosam. aut fruſtra fieri verba ſurdis
dicit Si nequiuerit abducere quatenus
ocium deſideret ſtudioſum ſed ſibi vacet
ꝛ ſapientiam ſcribat in ocio. ſubdol⁹ im/
pellit. vt alios dum docere vult ſcribẽdo/
ſe ſeducat. Laudat iam laborem. ſed coꝛ/
rumpere ſatagit intentionem. ¶ Eia do
ctoꝛ ſcribe que relegat poſteritas. que ti
bi ſint in nomen eternum. qm̃ melius eſt
nomen bonum q̃ꝫ vnguenta precioſa. O
rabũt alij pro te. Non tibi ſoli laboꝛabis
talentum tuum diſtribues Sed ad quid
ſathan iſta? Quid ſibi ſup alioꝝ ſalute?
Profecto nihil. ſꝫ ſatagit. vt iſte ſub hac
intentiõe ſcribens. audiat in iudicio. rece
piſti mercedẽ tuã. Accipe quod tuum eſt
ꝛ vade. ex oꝛe tuo ꝛ ſcriptis tuis te iudico
ſerue nequã. Fers litteras moꝛtis tue ſal
infatuatum. Eia ſcribe. ſꝫ ſubtilia. ſed ex/
tranea. ſed nouiter inuenta Turpe eſt ali
enis vti. Sic ĩpellit vt deſerat terminos
quos poſuerunt patres ſui Ut vane glo
rioſus dicat Super omnes docẽtes me
intellexi. Ut deſerens vias certas dicat.
Aque furtiue dulcioꝛes ſunt. ꝛ panis ab
ſconditus ſuauioꝛ. ¶ Eia ſcribe. aut de
tuis ꝟtutibꝰ aut celeritatẽ oĩ̃de dictandi
Aut da ſatꝫ ĩtelligi ꝙ bñ. ꝙ deuote viuis
vt loq̃ris Aut certe in alienis laudibꝰ q̃re
laudẽ tuã. Quere celebꝛitatem nõis ſi nõ
ex te ſaltem ex illis. quos exaltas ſcribẽdo.
miracula ſua. viſiones vitã ſupꝛa moduꝫ
mirabilem. diuinatões. ſectas nouas Ca
noniſatus eris in ipſoꝝ canoniſatione
Sed o fraudem ſathane deteſtãdã. q̃nq̃ꝫ
tamen ita fallentẽ. vt interim taceam⁹ de
manifeſtis erroꝛibꝰ et heretica prauitate.
¶ Eia ſcribe. totus inſiſte laboꝛibus. im
poꝛtune. Non des requiẽ calamo poſtpo
ne hoꝛas canonicas. aut abſq̃ꝫ intẽtiõe p/
feras. ĩdulge ſecur⁹ lautoꝛibꝰ cibis. vtere
ſõno vſqꝫ ad ſatietatem. Deſere ciuilẽ alioꝝ
ꝯuerſatõem. Cõpenſabit hec oĩa laboꝛ tu
us in dictãdo. Sic impellit iſte neq̃ꝫ. ſcit
ꝙ inutiliter. imo noxie fiũt nõ iuſſa p̃cep
tis omiſſis Scit ꝙ fauem⁹ vltra moduꝫ
ſcriptis nr̃is. diligim⁹ vt filios. placẽt eti
am ſi defoꝛmia ſunt ꝛ inculta. ſi vacua ſen
tentijs. Teſtꝫ ẽ ſymea fabuloſa Gallia dũ
nimio clamoꝛe ꝑdit ouũ ꝑdit illud. Coꝛ/
uus crocitãs. vt a vl'pe laudet/fraudat ci
bo ſuo. Nõ aliter ſepe ꝟtutes ꝑdũt ſcribe
docti. vl' q̃ſitas ꝑus vel acq̃rendas in tpe
Rõ. qꝛ dicũt ꝛ ñ faciũt. qꝛ de donis dĩ dũ
gl'iam q̃runt. deo rapiunt qđ ſuũ ẽ. qꝛ ſcit
inſup ſiniſtra tl'iũ. quid facit dextera Poſ
ſũt nihilõin⁹ meritoꝛie fieri noua ſcripta
ſi mod⁹ affuerit. finis ꝛ oꝛdo recti. Unuꝫ
facere ꝛ aliud nõ omittere. ¶ Circuit ꝛ in Q
uenit hõieꝫ dditũ. ꝯfeſſiõibꝰ audiẽdis. O
q̃t immiſſiões facit ꝑ ãgl'os ſuos malos.
Uenit ad ꝯfeſſionẽ plebeius ideota. veni
unt pueri ꝛ puelle iuuẽes ꝛ maritate Sua
det inueſtigare diligẽter ſuꝑ oĩbꝰ circũſtã
tijs. vt agnoſcat vultũ pecoꝛis ſui. qꝛ nec
aliter ſolui p̃t pccõꝛ. niſi dixerit oĩa. Abſit
iſte curioſus ſcrutatoꝛ ꝛ deficiat ſcrutãs
ſcrutinia. cũ ſcãdalo ꝯfitẽtiũ. cum lapſu
ꝓpꝛio cũ ſuſpitionibꝰ infinitis. cũ intermi
nabilibꝰ ſcrupulis ſiue remittat ñ abſolu
tũ ſiue dtineat moroſiſſime vix tãdẽ abſol
uendũ. Ueniũt tl'es p⁹ modũ ꝛ vertitur in
oppoſitã q̃litatẽ. qꝛ timet exꝑtus: tales fa
cere interrogationes. Dicit ſibiꝑpi. ſaluet
ſe ſi voluerit. nõ intrabo domũ ꝯſcie alie
ne nihil interrogabo. ſcit pcc̃a ſua dicat il
la ſi vult. Sic dimittit inſcios ſic verecũ
dos latere ĩ pcc̃is ſuis. ñ vtẽs claue ſciẽtie
q̃ data ẽ ad aperiẽdum (cũ diſcretõe tam̃)
ſecretas ꝯſcie plagas Ueniũt alij magni
prudẽtes d ſcl'o. veniũt p̃dões vſurarij. ſy
moniaci. rãcoꝛoſi. violatoꝛes ecc̃iaſtice li
bertatꝭ. cõcubinarij. notoꝛij. noluũt a pcc̃tꝭ
reſilire. noluũt reſtitutões facere. ſũt excõi
cati ſũt irreg'lares. alij ſi cl'pãt excuſãt aut
dfẽdũt pcm̃ ſuũ. dicũt ſe iuſta bella gerere
Et plãe mirã ẽ. ſi etiã ãgl'us de celo repiret
q̇d agẽdũ in tl'ibꝰ ml'tis niſi coaſſiſteret ſi
bi miracl'oſa dĩ ꝟt⁹ Ueiũt alij l'alie curio
ſe agẽtes ad fabl'atões ꝟtũt ꝯfeſſiões ſuas
miſcẽt colloq̃a d ꝓbãis vtinaꝫ ñ d nepha
rijs vtinã que ſpiritu cepiſſe videntur: nõ
ꝯſũmẽt in carne. ꝓhibeat deterioꝛa deus.

R. Circuit ⁊ inuenit declamantem in po
pulo ſeu ꝑdicantē. Cognoſce. demonis
quot impulſus ſunt in ſermone. Dum de
omni ſtatu perſone ſunt. que vicijs cōtra
rijs infecte ſunt. Si culpat auaritiam/ꝓ
digus applaudit.⁊ ridet auarꝝ. Si prodi
galitatē vituperat/auarus libēs ad ſe cō
trabit dicens. tene quod habes. Si loq̄t̄
aduerſus inertiaꝫ/gaudet iſte qui ſtulto
labore conſumitur. ⁊ eſſe ſub ſentibus cu
rarꝝ mordentium delicias computat. Ze
lus laudatus accendit iracūdos. Pietas
laudata puſillanimes nutrit et deſides.
Pro nunc ⁊ q̄lem tua predicatio fructuꝫ
afferet conſidera. Sunt qui nolunt pre
meditari. nolunt ſanctorū allegationibꝫ
vel auctoritatibꝫ. aut certe neſciunt vti.
Garriunt ⁊ effundunt quicquid in buc
cam venerit. ceci cecos alloquentes. Sūt
ex oppoſito. qui tot accumulant allegatio
nes ſup allegatiōes. rigmus ad rigmos.
concordantias cū cōcordantijs. effluunt
vſquequaqꝫ. non deū. ſed ſe. ſed ſcientiaꝫ
ſuam oſtendere volentes. Blandiuntur
ſibi. q2 non ꝓpter ſe ⁊ famā ſcientie. ſed ad
edificationē querūt aliorꝝ. Sunt qui ſo
lum apud auditores ſuos inobedientiaꝫ
⁊ rebellionem inferiorē tacendo culpant
vicia ſuperiorꝝ etiā dum abſunt vū. Ni
hil plauſibilius audit inuida plebs q̄ʒ ſup
iorꝝ vicia prodere. augere. inculpare. Et
hec ſepius ⁊ accuratius ſtudent aliqui ꝑ
dicatores deteſtari. qui ſi vel in modico
vicio culparentur. protinus implacabili
ter obſiſterent vera dicentibꝫ. ⁊ capitali.
clam vel palam perſecutione vexarēt. Ad
de q̄ multitudo predicationū. ſepe fit in
laqueum audientium. Quare? Quia iaꝫ
ſane ſciunt voluntatē dn̄i nec faciūt. pre
uaricatores effecti de peccantibus. Prop
terea perplexos habꝫ behemoth neruos
in multis. quibꝫ non eſt exitus frequēter
poſſibilis. niſi mors inflicta iudicialis/
ſeu captiuitatis hoſtilis/viam fecerit. li
berans ab omnibꝫ debitorum vinculis.
Aut ſi nō fuerit aſſumpta religio cedens
omnibus. aut vltronea paupertas ſua. ⁊
ſuorum ſubeatur. Sed q̄ʒ difficilia ſunt
hec remedia. preſertim in ſenibꝫ. in egro
tis. in delicatis viris ⁊ pompoſis. In fe
minis. neſcit nemo. Singulariter idcir
co notauit apoſtolus auariciam. tentati
onibus ⁊ laqueis diaboli plenam eſſe. q̄
mergunt hominem in interitū vnde vix
fit reſponſio. Circuit iſte ſathan iſte de S
poſitus. ⁊ inuenit hominē in ſolitudine.
vel deſerti. ſicut eſt pellicanus. vel domi
cilij ſicut nicticorax. vel tecti ſicut paſſer.
protinus immittit fraudulētus auceps
iſte/laqueos exquiſitos. ⁊ tota maligni
tate conatur inuoluere/nūc pennas/ nūc
pedes iſtius qui ſolitarius eligit viuere.
volaturus vt eſtimat ad ſupna. ⁊ ſecū fu
rens ait. Non ſic abibit ſolitarius iſte. ſi
bene me noui. Sit piger. impatiēs. ma
la cogitet. ⁊ ſua querat. Agitatur nūc. ſer
uore nouitio. fingit ſibi quietem ⁊ otiū.
fingit patientiam ſi non habeat conſorti
um. fingit puritatem in affectibꝫ habitu
ram. fingit deniqꝫ q̄ dabit ſe deo totū :-
Sed o miſer. neſcit quantum meis arti
bus/ab expectantiōe ſua lōge fiet. Sur
gite vos īfernales ⁊ improbe peſtes mee.
Stultum hunc impellite caſurꝝ in retia
peccatorum. que fugere putat. nec preca
net. Tu primitus inertia. deſes ad bonū
ſed ad perniciem efficaciſſima. Hic exte
riori caret exercitio. ocioſus vacat. Age.
Tedioſa ſit oratio ſibi. faſtidiat ⁊ dicat.
quouſqꝫ eadem. Succedat nunc impati
entia. Fac ipm̄ ſuimet penitere. fac diſpli
cere quietem. fac ocium ꝓprium horrere.
nec ſe iam ferre poſſit. Fac langueat totus
⁊ pigritet. Exurge nunc blaſphemia.
cogitatiōes nephariás immitte. Fac de
ſideria occidant pigrum. Age doceat oci
oſitas mala multa. Tradideris eū quat
tuor quaternionibꝫ paſſionum vinculan
dum. in carcere noſtro peccatorū. Scis
nōia. ſcis officia. vulgata ſunt. Spes.
meror metus gaudiū. Spet vana. metuat
falſa. mereat moleſte. gaudeat moleſtius :-
Tuū erit vltimū h̄ officiuꝫ. o libidinoſa
cupiditas. querēs aſſidue q̄ tua ſūt. Que
rat iſte ꝯſolaciūculas ꝓprias ſi poterit in
carnalibus delicijs. cibo ſōno. venereis.
Si refugerit patētē hāc turpitudinē tuā
velauerit eā ſilitudine deuotionis ad deū.
Da mēdaciter ītelligi ipm̄ q̄rere q̄ dei ſūt.
ſe in dn̄o delectari ſolo. cū ſua ꝑncipaliter
q̄rat̄ oblectatio. Signū huius accipe cer
tū. q2 dimiſſis. diuorꝝ ipletōibꝫ mādato
rū. laborat ī h̄ totus. vt ī alijs q̄ ſpūalia fin
git delectet. Deridemus merito ſabbata eius.
vidētes ignominiā eius. Uidemus intror
ſuꝫ fornicatōibꝫ ꝓprijs. mēdax. peccat. me

retrix inquirit ⁊ rapit. ¶ Adauge dolos
tuos o libidinoſa cupido Interroget cu
rioſitas tua cor eius in plimis. Si mal/
let damnari ꝙ̃ offendere deū ſponſum ſu
um. redēptorē ſuū. de quo gl'iatur. Si mal
let ſubire mortē aut incendi/ ꝙ̃ frāgere ie
iuniū. vel incurrere carnis lapſum Quic
q̇d elegerit irretiem⁹ eū. vel arroganti mē
dacio. ſi penā ꝓpoſuerit inferni vel incen
dij. ꝙ ſi poſtpoſuerit/ iā peccauit: q̇a pec/
care preelegit Adde ſi videris ipm in ml'
tis deficere. dic blandiens. nō cōcutiāt te
defectus iſti frater. permittit eos deus in
te ad hūilitatis cuſtodiam. ne magnitu/
do ꝟtutū te extollat. Habes in paulo ſile
de ſtimulo ſathane ꝓpter magnitudinem
reualationū Capiamus eū ⁊ illaqueabi/
mus vt defectus ꝓprios iā nō laboret cor
rigi. ſ; in illis audeat etiā gl'ari. Sit rur
ſus tuū. o blaſphemia. ſoror inertis deſi/
die machinamentū. ſit cogitatōes immit
tere. q̃les nec hoīes ſecl'i. nec meretrices
dignarent̄ admittere Pudeat ipm qui tā
tus eſt in oculis ſuis/ pudeat ⁊ indignet̄
⁊ iraſcat̄. ſupbiēs etiā in deū ⁊ ſcōs ange/
los eius ⁊ ſcōs. ⁊ deſpet tandē; ſe ipſum.
¶ Suadere vobis inꝙ̃; q̃ttuor ſodalib⁹
mihi chariſſimis. ſup hmōi ſolitarijs/ in
alia diſcrimina deturbandis. ſed ea quoti
diana q̃ſi domeſtica pretereo. in curioſita
tem pſcrutatōis vite aliene. negligentia;
ꝓprie vite. videre feſtucā in alieno oculo.
nō aduertere trabē in ſuo. Ceteros ſpne/
re. ſibi ſuaꝙ; placere. Rumorib⁹ nouis aſ
ſidue agi. ⁊ ſuſpitionib⁹ temerarijs inq̇e/
tari. Proinde minus oīb⁹ hoīb⁹. alacres
ſpū. minus eſſe patiētes. plus ſui amato/
res. plus ſordidos alioꝝ mala tenētes.
¶ Agite poſtremo ſodales fideliſſime mihi
quatenus iſtos exhibeatis ſolitarios. tā/
dem mihi ſiles fieri. Solitudinē odiāt.
fiant diſperſi mente cordis ſui. fiāt gyro/
uagi ⁊ pfugi. fiāt inſtar cayn vagi ⁊ pfugi
Quid eñ magꝭ ꝓpriū eſt mihi. ꝙ̃ eē gyro/
uagū. circuire terrā ⁊ pambulare eam.
·A· ¶ Hec nequā ſpūs At ꝟo q̇d te agitas fra/
ter. q̇d turbaris. cū iam ſilētiū pati nō po
tes actenus obſeruatū. ¶ Diſcipl's Nūc
pſus inſpicio. qm̄ vndequaꝙ; miſer ſu;.
⁊ miſerabilis. nec q̇d agā. nec quo me ꝟtā
ſcio. Ita cōcluſus ſu; inter anguſtias. ex
impulſib⁹ ſathane numeratis. pſertim in
vltimis. vt merito tedeat aīam mea; vite
mee. Nolo tñ deſpare memetipm. ſed au
xiliaria potius documēta querere. Itaꝙ;
fraudes ⁊ laqueos inueſtigaſti. tuū ſit re
media tradere cautelas ⁊ auxilia ¶ Mgr
Si hūanū pſtolaris auxiliū: falleris. Il
lud eñ. nec pſpicuū eſt nec validū. maxie
aduerſus aereas ptātes. Eſt vita homis
milicia ſup terrā. Aduocādi ſunt milites
angeli boni ꝯ nequā hos ſpūs. Plures
ſunt. fortiores ſūt. ſapiētiores ſūt abſꝙ; vl
la ꝯpatiōe. feruētiores in iuuādo ꝙ̃; alioꝝ
malignitas in impellēdo. tm̄mō aſſimus
nobis ipis. nec vltra pellamus eos adiu
tores tam ſedulos beniuolos ⁊ certos.
¶ Diſcipl's Hoc eſt pfecto potiſſimū qđ fla
gito. qđ ab eis peto dari mihi/ ne repellā
eos Cupio piter ⁊ depcor. q̃tenus impul
ſiones ſuas quib⁹ inſtigāt nos bene age/
re/ ſtudueris apire ¶ Mgr Si de cuſto
dia angeloꝝ/ precipue ſinguloꝝ/ qui dan
tur ſingulis ab exordio. ſi de ſuis officijs
ſingillatim. conarer apire. que ſub exem/
plis leguntur in ſcriptura ſacra. queꝙ; p
hyſtorias. q̄ ſubinde p doctores ſacros
tradita ſunt. ſupflu⁹ imo vanus iure dice
rer. res ſuſcipiens ſupra vires. Attamen
ne tot⁹ obmuteſcā. q̃ſi ſpernēs precē tuā.
eligā vnū. ſua auctoritate refulgēs exem/
plū. Deinde p ꝯſiderātiōes aliqs/ paucꝭ
ꝟſib⁹ ꝯprehenſas. curabo nos aduerſus
diabolicos inſult⁹ reddere doctiores.
¶ Diſcipul⁹ Gratus audiā ⁊ attent⁹ ¶ Ma
giſter Petr⁹ p⁹ tot ppetrata ꝟtutū iſignia. ·B·
dormiebat in carcere. vinct⁹ catenis inter
duos milites Tipus iſte eſt xpiani licet
egregij meritꝭ. q̇ p herodē iſtū ſathan. gl'i
antē in pellib⁹ que palliāt nequiciā ſuam
detrudit̄ in tentatōis horridū carcerē. diſ
crimē imminet mortꝭ. niſi ꝙ orante iugi/
ter ecc'ia fit qđ ſequit̄. Angelus aſtat. ful
get. pulſat ſurgere clamat. Soluit ⁊ edu
xit libtatiꝙ; relinq̇t. ¶ Diſcipl's Placet
metri ꝯpēdiū, q̄ ſeptem. angelico ſcō facta
miniſterio ꝯplecteris ¶ Magiſter So
lerter aduertis. Exiſtimo non grauabe
ris ſi ꝯſideratiōes pauculas/ rurſus ita
ꝟſib⁹ ligauero ſup cautelis. quib⁹ agere
nos optet. ⁊ ꝑus facere qđ ī nob ē. gallice
(fay ce que doce) ¶ Diſcꝭ Nō grauabor.
nec leuitati deputabo metrū. q̃le freq̄nter
in pſalmis ⁊ canticis ꝓphe ſumpſerunt.
¶ Magiſter Imo nihil apđ veteres phos
ſerioſius metro fuit. Accipe ꝗ dogmata

ſeptem. Penſa quis finis ꝓprius ꝙ ſit ſtatus oĩs. A ſathã impelli ſperãs fac iuſſa. timẽſqȝ Magnifica dñȝ. dic o me ſuſcipe xp̃e Uixeris hic ꝛ nunc velut. hic ꝛ nunc moriturus. Uiue pius. purus. velut hic ꝛ nunc obiturus. i. obuiã chriſto iturus ¶ Diſcipulus. Et ſi ꝓuocet me auiditas expoſitiõis latioris. nolo tñ eſſe moleſt⁹ exactoꝛ/poſt tam multiplex eloquiũ ꝑ te nunc habitũ. Cõſeruabo iterim oĩa ṽba hec ꝯferẽs in corde meo. q̃uſqȝ altera nos collocutio. ꝯgreget in idipm̃. q̃uſqȝ preterea centilogiũ de impulſib⁹ accepero. ¶ Mgr̃ Fiat vt vis. ꝛ in eo bñ vale. ꝙ depoſuit potẽtes de ſede ꝛ exaltauit hũiles.

¶ Sequitur tertia par

titio de ſeptẽ modis gñalib⁹ angelice cuſtodie. per notulas. lxxxiij.

x Et exaltauit humiles. Diſcipulus Cõuentõis huius nr̃e diẽ. ꝛ locũ proſpeꝝ faciat/iſtorum hꝛõꝝ hꝛiſſima iſta ꝑ hũilitatẽ ſingulariter exaltata. cuius eſt h̃ verbum Et exaltauit hũiles. ¶ Mgr̃ Fiat. tu q̃d affers colloquiũ poſt triduanũ hoc ſilentiũ? ¶ Diſcipl'ſ Perlegi tuũ ſup impulſib⁹ cẽtiloquiũ. Experioꝛ illud eſſe cõnexũ ꝓori nr̃e collationi. deſinit ĩ auxilio bonoꝝ. ꝯ apoſtatas angeloꝝ nobis in h̃ exilio. vbi etiã filius dilect⁹ nihil differt a ſuo cũ ſit dñs oĩm. ſȝ ſub tutorib⁹ ãgelis ꝛ actorib⁹ eſt vſqȝ ad prefinitũ tp̃s a p̃re. ¶ Mgr̃ Bene eſt. bonos tutores hȝ iſte filius. ¶ Diſcipulus Iſtic nẽpe ſum⁹ cognoſcere q̃lia ſunt adiutoria bonoꝝ. q̃lia miniſteria q̃les pulſus aut immiſſiones Memini vero te nudiuſtertius ſeptẽ officia numeraſſe. ſub tropologia liberatõis petri. Angelus aſtat. fulget. pulſat. ſurge reclamat Soluit ꝛ educit libertatiqȝ relinquit. ¶ Mgr̃ Non errat recordatio. Scis ne memoriter. additas ſimul. vij. ꝯſideratiões ad tutelã nrãȝ. ſub q̃drupli ci verſu. ¶ Diſcipl'ſ Nimiꝝ ſic ꝯtinent. Penſa quis finis ꝓprius ꝙ ſit ſtatus oĩs A ſathã impelli ſperãs fac iuſſa. timẽſqȝ Magnifica dñm. dic o me ſuſcipe xp̃e. Uixer̃ hic ꝛ nũc velut. hic ꝛ nũc morit⁹. Sp̃s eſto pi⁹ velut hic ꝛ nũc obitur⁹. ¶ Mgr̃ Scires adaptatiões facere. vij. ad vij. reddẽdo ſingl'a ãgloꝝ auxilia. ſingul' bis ꝯſideratõib⁹ aut doctrinis? ¶ Diſc̃ Cupio ſecurius ex te ꝯgnoſcere. ſimul vt abbreuiatioꝛ ſmo fiat ¶ Mgr̃ Tẽptabo ſic efficere. paritérqȝ reddere totuȝ marie canticũ ꝯſonãs dict̃ nr̃is Itaqȝ taliter accipe ſũmatim p̃io Dehinc ãplioꝛ ꝯq̃ſitionis erit loc⁹ ¶ Angel⁹ aſtat. vt pẽſem⁹. h̃ eſt põderem⁹ ꝛ librem⁹ ĩ trutina cord̃. q̃s ſit finis. Si ei ſathã adeſt nob vt noceat. q̃s ferret/ſi ñ ꝯ ſtaret ãgel⁹ bon⁹? Sic p̃terea q̃rit iſte ſathã claudere. vel eruere penit⁹ ocl'm fidi ne recogitem⁹ finẽ noſtꝝ ꝙ de⁹ eſt. ꝯueniẽs eſt vt ãgel⁹ bon⁹/ſanet ꝛ illũinet ocl'os cordis. in viã ꝛ ĩ finẽ pac̃. hec de p̃io. ¶ Angel⁹ aſtãs/fulget in carcere mort̃ hui⁹. vt nouerit vnuſq̃ſqȝ poſitus ĩ tenebris q̃lis ſu⁹ ſit ſtat⁹ ꝓpri⁹. Sit ei iuxta q̃litates morboꝝ ſingl'oꝝ/q̃litates auxilioꝝ ¶ Angel⁹ aſtãs ꝛ fulgẽs. pulſat incitãs ad bonũ. Scit ei gñal'r oẽs ꝛ h̃ nos ſcire facit/a ſathã impelli. Dũ eñi ſcit̃ p̃icl'm. ſolicitudĩe maioꝛi fugit̃ ad auxiliũ ¶ Angel⁹ aſtãs fulgẽs ꝛ pulſans. iubet ſurgere velociter. Hoc aũt implet̃. dũ ſpando. dina mãdata ſuãt̃. Alioq̃n iacet obrut⁹ in pcc̃is vet⁹ hõ nr̃. de ſe deſpans. aut nõ cũ minoꝛi diſcrimine/nimis ſpãs ſeu p̃ſumẽs ¶ Angel⁹ aſtãſ fulgẽs pulſãs ſurgere iubẽs/ſoluit a catenis vicioꝝ. vt cũ in/mẽdicitate ꝛ ferro. Cõcuſſus ei tiore caſto ꝛ ſcõ/cũ g̃ra dñi magnificatiõe. iã ſe p̃cingit virtute actionis. iã calceat caligis p̃ceptoꝝ in p̃parati õeȝ euãgelij pac̃. ¶ Angel⁹ ſextũ ꝑagit officiũ/dũ aſtãs. p⁹ q̃ fulſit. pulſauit/ſurgere iuſſit/ꝛ ſoluit/educit extra carcerẽ. Apit vltro portã ferreã p̃me. trãſit vicũ vnũ/ſatiſfactõis artẽ ꝛ directe. ¶ Angel⁹ tãdẽ. ſic eductũ. libtati derelinq̃t Quo facto ſic ſane deinceps q̃ retro ſũt obliuiſcẽs. libat⁹ in anterioꝛa ſe totus extẽdit. Reuerſus q̃dẽ ad ſe/do g̃r ꝛ ãgl'o ſuo/d̃t ex ſnĩa. Nũc ſcio ṽe. q꞉ miſit de⁹ ãgelũ ſuũ. ꝛ eripuit me de manu herodis. ꝛ de oĩni expectatiõe plebis iudeoꝝ ¶ Diſc̃. Delectat ſimul ꝛ edificat adaptatio. Neqȝ curioſitati deputãd⁹/iſte mihi ṽe breui⁹ ꝛ lucid⁹ oꝛdo Addider̃ qð ſpopõdiſti ¶ Mgr̃ Intellige ꝑus queãdmodũ q̃ttuoꝛ p̃ma/ſpectãt ad oẽs gñal'r ꝙ purgãt̃. ſpectãt alia duo mag̃ ad illũiãdoſ. tã q̃ ꝑficiẽtes. ſeptimũ ꝓp̃ie q̃rit educt⁹ ꝛ ꝑfect⁹. Porro cãticũ nr̃ȝ ſic adapta Sciuer̃ vt ſcis. qm̃ finis vniuerſe rõnal' creat̃e ꝯſiſtit in magnificatione dñi. ꝛ q꞉ exultes y

ſpūs in deo ſalutari ſuo. Quid eſt em̄ be
atitudo/niſi dn̄i dei nr̄i ſalutarꝭ/magni/
fica iocundaqꝫ fruitio. honoꝛ ꝛ cōlauda/
tio: Hoc p̄mū. ¶ Leteꝝ reſpectus hūili
tatis. ꝯſideratio ꝛ cognitio ſtatus ꝓꝓrij ꝛ
ꝯditōis in vnoqꝫ. hoc ſcd̄m. ¶ In hoc ꝑ
inde ꝙ facit nobis magna qui potēs eſt.
ꝙ beatificat apud alios Cōcludimus/ꝙ
dn̄s eſt in circuitu ꝓpli ſui. ꝙ immittit an
gelus dn̄i in circuitu timētiū eū. ꝯ tot gy
rouagos demonis impulſus. hoc tertiū.
Rurſus ex ſcificatiōe nōis ſui/dum dat
ſpem ꝛ impletiōem mandatoꝝ dei veloci
ter inclamat: qui p̄us aſtiterat/illuxerat.
pulſauerat ad deū/ad nos/ad aduerſari/
um ſolerter ꝯgnoſcendum ¶ Subſequi
tur q̄nto. timoꝛ dn̄i liberās a pcc̄o. timoꝛ
em̄ dn̄i/expellit pcc̄m teſtimonio ſapientꝭ
Sed ne ſeruilis ſit aut viliter mercenari
us timoꝛ/magnificat ipe gratis dn̄m. re
cogitās q̄m mīa ei⁹ a ꝓgenie in ꝓgenies
timentibꝫ eū Conſurgit aūt timoꝛ dū aīa
nr̄a ꝯſiderat hūanā miſeriaꝫ/ſi ſeuere fa
ciat dn̄s potentiā in bꝛachio ſuo; ſi ſuper
bos diſꝑgit mēte coꝛdis ſui. deponit po/
tentes de ſede. ſi diuites dimittit inanes:
q̄s non extimuerit: ſi ex ꝯſideratione ſue
mīe. q̄s ip̄m nō magnificauerit. qꝛ timen
tibꝫ/veniā dat. qꝛ hūiles exaltat. qꝛ eſuri/
entes ſaciat ꝛ ſaluat. ¶ Suſcepit p̄terea
ſexto dn̄s iſrl' pueꝝ ſuū. illūinatū. pulſa/
tū. ꝯmonitū. abſolutū. ſi dixerit. dn̄e Jh̄u
ſuſcipe ſpm̄ meū Dū ꝯo ſuſceperit/q̄s de
manibꝫ ſuis eripiat eū. Dn̄s qui iuſtifi/
cat. dn̄s qui ſuſcipit. q̄s eſt qui cōdēnet/
aut q̄s abijciat: ¶ Poſtrēo ſpūs ita ſuſce
ptus in manibꝫ ſaluigardie. i. ſalue cuſto
die xp̄i/ſueqꝫ libertati derelict⁹. poſt oēm
herodis expectatiōem. q̄d ſupeſt. agat il/
le qui ſpū dei agit. qui iam ꝑſpicit vltra
in lege ꝑfecte libertatis. q̄ nō timoꝛe ſup/
plicij. n̄ ſpe p̄mij trahit. ſꝫ ſuaui iugo xp̄i.
mentē ſcām ſpōtaneā totam ꝯtulit ad ho
noꝛē dei ꝛ patrie liberationē Recoꝛdatur
ꝓfecto ſoli⁹ mīe dei. dulce hꝫ in lege dn̄i
meditari die ac nocte. ſicut locutus eſt ad
abꝛaham patrē nr̄m ꝛ ſemini eius in ſcl'a
qđ eſt xp̄s. Hoc deniqꝫ eſt ꝑfectoꝝ. ſicut
·Z· alia ſunt illoꝝ q̄ ꝓficiūt aut incipiunt.
¶ Nūc ꝑ ſingula diſcuram⁹ angeloꝝ mini
ſteria q̄ tacta ſunt circa petrū ¶ Angelus
aſtat. Cur ita: cur ſi nō vt aſtare coꝛā deo
nos faciat Deo aūt tunc aſtare nos tradit
dioniſi⁹/cū caſtiſſimis oꝛōibꝫ inſiſtētes.
reuoluto animo ꝓpinq̄mus. credētes q̄m
ipe eſt dn̄s deus ſalutaris nr̄. innitentes
ei ſicut litoꝛi fixo. tracti a magnete virtu/
oſo ¶ Aſtās ꝯo tūc Refulget angelus. cū
nos edocet/cuius ꝯditōis ꝛ ſtat⁹ ꝛ hūili/
tatis ſum⁹. q̄ten⁹ inſpiciat deus hūilita/
tē ancille ſue aīe nr̄e. nouerit ipa q̄d ſe q̄re
re ꝯueniat. Nō em̄ oībꝫ. oīa eq̄liter licent
decēt ꝛ expediūt. Totū paſtoꝛale gregoꝛij
ꝯtextū/eſt in hm̄ōi documēto Propterea
trāſeūtes. inducam⁹ q̄ttuoꝛ induſtrias/
ſpecialiter aſſumēdas ꝯ aſtutias ſathāe.
fundatas ex locis dialeticꝭ. q̄bꝫ hōies ig/
naroſ ꝓꝓrij ſtatus/conatur auertere. vel
mutādo dū bn̄ ſunt. vel retinēdo ꝑtinaci
ter ſtatū. dū male locati ſunt ¶ Locū aſſu
mit ab auctoꝛitate. ſꝫ applicat ſiniſtre Lo
cū ab exēplo ꝛ ſilitudine. ſed diſſimiliter.
cū nihil in ꝑſona vel re nr̄a. Locū ab in/
ductiōe. q̄ten⁹ p̄cipitet in iudicia falſa ꝛ
temeraria. Loc⁹ deniqꝫ ſub trūcato enti/
memate. minoꝛ ſua nō appoſita vel expli
cata ¶ Scit eī ꝙ ex minoꝛibꝫ ſeu ꝑticl'ari
bus p̄miſſis/tota pendet difficultas illa
tōis Fallit ſe volūtas ſepius in hac argu
mentatiōe. dū p̄ntato aliquo obiecto gn̄a
liter ſub rōe boni/ꝯfeſtim fertur in illud
attēptandū. nō diſcernēs in ꝑticulari. qđ
vel q̄le ſit illud bonū. Dicit rō ſuccurren/
dū nēcitati ꝓꝓrij coꝛꝑis ſui. Comede ꝛ bi
be iubet volūtas. Colēdus eſt deus. tene
te igit in hac religiōe r̄ndet volūtas. Di
cit rō maledicti ſunt q̄ viā pacꝭ p̄pediunt
Rn̄det volūtas. ꝙ maledicti ſunt q̄ viam
ceſſionis huius ꝯtēdentꝭ de papatu non
ingrunt ¶ Notū eſt/q̄liter loco ab aucto
ritate abutebat apoſtata Julianus. xp̄us
dicit Niſi q̄s renouauerit ꝛc̄. Imo ſic di
abolus auſus eſt dicere xp̄o. Scriptū eſt
Angelis ſuis ꝛc̄. Nō habemus neceſſe.
lōge moꝛari. qꝛ ex ipo ſumpſerūt oēs de/
ceptiōes hereticoꝝ exoꝛdiū. maxie dū q̄
rūt hoīes vltra ſape qꝫ diuiſit eis de⁹ mē/
ſurā fidei vel doctrine. dū fieri volūt ma
giſtri qui nunq̄ꝫ fuerunt diſcipuli ſacra/
rum litterarum interpꝛetes. qui nunq̄ꝫ di
dicerunt illas. ¶ Adiecit igitur diabo/
lus aliud machinamentum efficatius ex
h̄ loco ꝑ auctoꝛitatē/fieri trāſlatiōes vari
as pro vulgaribꝫ idiomꝭ. quibꝫ habitis ꝛ
lectis in ſuperficie. contemnunt moꝛ ſa/
cros expoſitoꝛes Nolumus inquiūt niſi

tectum nudum. quem tradidit ſpūſſcūs.
Tandez reddūt ipſuaſibiles. neqȝ ſibi re
liquūt auctoritatꝭ pōd⁹. vn̄ valeāt ad ve/
ritatis cognitionē illuſtrari. ¶ Ceterꝫ de
locis ab exēplo ⁊ ſili. tot ſunt experimēta
fallaciarꝫ. q̄t hoīm capita. dū q̄libet aſſeq̄
vult quelibet. dū exēplo dt ſe viuere taliū
⁊ taliū/ q̄s approbat aut cānonizat eccl̄ia. vl̄ q̄
ſupiores corꝫ ſunt. q̄ rcores. q̄ doctores
q̄ laudati Quid facit fili⁹ aiūt niſi qd vi/
derit patrē facientez: Patres tn̄ optimos
ipſi nolūt ſȝ peſſimos hoc exemplo ſequi
Vox aliorꝫ eſt Paul⁹ ſe laudauit. Paul⁹
viſiōes i raptu ſuſcepit. cur n̄ pōt mō dn̄ſ
in talib⁹ ⁊ talib⁹ ſilia opari: Hinc ꝯfictio
ꝓpheciarꝫ. hinc miraculorū admonitio.
Hinc etiā adoratio damnatorꝫ hoīm in
populis. Teſtis eſt mihi legenda. imo d
adoratōne canis mortui viſū eſt in vien
na Caueat igit̄ ſcā ſedes Romana. caue
at in ea ſedēs papa. q̄b⁹ argumentꝭ. ⁊ cau
ſis ⁊ medijs/ canonizatio alicui⁹ ſit faciē/
da ¶ Diſcipl's Cognita ſunt oīa q̄ loq̄rſ.
etiā p infeliciſſimis dieb⁹ nr̄is Neqȝ de
loco p inductionē nc̄e habes exempla po
nere. q̄ quotidianis ſuſpitōib⁹ iprobis/
ꝯ ſtatus varios/ militat p ipm demon p̄
ſertim apō ſolitarios ⁊ deuotos in oc'lis
ſuis. vt dānent ceteros oēs Diabol⁹ dt
ex pticularib⁹ inſpectis. defectib⁹. gn̄alez
inferāt ꝯdēnatōis ſn̄iam At ꝓo difficul
tatē hn̄s maximā q̄druplex ille fallēdi lo
cus q̄ rōe vitabit̄. Dicūt iſti. Si gloſas
recipit textus vnus ſc̄pture/ cur nō ali⁹:
Si licuerit iſtꝭ gloſas addere/ cur n̄ nos
inquiūt. aut cur nō eadē facilitate reſpui
mus eas/ ſicut doctrinas apocriphas:
Quo pacto igit̄ fiet diſtinctio inter mira
cula vera ⁊ falſa Inter reuelatiōs veras ⁊
fictas Si canonizata eſt hec pſona. ꝓpter
atteſtatiōes miracl'orꝫ ⁊ auſteritatē vite.
cur nequit hoc tpe fieri ſil'e ſub ſil'ib⁹:
¶ Mgr̄ Habes alibi tractat'. q̄ ad iſtas. q̄
q̄tidie fiūt obiectiones/ reſpōdere conāt̄
Sȝ apō plimos. neqȝ talis ſufficiet rn̄ſio
nec puto ꝙ altera. ſine ḡtuito miraculoſo
q̄ȝ dei dono Olim dum ſcriptis ⁊ ꝟbis
oñderem. ꝙ in iſtis non poteſt tradi ars
vel regula īfallibiliter hūanit⁹. inducebā
argumentū quo ſe fundat achademicorꝫ
ambiguitas/ dicens nihil ſciri. imo nec
hoc ſciri ꝙ nihil ſcitur Argumētū eſt de
diſtinctione dormientis ⁊ vigilātis. duȝ

ſe videre putat dormiens. ſimiliter ad vi
gilantem. ⁊ hoc cum ratiocinationibus
multꝭ ⁊ reflectionib⁹ quib⁹ dicit ſepe ſibi.
Tu non dormis. Ecce talia ⁊ talia facis
⁊ inſpicis. Tu ſomnuȝ tuū alijs narras
⁊ recolis Eſt aūt vigilantis ait Seneca
narrare ſomnia ſua Ita ſomnians hec ⁊
talia nūq̄ȝ agit Porro ſuppetit in hac re/
viſitatio petri quam tractamus. De ipſo
quidē vtiq̄ȝ vigilante ſcribit hiſtoria Lu
ce. Neſciabat verum eſſe quod fiebat per
angelum. exiſtimabat autem ſe viſum vi
dere. ¶ Diſcipulus. Cōcludo magr̄ q̄m
neceſſe ſit nobis in his tenebris ⁊ vmbra
mortis/ angelica viſio ſimul ⁊ illumina/
tio/ cuȝ iſta que intimo ſenſu ⁊ guſtu do
cet de omnibus ſpirituſſancti vnctione.
¶ Magiſter. Iure concludis. iure con/
ſulimus nos aſſidue per deuotionis ora
tionem/ ſub hoc duplici refugio ſupplici
ter humiliari. q̄tinus veritas nos exaltet
¶ Angelus aſtat. Pōt immomēto in ictu
oculi nr̄ angelus/ a ſummo celo deorſum
nobis aſtare. q̄ nihilominus ſp aſtat do
brifica viſiōe. Nō deſerit exēplar eternū/
dū venerit circa nos opari. ꝯſulit nō mi
n⁹ diligenter. q̄ ſue actōis regulā eē ſcit ⁊
artē directiuā. Fit aūt aliq̄n cuſtos ange
lus longe a cuſtodito. nō p ignorātiam.
n̄ p negligētiā ſuā. ſȝ ꝓpter maliciā nr̄aȝ.
cui dedignat̄ aſtare. Fit h̄ aliq̄n p diſpen
ſatiōez: ad expiētiā nr̄e colluctatōis cum
aduerſarijs nr̄is Dū eīn angeli boni qui
iuxta nos erāt de longe ſteterint/ fit qd ſe
q̄t̄ Et vim faciebāt q̄ q̄rebāt aīam meam
Et q̄ inquirebant mala mihi locuti ſunt
vanitates ⁊ dolos tota die meditabātur.
Fit tūc angelus nr̄ adiutor in oportuni/
tatib⁹ in tribulatiōe facit cū temptatione
ꝓuentū. Erudiuit eīn prius q̄d agere cō/
ueniat tpe cōflictus ⁊ impulſus ¶ Diſci.
O pe preciū eſt ꝯgnoſcere/ q̄b⁹ doctrinis
armat angelus bonus ſuos ſtare contra
diabolū in die belli. ¶ Magiſter. Mul
ti multa ſcripſerunt in enigmatibus ⁊ fi
guris ⁊ ſimilitudinibus varijs/ corpora
liter pugnantium. Tu quoniam ſcolaſti
cus fuiſti/ gratātius puto recipies/ ſi exē
plū q̄ſi familiare de ſcola tibi tradidero.
Cōſtitue ſathanā q̄ſi ſophiſtā. cui⁹ h̄ to/
tū ſtudiū eſt fallere. nō querit ſapiēs eſſe
ſȝ videri Vn̄ vt decipiat/ garrul⁹ eſt. mlt'a
petit. Celat propoſituȝ ſuū. ⁊ inueſtigat

alienum. ſophiſticus ꝑ omnia. Tu econ
tra doctus ab angelo bono: cautus eſto.
nōiatim in quattuoꝛ. diſſeremꝰ poſtmo/
dū de reliquis. Primo velis nō videri ſa
piens ſed eſſe. Sapiētis aūt precipua cu
ra eſt / finem reſpicere. Secū pauca cū ad
uerſario loqui. vel ex toto ſilere. Certum
habe tertio ꝓpoſitū ſuū q̄ te q̄rat decipe.
nō docere. Certū ſit q̄rto ꝓpoſitū tuū nol
le veritatē diſcerere. ¶ Diſcipulus. Diſcur
A · re ſummatim de ſingulis ¶ Mgr. ſapi
entia xpianoꝝ eſt id ipa nō ſolū nōie ꝓfi
teri ſe xpianū. Hoc q̄ bona fide queſierit.
hoc qui cupierit vt malit eſſe bonus q̄ʒ vi
deri. exēplo cathonis ꝑueniet ad optatū.
iuxta ſocratis documentū. At vero ſpūs
diſcipline effugiet fictū. ipocritā ſcʒ. ⁊ de
luſoꝛē ipe deludet. qꝛ deludi ſinet. Eligit
talis ſeruire duobꝫ dn̄is. Ingredi terraʒ
viuentiū duabꝫ vijs. fit ꝓpterea incōſtās.
fit arundo ſemet agitās. fit cū garrulo ſo
phiſta ſe ſimiliter in oībꝫ effluēs. deſerit
cautelā ſecundā ſilentij. In ſilentio aūt ⁊
ſpe eſt foꝛtitudo nr̄a. Obſeruatio ſilentij
q̄ʒ nc̄aria ſit / notauit rex penitēs. Ego in/
quit tanq̄ʒ ſurdus nō audiebā ⁊ ſicut mu
tus nō aperiēs os ſuū. Vulgata veritas
eſt / femina q̄ auſcultat / ⁊ caſtrū qḋ loquit̄
neſciunt diu ſtare. Poſſumꝰ addere de cu
rioſitate alterius cuiuſlibʒ ſenſus. Eua ſi
clauſiſſet aures ad primā diaboli curio/
ſaʒ interrogationē. qꝛ ꝑ Cur incepit. Si
mox ↄfugiſſet ad mariti ↄſiliū / ſupaſſet
tēptatoꝝ aſtutiā. Exēplo cuiuſdā matro/
ne. que dū impeteret̄ ab adultero: queraʒ
inquit a marito meo / ſi tibi conſentiam.
Probe quidē. ſi vbo ſuo / coꝛ ⁊ opatio ꝑ/
tinus iungebāt̄. alioq̄n procacitas dicti /
plus accendit adulteꝝ. diuertere ſe ꝓtinꝰ
⁊ ſilere / cautū magꝭ. ¶ Fulciamꝰ etiam ex
aīaliū fabulis dogma nr̄m. Vulpes ⁊ cat
tus dū in nemoꝛe fuiſſent obuiā ſibi. au/
dierūt alōge ſonitus venatoꝝ ⁊ latratus
canū. Cōtremuerunt mutuo inq̄rentes
qualiter euaderēt. Neſcio inq̄t cattꝰ niſi
modū vnicū. Spernens eū vulpis aſſe/
ruit ſe habere modos mille ⁊ mille ꝑ cir/
cuitū. Facta eſt interloquēdū irruptio ca
nū. cattꝰ exiliuit in arboꝛē. vulpis / canuʒ
moꝛſus / plurima circuitiōe deludēs diu
tandē ↄprehenſa / docuit ſaltū catti vni/
cū / plus ad euaſionē valuiſſe. Hec nos fa
bula reſpicit. ſꝑ ad arboꝛeʒ ad quā docet
ſapientia ↄfugiamus. nō tā motu coꝛꝑis
q̄ʒ pij coꝛdis. Damꝰ aliq̄n aliqḋ tale ſalu/
bꝛe ↄſiliū. qḋ dū preterimꝰ decipimur. Ex
emplū doceat a parabolis ſumptū. Nidi
ficabant palūbi ſiluaꝝ / in arboꝝ ꝓcerita
te moꝛe ſuo. circuibat vulpis ad radices /
ſe ↄminās aſcēſurā / ſe nidos oēs cū feti/
bus direpturā / niſi pullulꝰ ſibi ꝓijceret̄
vnꝰ. Trepidantes palūbi / agebāt qḋ pe
tebat ⁊ abibat. Reuertebat̄ ad ſilē: quiſq̄ʒ
paſſer dato palūbis conſilio ↄtinere ſe ni
dis ſuis: vlpes a fraude ſua fraudata eſt.
Sʒ in paſſerē v̄tit inſidias. nō viribꝫ ſed
adulatione. Erat in dumo paſſer. vulpis
affuit. btificās. auiclās q̄ volatu ſuo ſe ꝓ/
tegerēt a beſtijs ⁊ laq̄is terre. Sʒ h̄ vnuʒ
deeſt inq̄t / q̄ rōe ↄ vētoꝝ turbines ⁊ frigo
ra ſe ꝓtegāt. Voluit paſſer gl'iari ⁊ ↄcio/
nari cū garrulo. Rn̄dit ſe ꝓtectiōem hr̄e
dū flabat boꝛeas a ſiniſtris. mergebat em̄
caput ſub plumis ad dexterā. ⁊ eↄ ſi a dex
tris. Fingēs vlpes ſe nō ſatꝭ audire ꝓpter
diſtantiā. ꝓtrahebat alloq̄ū. Dilapſus eſt
paſſer ad ramos ꝓximiores terre. q̄ſiuit
vlpes / dū ventꝰ flabat ab anterioꝛi quid
agebat. Sic ait. demittēs caput ad pecto
ris plumas. Exilijt vulpes in nō vidētē.
⁊ deceptā blandicijs / voꝛax rapuit. ¶ In
ducamꝰ de ſcꝑturꝭ. Oculi mei ſꝑ ad dn̄m
dicit ps. Seq̄t̄ effectꝰ ⁊ rō qꝛ ipe euellet
de laqueo pedes meos. Et i ps. de dauid
qui factꝰ erat ſicͭ hō nō audiens ⁊ nō hn̄s
in oꝛe ſuo redargutōes. Subdit̄: Qm̄ in
te dn̄e ſperaui. tu exaudies me dn̄e deus
meus. Et alibi. Educes me de laqueo q̄ʒ
ſtatuerūt mihi qm̄ tu ⁊c. Et iterū. Proui/
debaʒ dn̄m in ↄſpectu meo ſꝑ. Et rurſus
Ecce ſicͭ ocl'i ſeruoꝝ ⁊c. ¶ Diſcꝭ. Ridebūt · B ·
foꝛte nr̄i ſcolaſtici fabl'atōes tuas de aui/
bus ⁊ beſtijs qꝛ ſubtilia querunt. Dicēt ꝑ
terea ſpectare potiꝰ ad oppꝛobriū rn̄dentꝭ
metā ſilētij ſi nō audeat cū aduerſario cō
gredi ↄgreſſus nihil reſpōdeat. Ubi erit
preterea qḋ iubet̄ Jacobi. Reſiſtite dia/
bulo ⁊ fugiet a vobis. Et petrus de eodeʒ
Cui reſiſtite foꝛtes in fide. Dic q̄ foꝛtitu/
do que laus eſt fugere: Time cede malis
dꝛ apḋ poetā. Sed ↄtra audētioꝛ ita vl'go
dr̄. (Qui fayt on le chaſſe) Qui fugit fu
gat̄. ¶ Mgr. Quid ſi fugerit ſcolaſtici
tui / q̄rta cautelā a nob̄ hic notatā. q̄liter
accipiat̄ craſſiꝰ ridebūt. Docemꝰ vt quic/
q̄d ſophiſta neq̄ʒ diabolꝰ argumētās ↄclu

ſerit ꝯ bonos mores aut fidē. dicat pius
⁊ fidelis aīmꝰ/ab angelo monitus/ nego
ꝯſequēs. nec aliter/nec alia forma rn̄deat
Stet in ſua poſitiōe ſecurꝰ. Vn̄ illud de
comico agūt hōes. birreꝰ ſꝑ bō. Diſc.
Stultꝰ hic modus rn̄ſionis habetur.
Mgr. Atuero nullus ſapientior. nullus
cautior apud xp̄ianos rn̄dēdi modus ꝯ
diabolū. Quicq̄d aggarriat. quicq̄d ne-
ctat. hec vna ſit rn̄ſio fidelis aīe. Xp̄iana
ſum Sic olim blādina martir. ſic re ⁊ no
mine q̄dā ſcūs/ apō tortores ꝑſtiterāt. vt
nihil extorquere poſſꝫ ſua malignitas ab
eis/q̄ꝫ xp̄iana ſum. xp̄ianꝰ ſuꝫ. Hoc meuꝫ
nomē. meū genꝰ. mea ſors ⁊ patria. Mē
tior ſi nō ita iuſſerit apl' s deuitare ꝯtētio
nes ꝟborūq̄ꝫ ꝓphanas nouitates. ⁊ nō in-
tendere genealogijs interminatis. cū ſili'
bus. Diſc. Cur ergo ſcī doctores/tot q̄
ſtiones induxerīt. agitauerīt. determinaue
rūt. Mgr. Habes altero opuſculo rōeꝫ
C Porro ꝑncipalis nr̄ ſmo eſt hic de im
pulſib⁹ ſecretꝭ diaboli cū blaſphemijs ſu
is. q̄ nō meliꝰ q̄ꝫ ꝯtēnendo vincūr. fugiēs
indignās aut deridens aīa xp̄iana/dicat
ſimpliciter/qō alia dixit ꝓcaciter. Quere
q̄ tibi rn̄deat. Dicat. blaſphemia tua ſuꝑ
te. furcifer ⁊ damnate. Alioq̄n ſi velit ſibi
facere laudē q2 bn̄ diſſoluerit ſophiſtrias
oēs neq̄ſſias. ipe ſe ſeducit. q2 iā ſupbiēs
meret illudi. meret laq̄is irretiri. niſi ta-
lis ſit q̄ ꝓ ꝯſuetudine habeat ſenſus exer
citatos. totꝰ ſpūalis effectꝰ oīa dījudicās
C C Angelus aſtat ad recordatōeꝫ dei Ful
get ad ꝯgnitionē nr̄i Pulſat vlteriꝰ tertio
ad ꝯfutationē aduerſarij. Diximꝰ ſuꝑ hu
iuſmodi pulſib⁹ ⁊ impuſib⁹ iā plīma. vo-
lo nūc inducere fallacias q̄tuor/ex logica
lib⁹ ſumptaſ: ad cautelaſ q̄tuor ꝑdictas. ⁊
totidē a locꝭ dialeticꝭ deceptiones ortas.
Sūt hmōi fallacie. vna ſm pl'es interro
gatiōes vt vnā. altera ſm q̄d ad ſimplicit
tertia ſm accedēs ꝑ ꝯiugatōes inutiles.
q̄rta ꝑ apparētiā ꝯdictōis ⁊ nō exiſtētiā
C Diſc. Iſte ſunt ꝯgnite logico. ſed q̄d ad
duotū. q̄d ad morale documētū: C Mgr
Multū ꝑ oēm modū. Scis q2 extra di-
ctionē noiant iſte fallacie. q2 n̄ ex dictōib⁹
ſꝫ ex reb⁹ ortū habēt in apparentia ſimul ⁊
defectu. Neq̄ꝫ ꝑterea q̄ſpiā eſt ideota ſine
lr̄is q̄n iſtis poſſit falli. C Diſc. Induc
exēpla C Mgr. Subdolus impulſor. in
ſtar ſophiſte ꝓōit aīe timorate/ plīmas
interrogatōes. Vrget q̄tinꝰ vna det ab-
ſoluta rn̄ſio. Ad formaꝫ inq̄t Querit ab
vno (exēpli grā) q̄ ex adulterio/ grātiſſimuꝫ
ei optimis morib⁹ ⁊ artib⁹ inſtitutū habꝫ
filiū. Velles tu deuote petre/n̄ habuiſſe
filiū talē: Si rn̄deat. placꝫ hūc habebere
Perſtat iq̄rēs. Quid ſuꝑ adulterio dicꝭ:
ex q̄ nō aliter habitus eſt. rn̄de. q̄d elege-
rꝭ ex duob⁹. carere filio. vel adulterio. Si
dixerit carere filio. ꝯſciētia ſe ꝯdicit. Si
placet adulteriū. plane peccat. nec penitet
C Diſci Sentio q̄ dāda ſit duplex rn̄ſio
placet filius. diſplicet illicitus ꝯcubitus
C Mgr. Cōſulte ſentꝭ. vn̄ ſi milies impu
lerit/vt facta ꝯparatōe filij ad adulteriū.
rn̄deat petrus q̄d e duob⁹ mallet. n̄ opor-
tet vt ſimpliciter rn̄deat ſꝫ diſtincte Ca-
ctus ē ꝑus alter caſus ſuꝑ īterrogatōib⁹
curioſis. Si dolcat hō de pcc̄o. ſic q̄ mal
let fuiſſe dānatus vel annihilatꝰ. Si fu-
giat ita pcc̄m q̄ mallet cruciari ꝑ incendi
um ml'tis dieb⁹/q̄ꝫ frāgere debitū ieiuni-
um aut ꝯmittere mendaciū Vitanda eſt
fraus interrogationū hmōi pl'ium. q̄ im
pellunt rn̄dentē/aut ad temerariā falſam
⁊ arroganteꝫ de ſuis virib⁹ ꝑſumptionē.
aut culpabilē electionē. Dicat igit. neutꝝ
eligo. diſplicet peccatū. horreo incēdium.
nūc incendiū nō incūbit eligēdū. Quid
ſi vehemētiꝰ vrgeat aliq̄s eligere q̄d ageꝫ
adueniente caſu tali/ꝑut erat martiriū tē
pore tyrānoꝝ. Rn̄deat ſe humilians ſub
deo ⁊ ſcō angelo eius dicat. Dn̄s nō pati
atur me tēptari ſupra id qō poſſum. Et ſi
caſus eueniret q̄lem ꝓponis/ſpero in dn̄i
bonitate q̄ faceret cū tēptatōe ꝓuentum.
vt poſſꝫ ſuſtinere. vel aliter q̄ꝫ ꝑ peccatuꝫ
euadere. Caueat igit arroganter ꝑdicere
cū petro. Etiā ſi oportuerit me mori tecuꝫ/
nō te negabo. Dicat potius Impꝑfectum
meū viderūt oculi tui. ſis adiutor ī opor
tunitatib⁹ in tribulatione. aut in taleꝫ tē-
ptationē me n̄ inducas C Diſcipl's. Cau
te ſobrieq̄ꝫ ꝯſulis Cōfundis ex hoc curi- D
oſas inq̄ſitiōs q̄rūdaꝫ ꝯfeſſoꝝ ſuꝑ volū
tate certa nō peccādi ſeu recidiuādi in fu
tuꝝ. vt dū interrogat penitens a ſe vel al
tero. Credis tu q̄ poſtmodū nūq̄ꝫ cades
in tale peccatū. Rn̄deat. ego fragilis for
mido lapſum. nō tn̄ volo nūc vel eligo ca
ſum. De futuro. mīe dei me cōmendo. de
precās vt me cuſtodiat a peccato. q̄ ſi ceci
derit fragilitas mea. deprecor adijciat vt

reſurgat. Hec fallacia ſm plures interro
gatiões vt vnã quãtũ video non melius
euitaꝛ ꝙ̃ ꝑ ſilentiũ modeſtũ. ſe diuertens
ad alia cogitãda. aut ꝑ diſtinctionez acu
tam ĩterrogationũ. aut pſtet iuxta qͦd no
taſti. negetqꝫ ꝯſequens. ¶ Mgr. Ita eſt
etiã circa ſpeculabilia / fidẽ rectã tãgẽtia.
¶ Diſcipl's Exẽplifica. ¶ Mgr. Dis pe
ne deceptio ꝑuenit in ſpeculabilibꝫ / ex de
fectu diſtinctõis ꝛ reſolutionis ad ſimpli
cia. q̃ deficiente. doctoꝛ quo plus inq̃ret
ꝑ argumẽta ſe diſſoluere / tãto plus inuol
uet. ꝛ eo plus / ſi nõ veritatẽ ſꝫ aduerſarij
ꝯfuſionẽ ꝑ ſua laude ſcrutaꝛ. Exẽplũ. vo
lens vnꝰ doctoꝛ ꝯcoꝛdare ſimul / q̃mo actꝰ
peccati / a deo ꝛ a libero arbitrio. Cõclu
debat argumẽtoꝝ ſubtilitate / ñ pia religio
ſitate / ꝙ deꝰ erat cã peccati. ꝙ deꝰ facit ho
minẽ peccare. ꝙ deus vult hoĩez peccare /
dũ peccat. Addidit ipe idẽ ꝙ libtas arbi
trij ꝯpata ad deũ / faciat iſta neceſſario q̃
factura eſt. In opatiõe ad diuinã pſcien
tiã / oĩa de neceſſitate ſunt futura. alioq̃n
inq̃t deꝰ poſſet falli. Addidit q̃ꝫ / ꝙ ideo ꝛ
nõ aliunde res dicũꝛ impoſſibiles fieri /
qꝛ poſitiue deꝰ vult ita eſſe poſſibile. cum
tñ ſi deus ꝑ impoſſibile nõ eſſet. impoſſi
bilia nũc / nõ eſſent tũc minꝰ impoſſibilia
Addidit ꝯtingentiã in dõ intrinſecã eẽ.
qꝛ diſtinguere ꝯnotatiões terminoꝝ vel
neſciebat vel ſpnebat ¶ Diſcipl's. Tan
ge breuiꝛ formas argumẽtoꝝ. ¶ Mgr. Ar
guit ſic informa logicali. demonſtrato.
Soꝛte q̃ facit homicidiũ. voceꝛ actus il
le. A Soꝛtes facit a. Et ſoꝛtes hꝫ prece
ptũ de non faciendo. a. ergo ſoꝛtes peccat
Tunc vltra Deus facit ꝛ vult totum an
tecedens ꝛ quamlibet partem anteceden
tis. ergo facit ꝛ vult conſequens. qͦd eſt il
lud. ſoꝛtes peccat. ¶ Diſcipl's. Uidetur
in diſſolubil' hec rõ ¶ Mgr. Uideꝛ ſi nõ
diſtinxerꝭ aliq̃d ĩ ea. Si pterea nõ reſpex
eris ad plaſphemiã inſanã / vltĩe illatõis.
ꝙ deꝰ facit ꝛ vult ꝙ ſoꝛtes peccat. Quãto
magꝭ opoꝛtuerit ſape ad ſobꝛietatẽ. vbi eẽ
ſolutõ ratõis latuiſſet. ꝛ dicere ſoluat eaꝫ
anglꝰ dñi ꝛ ſolutõꝫ aperiat. Omĩs abſqꝫ
dubitatõe rõ q̃ militat ꝯ pietatẽ / ſophiſti
ca eſt. peccãs in materia vl' in foꝛma. Qd
ſi nõ videat diſcipl's hõ. vidꝫ doctoꝛ xp̃s
hõ ꝛ angl'us eiꝰ ĩ ipõ ¶ Itaqꝫ dũ ſõſumit
doctoꝛ iſte anglicanꝰ q̃ꝫ ꝓfũdũ ꝯgnõiant
ꝙ ſoꝛtes hꝫ p̃ceptũ de nõ faciẽdo. a. actũ l'
intelligit abſolute ꝺ eſſe actꝰ ſolũmodo. ꝛ
tũc eſt falſa mioꝛ iſta. qꝛ ſoꝛtes põt ĩ cãibꝫ
multis facere. a. actũ ſine pcc̃o. ſic̃ in furia
vl' in inuicibili ignoꝛãtia. Si ꝓ o ĩtelligaꝛ
ꝙ ſoꝛtes hꝫ p̃ceptũ de nõ faciẽdo. a. defoꝛ
miter ꝛ peccabil'r. hoc vtiqꝫ ꝟm eſt. Sed
iam deꝰ neqꝫ facit neqꝫ vult / ꝙ ſoꝛtes tal'r
agat ꝛ ita ñ facit neqꝫ vult añcedẽs p̃dicte
ſophiſtrie ſue. qꝛ palã ꝯcludit ꝺformitatẽ
aut ꝯſequẽtia nihil tenet. Cõſtat eĩ ꝙ nec
deꝰ imo nec hõ poteſt velle deformitatẽ ſb
rõe deformitatꝭ dicẽte Dionyſio ꝛ pho ꝙ
nemo ad malũ aſpiciẽs opaꝛ. velle aũt eſt
q̃ddaꝫ opari ¶ Diſc. Cui ſimplicitas pla
cet. placeat ꝛ tua rñſio. ꝯſequens ẽ iuditõ
meo. Sed neqꝫ ſi calũniabil' eẽt iſta vl' al
tera rñſio / dẽret inꝯuenĩẽs tãtũ ꝯcedi / ꝙ
offendit oĩm pias aures / tã phoꝝ ꝙ̃ mo
raliũ ꝛ ſimpliciũ in q̃cũqꝫ lege viuentium
Dic alterã ſophiſtriã de futꝭ ꝯtigẽtibꝫ.
¶ Mgr. Accepit ſic Añxp̃s fuit heri futꝰ
ꝛ anxp̃s nõ erit. ergo deꝰ vl' hõ q̃ credidit
añxp̃m eẽ futuꝝ / deceptꝰ ẽ. Antecedẽs eſt
poſſibile ꝛ cõpoſſibile. qꝛ p̃ma nccĩa ꝛ ſe
cũda poſſibilis. omẽ aũt poſſibile ſtat cuꝫ
nccĩo. Igiꝛ ꝯñs poſſibile. qͦd ipiũ ẽ ꝺ deo
ꝯcedere ¶ Diſcipl's. Dic reſpõſionem.
¶ Mgr diſtingue. mioꝛẽ q̃ diciꝛ. añxp̃s nõ
erit tãqꝫ poſſibil' ſit. Aut intelligꝭ ꝙ ẽ poſ
ſibilis q̃cũqꝫ lege poſita et tũc iſtaꝫ nego.
Aut intelligis ꝙ poſſibilitas ꝯpatur ad
dei potentiam abſolutã ſecluſa omni lege
ſeu ꝯpatione. ꝛ ſic ꝯceditur. ſed negaꝛ cõ
ſequẽtia. ꝙ ergo credẽs ãtixp̃m futuꝝ ex
fide ſit deceptus de facto vel de poſſibili.
Rõ eſt clariſſima. qꝛ in maioꝛi non credi
dit aut ſciuit aliquis antixp̃m foꝛe / niſi ꝺ
lege oꝛdinata. ſciens ꝙ de abſoluta potẽ
tia deꝰ nõ poſſet facere q̃n potentiã habe
ret vt antixp̃s nũq̃ foꝛet. Nõ eſt igitur ali
qua deceptio ſed ſumma ꝯformitas. Poꝛ
ro deceptionis rõnẽ que ponit intrinſecã
in deo ꝯtingentiã / mõ notauimus. Alibi
latius apta eſt in centilogio de modis ſi
gnificãdi ¶ Diſcipl's Perſpicua fit am
plius mihi ſapientis narratio. qꝛ qui ſo
phiſtice loquitur / odibilis erit. Et iterũ.
Illuſoꝛes / ipſe deludet. Sic qui querit
mẽdacium ſubuertetur ab eo / cadens in
laqueos q̃s tetendit. Poꝛro. qui ambulat
ſimpliciter / ambulat ꝯfidenter. ¶ Mgr
Nõ aliter eſt. Narrat Rufinꝰ in illo que
addidit hiſtoꝛie eccleſiaſtice euſebij libꝛo

de quodam inuincibili ſophiſta contra
pietatem fidei. quē ſimplicitas pij ſenis/
nudā ꝓponendo veritatē fidei/ vicit. Dice
mur in hoc apò ſophiſtas etiā dmones/
pſtare in ſimplici ꝯfeſſione fidei. Noſti
illū q̇ mox vt aliquē ſentiebat ſophiſtice
ꝯtendere/ q̇eſcebat. niſi forſan ex ſilentio
ſuo/ circūſtātiū ſcandaliſatio timeretur.
Mos ſophiſtaꝝ eſt/ vt tādē ſemetipos
fallāt et apprehēdāt ī aſtutia ſua. dū ad agi
bilia venerint. Docet hec ꝓteruia demo
nū. q̄ꝝ arguitas retorquet angelus dn̄i ꝯ
ſemetipos ī fines ꝯrios. Diſcipl's. Ex
empla da. Mgr. Impulſit fratres Io
ſeph/ vt ex viſionibꝰ ſomnioꝝ inuiderēt
ei querentes media que ſcripta ſunt/ ne
regnaret ſup eos. Quis euentus fuit ſci
mus. Regnauit. Ita q̄tidie fideles impe
tit. quoſdā vt deijciat et exaltant. qꝛ per tri
bulatōez hūiliant. Fiūt doctōres/ q̄s in
fatuare querit. Fiūt purgatōres. Fiunt
ſanctiōres q̄s ſatagit inficere. qꝛ diſcipli
nā/ ꝯuertūt in pn̄ie patientieq̄ꝫ virtutem
Permittit angelus futura q̄dē demones
ab eis ꝯgnita ſimiliter inueſtigare et audi
re. quare? quia ſcit ꝙ dū querent obniti/
ꝯplebūt voluntatē dei. Sic ī Ioſeph ſic
F in oīb fiet electis. Diſcipl's. Satis ei
de fallacia ſm plures interrogatōes dixi
ſti/ quēadmodū nūq̄ꝫ abſq̄ꝫ diſtinctiōe dā
da ſit vnica rn̄ſio. Uideo pinde ꝯſiliū ſa
luberrimū q̇ò eſt/ ꝙ ſe fideliter reſoluere
ꝯſueſcat. Mgr. Aiaduerte q̄ꝫadmodū
in moralibꝰ etiā iſtò ꝓdeſt et expedit. Si
dolet caput aliq̇s ex ebrietate vel alia cul
pa. fiat eger. acceptet dolorē et egritudinē
patiēter vt eſt afflictiua. orans deū q̄tinꝰ
ſit ꝑs purgationis ſue. peniteat de cauſa.
ꝓ quāto eſt culpabil'. Si morit pater/ et
fiat heres filius locupletatus. doleat pie
mortē pr̄is. gaudeat gratus de opibꝰ reli
ctis. Si puniūt iudicialiter peccatores
letent de iuſtitia. triſtentur de demeritis.
Potes altius ſpeculari dep reſcientia di
circa dānatos. etiā ſi ꝓponis tibi talē fore
nō q̇dē aſſerēdo vel cū deſꝑatōe. Dic ꝯſiò
rando iuſtitia dei. Iuſtꝰ es dn̄e et iuſtitie
tue diligēde ſūt et honorāde. pctā vero q̄ ſūt
dānatōis occaſio/ dteſtor. odio. abomior
qꝛ talr̄ me velle vis et pcipis. Soluit inde
laqueꝰ iſte neq̇ſſimi/ q̄ vult rn̄ſionē vnam
dari/ dū curioſus īq̇rit. Si deꝰ vult te dā
nare. vis hoc et tu? dic nolo peccare. ꝙ ſi n̄
peccauero n̄ dānabor. Si rurſus vrgeat
pulſans. Quid ſi tibi reuelet tua dānatō
Quid ſi r̄uelet de te petro. ꝙ alt q̇ pccaue
rit ī hac die tādē ſaluabit. alter q̇ n̄ ita pec
cauerit/ tandē dānabit. Caſꝰ ē poſſibilis
et iò reuelabis. Nūq̇d eligeres hodie pec
care. nūq̇d in pmo cāu dſperares? Rn̄de
cautus ſꝑ. nō vnica ſꝫ duplici rn̄ſiōe. Ha
bēt hāc induſtriā pueruli/ dū interrogāt
quē e duobꝰ plꝰ diligis. pr̄ez aut mr̄ez. In
quiūt diligo pr̄em diligo matrē. Sic in
terrogatꝰ demū petrꝰ. diligis me plꝰ his?
Diſtinxit et rn̄dit. Tu ſcis dn̄e qꝛ amo te.
innuēs qꝛ diligūt et alij te. Si q̄rit. nūq̇d
malles peccare nūc. poſtmodū ſaluari? Re
ſpōdeo. Nolo peccare volo ſaluari. Et in
altero cāu. Dic volo ſꝑare qꝛ ſic pcipitur
Credo ſilr̄ deū nō reuelare niſi ſm. ſꝫ nō
ita ꝙ neget ſe ipm. Si ſub electōe ꝓponū
tur duo mala: caue neutruꝫ eligas. Nam
in mal' q̇d ē eligēdū? Atuero ſi culpa nr̄a
ceciderimꝰ vt necē ſit alterū ex peccatꝭ fie
ri/ minꝰ eſt acceptandū. qꝛ iā ī ꝯpatiōe de
terioris/ ſortit bōi ſm q̇d rōꝫ. Deniq̄ꝫ ꝓfic
iſte pulſꝰ anglicꝰ q̇ diſſoluit colligatiōes
ſpūales. ſicut in petro materialiter actum
Proficit īquā ꝯ oēs pene fallacias que ſe
quūt ſi pia volūtas affuerit. Diſcipulꝰ.
Explica ò fallacia ſm q̇d ad ſimpliciter. G
Mgr. Cōſidera ſolerter vn̄ volūtas de
cipit. pſertim a mōo et carne. ꝑ ꝓſecutōez
voluptatū. aut ꝑ fugā tribulationū. Pre
ſentant itaq̄ꝫ ſibi tanq̄ꝫ bone ſimpliciter.
vel ſimpliciter fugiende. qui ſic arguat
caro vel mundus. Hec delectant nunc.
hec ꝯtriſtāt mō. Eſt aūt delectatio bona
et triſtitia mala. Si volūtas ſit ipia vl' in
cauta/ ꝯfeſtim eligit hoc bonū ſm q̇d et re
fugit ſile malū. Si vero ſit ꝟtuoſa ꝯſulit
rectā rōꝫ et obedit ꝯſilio. Si ꝟo neq̄ꝫ ſit/
refugiet rōꝫ ꝯſulere. imo claudit oc'os et
aures ſibi. Porro. volūtas ìꝯtinētꝭ audit
q̇dē ꝯſiliū rōis/ ꝯſcia ſibi qꝛ bene ſuadet.
Sed tandē inclinata ꝑ bonuꝫ ſm q̇d/ di
mittit iudiciū rōis actualr̄ ꝯſiòrare/ et im
petu ſuo fert ī illò ſciēs ſꝑ ī bitu et ꝯſenti
ens rectū eſſe. preferendūq̄ꝫ rōis iudiciū.
Diſcipl'us. Quo pacto fieri pōt/ ꝙ vo
luntas ferat in obiectū/ nō preuio ratōis
iuditō ꝙ in illò ita fieri dēt. nō enī fert in
incognitū. Mgr. Eſt īter doctos gndꝭ
diſceptō/ ſi et q̄le fieri valeat q̇ò inq̇rimꝰ.
maxime quia dicēte philoſopho/ cōſonē

ad ſapiētem. Dis malus ignorās Ceteꝝ
pariſieñ. articl'us habet ita. Si rō recta/
⁊ voluntas recta. ē erroꝛ ſuꝑple ſic dicere.
Itaqꝫ duo ſunt in hōis liberi arbitrij iu
dicio. Vnū qd̄ eſt recte rōnis. ⁊ vocatur
ꝓprie iudiciale ſeu legale. Aliud eſt ꝑ mo/
dū arbitrarie ꝑtātis. Arbiter aūt nō ſp
tenet̄ inſequi iudiciū ſm leges. ſed hꝫ ple
nā facultatē eligēdi ſicut ſibi placuerit. nē
aūt tale eſt iudiciū. qꝛ pōt inſeq̄ vl' nō iſeq̄
ꝓ ſue volūtatis arbitrio/iudiciū ratōnis
Diſcipl's Intelligo tale effici ſepe. ꝓp̄ea
ratio ꝑcipat̄ volūtati nō vt ancille ſꝫ ſibi
cōſulit vt dñe Portat tam̄ ſibi lucernā vt
videat q̄l'r ſit incēdiū nō vt cogat eā. imo
diuertit ad ei⁹ impiū lucernā ſuā. vel ſuf/
focat ⁊ deſerit eā/ne luceat actu pleno. Et
ita q̄uis volūtas vicioſe eligēs /ſit ſp er/
rās in electōe tali arbitraria: nō oportꝫ ta
men q̄ erroꝛ ſit ratione iudiciaria vl' aſſē/
ſiua. Eſt nihilomin⁹ vt ꝯiter ignorantia
craſſa vel ſupina. Soluit̄ quēadmodum
Adaꝫ potuerit peccare. nec tñ erroꝛe ſedu
ctus ē in rōe ſic inꝯtinens dū peccat ꝯ ca
ritatē nō ob hoc ꝑdit fidē/ Perſpicuū de
niqꝫ factū ē auctoꝛis moral' documētum.
dū aliq̄d ꝓponit̄ ꝯfeſtim diſcute q̄d ſit Cō
feſtim ꝟgo prudētiſſima ſic diſcuſſit. Co
gitabat q̄lis eſſet iſta ſalutatō. Mag̃.
Addendū ē ꝑ cautela q̄tin⁹ a bōis ſm q̄d
ꝺlectabilib⁹ nimiū reuellendis voluntas
ꝓtin⁹ ſe diuertat/dū iſta ꝯſtiterit ſimplicit̄
mala eſſe. Pōt aūt in malis ſm q̄d de tri
ſtabilib⁹ ꝯſiderādis inſiſtere ad paciētiā
exercendam. Nō em̄ furātur intellectū ſa
pientis aduerſitates/ quēadmodū volu/
ptates. Habes ꝓinde rationē dicti illius
ꝑus inducti ꝑ te. Iubet apoſtol⁹. Fugite
fornicatōeꝫ. Eſſet hic ꝯquiſitio de ꝑmis
motib⁹ ſi ⁊ q̄uo repelli debeāt. ſi ⁊ qñ ſciri
pōt q̄ volūtas acceptat iſtos vl' refutat et
hoc iputabitur ad peccatū mortale. Rur
ſus ſi ſtat eodē tpe temptationis/q̄ volū
tas peccet in venialib⁹ multis. ⁊ cum hoc
m'ltipliciter vitaꝫ eternam merea t̄. Tolle
ret iſtoꝝ deciſio/ſcrupulos a ꝯſcientijs
plurimis timoratis. Diſcipulus. Sꝫ
·h· peto trāſeas ad aliā fallaciā q̄ d̄r acceden
tis. qꝛ ſuꝑ his dubijs alibi tractatū ē Cō
plectit̄ in ipa accidentꝭ fallacia q̄libet in/
utilis ꝯiugatio ſeu cōnexio. dūꝫ putet ali
q̄s q̄ excōueniētia vel diſcōueniētia aliq̄
rū duoꝝ vel pluriū ad vnū terciū cōueni/

ant vel diſcōueniant inter ſe. ſil'r iſta duo
vel duo. Mgr̄. Suꝑ hoc aūt tene pro
regl'a q̄ oēs ⁊ ſingl'e volūtates q̄ ꝑ carita
tē vniunt̄ cū vno tertio qd̄ eſt deus. ipſe
vniunt̄ inter ſe quātūcūqꝫ viſe fuerāt diſ
coꝛdare. ſicut de diſpſione legim⁹ pauli ⁊
barnabe Diſcipl's. Pulcerrimū h̄ (per
meā fidē) ⁊ gratiſſimū ē hoc theoꝛeuma.
verificat ꝑlāe ps. ꝟbū Particeps ego ſuꝫ
oīm timētiū te. ⁊ coſtodiētiū mādata tua
Felix ꝗ mirabiliſqꝫ vnio pluriū i deo/q̄i
in vnico medio ꝯnexoꝝ Mgr̄. Quid
de ꝑl'ib⁹ quātūlibꝫ vnitꝭ ⁊ ꝯiūctꝭ in alio
q̄ꝫ in deo: Diſcipl's Video q̄ ñ ſimpli
citer vniunt̄. fas ē q̄ nulle virtutes inter
ſe ꝯiūgunt̄/ſi nō in vnica ꝟitate ꝑma cō/
nexe ſint Mgr̄ Hoc videt̄ difficilius.
ꝑ̄ſtim cū in diuinis videat̄ exceptō fieri.
qm̄ pr̄ ⁊ filius ⁊ ſpūſſcūs / vniuntur vna
veritate q̄ deus eſt ſeu diuina eſſentia eſt
aūt ali⁹ pr̄. alius filius. alius ſpūſſcūs.
Diſcipl's. Subintras aliā fallaciā acci/
dentis. ad quā alie q̄i ſingule reducūtur.
quēadmodū fallacia ſm nō cām vt cām.
ſicut fallacia ꝯſequentꝭ que oēs fere ꝯple
ctit̄ paralogiſſimus ex locꝭ dialeticis ma
le formatos. Mgr̄. Subit aīm recoꝛ
datio gñalis/me dū puerul⁹ eſſeꝫ legeiſſe
quādaꝫ fallaciaꝝ applicationē moraliter
ad peccata moꝛtalia. ſꝫ abolita ē recoꝛda/
tio ſpecialis Diſcipulus. Dic ſi habes
iſtam in promptu vel aliquā affer proba
bilē Mgr̄/ Nō recoꝛdoꝛ illius. poſſu/
m⁹ aūt dicere q̄ infernalis beſtia/de ma
ri paſſionū exiens a coꝛde impij qd̄ eſt ſi
cut mare feruens/hꝫ ſeptem capita. ⁊ coꝛ
nua decē. q̄b⁹ impellit ad trāſgreſſiones/
nominatim ſeptē. Appꝛopat aūt q̄dāmō
ſingulas ſingulis capitalib⁹ vicijs Vti
tur ad ſuꝑbiā fallacia petitōis principij.
Arguēs ita Dis magnus eſt honoꝛād⁹.
tu es magnus. dū qꝛ nihil hꝫ qd̄ nō acce
pit. ⁊ ita de nihilo ſui poteſt gl'iari quaſi
ꝑncipio. Si aūt venerit ad veꝝ ꝑncipiū
iā nō i ſe ſꝫ in dño gl'iet̄ Diſcipl's. Pla
cet adaptatio. diſcurre ꝑ reliq̄s Mgr̄
Vtit̄ adinuidiā fallacia ſm non cām vt
cām. arguēs ſic. Dē nociuū eſt odiendū.
Iſte q̄ pollet ꝟtutib⁹/tibi nocet. Tollit̄
em̄ tibi ne ſis in ꝟtutib⁹ ſingl'r honoꝛan
dus. Ecce q̄ virtutes aſſumit ad cauſam
odij: que ſunt ad amoꝛē cauſe vere Vti
tur ad irā fallacia ignorātia elenci. quaſi

ꝯdictoriū ſumat ab aduerſario honoris
ſui/dū ꝑturbat ipm/ne aliter ꝙ̄ oportet
glietꝰ Debet inſup iraſci culpe non pſone.
vincere maliciā q̄ irā ꝯcomitatꝰ. ⁊ hoc per
mititatē. nō maliciā ipā̄ iraſcendo nutri
re. ¶ Vtitꝰ ad accediā ꝯiugatōibꝫ inutilibꝫ ⁊
ſepiꝰ. p euagatōes mētꝭ innūeras. q̄ ad fal
laciā ſpectāt accidētis ¶ Vtitꝰ ad auarici
am fallacia ſm plures interrogatiōes vt
vnā. dū ad oēs neceſſitates hūanas ſub/
leuādas/dicit ſufficere ꝯgregare pecuni
as. que frequēter afferūt plures indigēti
as. q2 qui plura hꝫ/plibꝫ indiget ¶ Vtitꝰ
ad gulā fallacia ſm quid ad ſimpliciter.
Iſtud ē delectabile ⁊ bonū gule. g̃ eſt ſim
pliciter eligendū ¶ Vtitꝰ tandē ad luxuri
am fallacia iſta ⁊ altera. q2 nō ꝯiunguntꝰ
extremitates ꝯuenīēti medio Fallaciā ꝗ̄
ꝓponit ꝯſequētis arguēs ſic Gñatio filio
rū eſt bona. ergo ceſſatio a gñatōe mala.
p argumētū a ꝯrio ſenſu qḋ fit ab oppoſi
to antecedētis ad oppoſitū ꝯſequētꝭ. Sꝫ
ecce cū tibi q̄ſi ſcolaſtico ſatiſfacere cupio
viciū curioſitatis apḋ nō ſcolaſticos ve/
reor incurro ¶ Diſcipl's. Tolerabūt. intꝰ
alias materias ꝯgruas eis/ hāc infuiſſe
J· ſcolaſticā ¶ Mgr. Ita maxime q2 ꝑt an
gelus dñi bonꝰ/ex iſtis maligni ſophiſte
pulſibꝫ curioſis inducere pulſus ad ꝟtu/
tes ¶ Diſcip. Tāge quō ¶ Mgr. Si p
ſigla diſcurſus fuerit plixitas peret faſti
diū Dicā ꝟo tibi ſub ꝯpēdio reglā̄ certiſ
ſimā ſed nō a b oībꝫ ſtatim ꝯgnoſcibilem
ſeu practicabilē. Sic ī pure ſpeculabilibꝫ
nulla formatꝰ ꝯſeqn̄tia/tenēs vniuerſalr
niſi fieri poſſit reductō ad pmā̄ ⁊ vnicā̄
veritatē q̄ deꝰ eſt Sic valet nlla ꝯſeqn̄tia
in agibilibꝫ bonis/niſi poſſit reduci ad p
mā bonitatē q̄ deꝰ ē. finis oīs bonitatis·
Silitudo fūdatꝰ in hoc. q2 ſic ſe hꝫ finis
vltimꝰ in agibilibꝫ ſicut pmū pncipium
incōplexū vl' ꝯplexū in ſpeculabilibꝫ hec ē
phi. ·Porro. ñ fit ſilogiſmi reſolutō ad p
mū pncipiū rex ſpeclabiliū/niſi ꝟtualiter
aut expſſe reguletꝰ p dici deomi aut p dici
denllo. alioq̄n nō poterit effici ꝟa ꝯdictō
penes ꝙ̄ defficit fallatia ignorātie elenci
ſpecialr. ſed gñalr etiā q̄cūq̄ʒ fallatia Hic
eſt ꝙ ex puris indefinitꝭ nō tenet argumē
tū ḋ forma nec ex puris negatis. Hic ē ꝙ
terminꝰ ꝯis ad ples res ſic hoc nomē eſ/
ſentia diuina nō pōt eſſe mediū̄ ſufficiēs
in ſilogiſmo expoſitorio. Hic. ē ꝙ ſi affir
matiua ḋ dici doī includāt oīa q̄ poſſunt
de ſubiecto pdicari. illa nō ſufficit vt ſit p
miſſa deoī Exēplū. oīs pr̄ ē gñans. ſi ñ di
ſtribuat p eſſētia diña/ñ ē efficax pmiſſa
ad ſilogiſandū ḋ dici deoī. ⁊ ſic ꝯſtat tē. ꝙ
eſt vl'is falſa p eēntia Nō alitꝰ accipiēdū ḋ
dici denllo ꝙ negetꝰ omē qḋ affirmatia ḋ
dici deomni ponit alioq̄n ñ eētꝟa ꝯdictō
¶ Cadūt in abſurditates nō ferēdas/ q̄
iſtud nō ꝯſiderāt. Cōcedit vnꝰ ꝙ duo ꝯ
dictoria nō ꝟificantꝰ in iſtanti tpis. alius
ꝙ innūerabilia ꝯdictoria ꝟa ſunt in iſtāti
etnitatꝭ. Aliꝰ ꝙ primū pncipiū nō eſt eui
dens in diñis cū ſit ibi pcipue certiſſimū
Aliꝰ ꝙ aīa mouetꝰ ⁊ nō mouetꝰ. q2 mouetꝰ
in māu ⁊ q̄eſcere ſimul pōt in pede Alij ꝙ
relatōes in deo ſunt deꝰ ⁊ nō ſūt deꝰ. Alij
ſunt ḋ formalitatibꝫ in diñis at vere ſi ne
gatō capiatꝰ ḋ dici dnllo/q̄ ſcꝫ negat oē
illud ꝯuertibilr qḋ affirmatō pōit in tpe
modo. loco. ⁊ ceteris euidens ē ꝙ erit ꝟa
ꝯdictō. Et ſi non. nō. Vnde nō ꝯdicunt
iſte due pr̄ gñat. eſſentia non generat. niſi
neget negatio generationē a patre. Sed
homiēs groſſi intellectꝰ/ ſubtiles iſtas ñ
aduertūt reſolutōes ī negādo vl' affirmā
do Putāt idcirco ꝯdictōes eē vbi nō ſūt.
¶ Diſcipl's. Edoctus ſum iuuenis ſup ·R·
hoc dici domi ⁊ denllo/ꝙ in eis fūdatur
vl' reſoluitꝰ omnis ꝯſequētia bōa ⁊ forma
lis. ſꝫ nō hūi tā expſſā̄ ſup iſtꝭ explanatio
nē. Putabā qḋ idē eēt ꝓpoſitō affirmatia
cū dici doī. Sed video differētiā nō mo/
dicā. ſilr ⁊ ī dici dnllo. ¶ Mgr. Conabā
tur aliq̄ ſoluere paralogiſmos in diñis/
addēdo ly qḋ eſt Sed hec ars breuior eſt
⁊ certior. quā arꝭ. ſatis intelligitꝰ poſuiſſe
Platōici ꝙ̄ de hoīe ꝯoī ⁊ ſinglari loquē
tes/habebāt introducere tle dici ¶ Diſcl.
Nūq̄d. n ō mlte ſunt ꝯſequētie topice ſeu
rhetorice/q̄ ñ pn̄t nec dn̄t iſto mō reglari
¶ Mgr. Prudēter opponis ꝓpter cāoni/
ſtas ⁊ legiſtas. imo ꝓpter oēs in ſacra ſcp
tura ꝯſequētias. in moralibꝫ ⁊ hiſtoricis
accipiēdas mō q̄ ꝯgruit morali negotio.
vbi nō pn̄t hēri ꝯſequētie vt ſepiꝰ niſi q̄
tenent ſolū gr̄a materie ⁊ ñ forme. q̄les ac
cipiūtꝰ a locis dialeticis. quales pterea ñ
reſoluuntꝰ ad ꝯdictionē. niſi ſm q̄d ⁊ mo
dificate. Vt ſi dicatur Reſpōde ſtulto iu
xta ſtultitiā ſuā. ſtatim ſubditꝰ. Ne reſpō
deas ſtulto iuxta ſtultitiā ſuā̄ que videtꝰ
contradictoria. Silr ī euāgelio. Videāt

opera vr̄a bona. Et in eodē textu culpant̄
ipocrita q̄ faciūt opa ſua corā hoīb. Sꝫ
rō dictoꝝ/tollit ꝯdictōēꝫ apparētē imo ex
iſtentē ex vi logice in ſpeculabilib. Hinc
de ſubtilitate logicoꝝ ⁊ metaphiſicorum
ſurrexit dictū/ꝙ nimia ſubtilitaſ repbat̄
in iure. cui⁹ intellect⁹ nūc expoſit⁹/veriſſi
mus ē atqꝫ ſalubrius. alioqn ſunt ad mo
rale negotiū ſubtilitates hmōi logicoꝝ ⁊
methaphicoꝝ/ſicut cyniſes egipti mora
les oclos ſuis aculeis tenebrātes Sunt
ex aduerſo groſſi morales ad ſubtilia ſpe
culāda q̄ de methaphica ſunt ⁊ theologia
ſpeculatiā nis ihabiles ſic mō dixim⁹. qꝛ
ꝯſequētias nō accipiūt niſi p tropos ⁊ a-
pologos mō ſuo ¶ Diſc̄. Quoꝝ ē lauda
tior cōditio? ¶ Mgr Utraqꝫ laudabilis
imo ncc̄ia. ſꝫ p ncc̄itate matiaꝝ varianda
Dicit phus in pmo ethicoꝝ de q̄rētibus
acribologias id eſt methaphicas demon
ſtratōes/in moralib. topicas aūt rōes in
mathematicſ. vtrūqꝫ ē vitupabile. qꝛ q̄ren
da ē certitudo iuxta negocij q̄litatē. Pro
ficit hec regl'a ꝯtra nimiuꝫ ſcrupuloſos ī
moralib. dū certitudinē q̄runt ampliorē q̄ꝫ
hēri poſſit. ſecluſo miraclo. ſuffic ei pba-
bil' ⁊ moral' cōiectā. ¶ Diſc̄ Cōcordas mo
re vulpis fabuloſe q̄ diſcantū philomene
tenorē coruo dedit. Miſces groſſuꝫ ſub-
tili. vtile dulci. imo iā n̄ miſces ſꝫ ſuades
L. ſeparatiꝫ accipe. ¶ Ueni ſi placꝫ ad alterā
pncipalis ꝯſideratōis declaratōēꝫ. ꝙ oīs
ꝯſequētia debet in agibilib reduci ad vl-
timū finē ſi pbabil' dēt eſſe. ¶ Mgr. Ha
bes aplm. Oīa in glīaꝫ dei facite Habes
xp̄m. Primū q̄rite regnū dei. Habes ab
eodē pceptū de dilectōe dī ſup oīa q̄ finis
pcepti ē. Quocirca ꝯcludius ſalubre pro
xp̄ianis oīb documentū. Pl⁹ inſiſtēdū ē
dilectōi q̄ꝫ ſpeculatōi Plus inſup vnioni
affect⁹ vacādū ē q̄ꝫ diſcretōi intellectus:-
¶ Diſc̄. aperi qūo. ¶ Mgr. ꝓprietas intel
lect⁹ ē diſcernere. ⁊ hoc adeo ꝙ illa q̄ real'r
idē ſunt/ſatagit. ⁊ valꝫ ſepatim ꝯſiderare
⁊ ſepata ꝯiūgere. Ueritas ē hec phie ⁊ ex-
perientie. Atuero ꝓprietas affectus ē ſe in
vnū ferre ⁊ ſe ī vnitatē recolligere. vbi etiā
diſtincta ſunt real'r amata. Propterea di
cūtur amātes ſe/vnū coꝛ. vna aīa. vn⁹ ſp̄⁹
Cū aūt deus ſit tot⁹ ꝯſiderabil'/ſm oē ꝙ
in eo pōt intelligi. ꝯſtat q̄nta facilitate et
libtate pōt affect⁹ ſe totū in deū ferre. In
tellect⁹ dū diſcreta rimat̄ methaphicādo
circa deū penitus vnicū. plus ſpgit̄. plus
difficultat̄. min⁹ edificat̄ in fine legiſ q̄ eſt
dilectō. Deniqꝫ nō ita deū ꝯphēdit vel ap
phendit intellect⁹ cum nō ſit a nob tot⁹ cō
gnoſcibil' ſic eſt tot⁹ amabil'. ſi formaliter
ſunt ī deo pfectōes diſtīcte q̄ ad affectiuā
que totū amare querit. nō pfecte formalē
hāc l' illā. ¶ Diſc̄. Saluberrimū ī phica
radice dogma fūdatuꝫ elicuiſti. Nos eīn
iubemur oē intellectū captiuare in obſe-
quiū affectus xp̄iani. que neceſſitas eſt/
totū in intelligēdo ſeu diſcernēdo deum
nr̄m/p vniuerſuꝫ labilis vite tps/ſtudi
um ꝯſumere. nec tn̄ attingere Uidemus
effici poti⁹ tales temerarios aſſertores.
garrulos. inflatos. aridos. ſine deuotōe.
ſine pietate ¶ Mgr. Experta loq̄ris pro M.
dieb nr̄is. Quocirca ē laudāda p talib/
ideotaꝝ ſimplicitas amatiā. Neqꝫ mihi
vident̄ aliūde phi dati in reprobū ſenſū/
q̄ꝫ eo ꝙ relicta pietate vnitiua affect⁹ circa
deū. toti euanuerūt p inq̄ſitōes ſolius in
tellectus. impulſi nō dubiū a ſpiritib er
roris q̄b fuierūt p thelatas theorgias ſa
crilegas potius q̄ꝫ creatori. Collaudād⁹
ad extremū eſt. doctor theologus. cuius
doctrina ſic erudit ad intellect⁹ diſtincti
onē. ꝙ nō minus allicit trahit ⁊ inducit/
ad affectus vnionē ¶ Sꝫ ecce dū officia
beatoꝝ angeloꝝ circa nos ex hiſtoria Pe
tri q̄rimus p mlta digreſſi ſum⁹. vix tam
attingim⁹ pauca/pro mltitudine dicēdo
rū. nominatim circa ꝯdictōis obſeruati-
onē. ad quā oportet fiat oīs reſolutō Sꝫ
neceſſariū pdixim⁹ eſſe. ꝙ in ꝓa ꝯdictōe/
negatio deſtruat/q̄cquid ⁊ q̄lecūqꝫ qd̄ af
firmatio poſuerit. Fūdat̄ in hoc ars obli
gationū. ars inſup r̄nſionū ad inſolubi-
lia logicoꝝ. arſ theologoꝝ circa miſteriū
bt̄e trinitatiſ Sepe eī fit apd̄ ſubtilit̄ itelli
gētes ī ſpecl'abilib/ꝙ negatō n̄ accipit̄ vt
negās ſimpl'r oīa ꝯ q̄b fit affirmatō. Di
cim⁹ eī ꝙ pr̄ ⁊ fili⁹ ſūt eēntia dīna. tn̄ ꝓe di
cim⁹ ꝙ pr̄ non eſt fili⁹. Nō accipit̄ ibi ne-
gatio ſecludēs eſſentiā. ſed vnitatē ſolum
perſonalē Saluat hec ꝯſideratio/mltos
ſubtilit̄ formaliſantes. ſꝫ pauciſſimi ſūt/
qui capiant virtutē negatōis hmōi non
ſimpliciter ſed cū moderatōe. Circa hāc
vt eſtimo moderationeꝫ phs in materia
trinitatis facili⁹ admiſiſſet q̄ꝫ homines
nō phi ſi fides ab eis ſecluſa ſit. hec autē
fides ſaluat eos dicentes. Magiſter uē

xp̄s ſpōſa ipi⁹ eccl̄ia. dedit nob̄ ita credere
ſimul ꝯfiteri. Sufficit auctoritas. Si pl⁹
detur intelligi/ gratias ei. ¶ Diſcipulus.
Sentio ꝙ multa ſupſint ex ꝓpoſitis d̄ an
geloꝝ cuſtodia. q̄bꝫ hoīes exaltant̄ contra
diabolicos impulſus. Vix dixim⁹ d̄ aſtā
tia boni āgeli q̄ ad p̄mum. de illumiatōe
ſua quo ad ſc̄dm. de impulſu ſuo quo ad
tertiū. Quid de clamore. q̄ iubet ſurgere
petrū. q̄i myſtice diceret Surge velociter
ꝑ ſpem fac iuſſa ꝑ obedietiā q̄ ad quartū.
¶ Mgr. Hoc eſt p̄cipue ſuandū alioq̄n
nihil valēt cetera. Soluit proīn quīto li/
gatū angel⁹. vnde timēs ⁊ gratus magni
ficat dn̄m. Educit ſexto petrū qz Ih̄s ſu
ſcepit eū. Septimo libertati relinq̄t. tūc
viuit purus velut hic ⁊ nūc moriturus.
Cantat dū exierit de carcere corporꝭ. Nūc
ſcio vere ⁊c̄. q̄ p̄us exiſtimabat ſe videre vi
ſum. Et q̄d oē qd̄ vidēus in carcere pōiti
niſi viſus aliq̄s fidei ſimulꝫ ſpei. Tūc āt
ſciet hō vere cū liberat⁹ ab angelo plene/
relinquetur in libertate glorie filioꝝ dei.
qū depoſitꝭ potētibꝫ de ſede/ gl'iari licebit
apud ſanctoꝝ oīm ꝯciues. Et exaltauit
humiles. Medetemur de reliquis.

Sequitur quarta pti

tio per ſoliloquium vbi de cuſtodia ange
loꝝ ꝑ notulas q̄nq̄ginta. ¶ Prima.

Depoſuit potentes de ſede ⁊ ex
altauit hūiles. ¶ Sis igit̄ hu/
milis anima mea quatin⁹ exal
teris. Magnifica. magnū p̄di
ca dominū. Gratias age ſibi inquiete tui
ſiletij. Quid niſi magnificet̄ iſte cui⁹ op⁹
eſt ꝯfeſſio ⁊ magnificētia. Gratias ⁊ tibi
beata v̄go cui⁹ ē hoc magnitudīs exordi
um. Itaq̄ꝫ ē gratū aīe mee poſſe in magni/
ficatōe dn̄i/ cātico tuo vti. Donū iſtd̄ ē gr̄e
dei. donū ꝑiter meriti tui. Dederꝭ exēplo
tuo cātare dn̄o p̄mitus miſericordiā pro
bn̄ficio ſpeciali. Quia reſpexit hūilitatē
ancille ſue aīe mee. creās eā ſui capacē. fa/
ciens eam in baptiſmate ſui participē at/
q̄ꝫ dei ꝯformē. ꝯfortans eam ſacre ꝯfirma
tōis vnctione. Deinde ꝑ penitentiam. re
parans lapſam. eruens eam totiēs miſeri
corditer ab inferno inferiori. cibās eā pa
ne celeſti qui dat vitā mundo. ſpem deīq̄ꝫ
felicitatis eterne ꝯcedens. Magnificat
anima mea dn̄z. Cantans ei miſericordiā
ſimul ⁊ iudiciū/ ꝓ omnibꝫ et ſingulis ani
mabus/ cum quibꝫ debet eſſe anima vna.
⁊ cor vnum. quia miſericordia ſua/ eſt a ꝓ
genie in progenies timentibꝫ eum. Cātet
rurſus anima mea magnificās dominū.
Primo ſuper iudicio/ qz depoſuit poten
tes de ſede. Dehic ſuper miſericordia. qz
exaltauit humiles. Fiat iterꝝ conuerſio d̄
miſericordia in iudicium. quia eſuriētes
impleuit bonis. Ecce miſericordiā. Et
d̄ iuditio ſeq̄tur qz diuites dimiſit inācs
Sola poſtremo mīa ſicut ab initio decā
ntetur. Quia ſuſcepit iſrael puerū ſuum
recordatus miſericordie ſue. Appoſuit ab
initio magnificare ſe lucifer ſuper celum
et adam poſtea ſuper terram. Tu v̄o btā
noſtra/ contrario mō magnificare cepiſti
non te ſꝫ dominū. Vide anima mea ſi v̄e
magnificas dominū. Si ſis humilis an
cilla ſua. nō diaboli ſerua. nō ire filia. Hor
rendū nimis eſt dictum ad iudeos. Vos
ex patre diabolo eſtis. Et iterū. Qui facit
peccatum/ ſeru⁹ eſt peccati. Proditor igit̄
domini ſui. nō magnificator. Vide anīa
mea ne magnifices deū v̄bis/ factꝭ aūt ne
ges/ vilifices ⁊ blaſphemes. Dilige ſalu/
tare di. ꝯfitere pc̄ta tua ⁊ dic ſꝑ magnifice
tur dn̄s. Nolo ſolā te cogitauerꝭ. Nolo ce
teros excluſerꝭ. Exhortare poti⁹ cū exulta
tione ſpirit⁹. Magnificate dominū me
cū. ⁊ exaltemus nomē eius inidipſū. Ma
gnificatio tua ſit omniū ꝯmunis. ⁊ om
niū ſit tua ſpecialis. Ita enim dicet fieri
magnificationem vnā ſicut eſt cor vnū
et anima vna. Si cecinerimus magnifi/
cantes dominum/ preuenient nos p̄nci/
pes angeli noſtri cōiuncti pſallentibus.
Sis o anima mea talis qualiū inmedio
ſunt ydē p̄ncipes. Sis tympaniſtria. qz
ſunt in medio iuuēculaꝝ tympaniſtriaꝝ.
Adoleſcentule ſunt iſte domine deus ſa/
lutaris meus/ que dilexerunt te nimis. q̄
per mortificatōnem carnis innouate ſua
uiter tympaniſant. ¶ O ſi depoſito one ·D·
re veteris homīs qui nos tyranniſat. qui
nos in carcerem mittit vt herodes petrū.
qui nos tradit quattuor paſſiōibꝫ carnis
noſtre/ quaſi totidem quaternionibus.
Eſt enim quelibet in quattuor qualibet..
Qui cathenis alligat duabꝫ que ſūt amor
voluptatis ⁊ vāitatis. O ſi nos inter hec
mala ſopitos diſcinctos diſcalciatos ꝑ/
ueniat vel vnus de principibꝫ iſtis. O ſi
angelus aſtet. fulgeat. pulſet. ſurgere cla

met/ſoluat et educat. libꝫatiꝗ relinquat.
O ſi tũc iubilo cordis. in magnificatiõe
aĩe. in exultatõe ſpũs cantare licebit Nũc
ſcio ꝟe quia miſit dominꝰ angelũ ſuuꝫ et
eripuit me. ¶ Tãta eſt dignitas tua o aĩa
mea/tanta ꝙ ab exordio creatõis tue tibi
tueꝗ cuſtodie deputatus ẽ angelꝰ vnus
de ꝓncipibꝫ celi ꝗ depoſitis potẽtibꝫ ĩ ſua
ſuperbia de ſede dignitatis ipe hũiliatus
ſub domino ꝓprio et ſupremo exaltatus ẽ
magnificans non ꝓprium dominum. ſed
dominantis maieſtatꝭ imperiuꝫ. Deniꝗ
datus eſt tibi/quatinus ſe rectore/ſe du/
ce/ſuſcitet te dñsꝰ de puluere et ſtercoro
ſo corpe. vt collocet te cũ ipo ꝓncipe tuo.
ceteriſꝗ principibus populi ſui et ſoliuꝫ
glorie teneas in palatio dei. Caue precor o
anima mea/ne ipſi ſis ingrata tanto prin
cipi tuo. Noli turpiter in oculis ſuis vi/
uere. noli vilis offendere. noli preſentiã
ſuam a te moleſtis actibus iniurioſa r̃pel
lere. Ve tibi. ve ſi eo lõge ſtante vim faci/
ant ⁊ impulſum qui te querũt ꝑdere. ſedu
cere ⁊ deuorare. Qua tũc virtute reſiſtere.
qua poteris aut ſcies induſtria/ſola mi/
ſerabilis ceca. nuda paup euadere. Cõfi/
de nihilominus etiam ſi ambulaueris in
medio vmbre mortis. ſi vincta fueris in
mẽdicitate ⁊ ferro/ꝓnceps tuus pius et
cuſtos eſt tuus tibi nunciꝰ id eſt angelus
preueniet te frequenter. aſtabit. fulgebit.
percuſſoꝗ latere tuo quod eſt ſinderesis.
acclamabit ſurge velocit̃ per ſpeꝫ. circũda
tibi veſtimẽtum tuuꝫ ꝑ operationem. pre
cingere per diſciplinã Calciate in prepa/
tionem euãgelij pacis ꝑ obediẽtiaꝫ. Tũc
catene ꝯſuetudinis male cadent de mani
bus tuis vt poſſis bene agere. Educet te
de medio duoꝝ militũ timore ⁊ dolore. ⁊
hoc infra te. Tranſibitis ipe ⁊ tu/primã
⁊ ſecũdã cuſtodiam noctis/circa carcerẽ
Ecce ſunt hi cuſtodes/mundi tẽptatões
in deſiderijs ⁊ leticijs vanis. quos bona
ſpes tranſit ⁊ letitia ſpũalis Venietis ad
portã ferreã Hec ẽ diabolica cuſtodia ter
tia. que viſo angelo diſcedet vltro. viam
faciens tranſituris. Tranſibitis vicum
vnũ ſtrictum ⁊ longũ ⁊ rectũ. Hec eſt ſcã
meditatio de diuinis/poſt ſatiſfactioneꝫ
de peccatis. Hic te videbitur relinquere
ductor tuus. quia ſoli deo ꝑ contemplati
onem tũc aſſiſtis. ⁊ herebis ſola ſoli. vni/
ca vnico. Quid eſt eñ contemplatio/niſi
aſſeſtentia coram deo. ⁊ hoc in ſecreto ſo/
litudinis. in ſereno luĩs diuini. in amẽo
pacis. Po ſtꝗ ſaluũ te fecerit a puſillani/
mitate ſpũs. ꝑ ſecuritatẽ. ⁊ a tẽpeſtate ꝑ trã
ꝗlitatẽ. poſtꝗ indicauerit tibi vbi paſcat
vbi cubet in meridie. Tũc pſalles ex ſentẽ
tia. Dominꝰ regit me ⁊ nihil mihi deerit
in loco paſcue ibi me collocauit Deniꝗ ſi
priora reſpexeris quaſi tibi ſobrie reddi/
ta et rediens a mentis exceſſu ſuſpirabun
da grataꝗ cantabis Nunc ſcio vere quia
miſit dominus angelum ſuũ. ¶ Dein/ P.
ceps iam conaberis redire ad ipm̃ famili
aris eſſe ſatagens amplius ⁊ amplius ꝓn
cipi tuo angelo bono. cuius preuentionẽ
in medijs peccatoꝝ tenebris in obliuiõe
torpida. diuine ⁊ ſue pietatis experiri da/
tum eſt. Abſit vt aliqñ immemor ſis libe
rationis tui. Caue ſic poſtmodũ eſſe mortu
a in corde tuo. Abſit vt gaudiũ ſuũ ſuoꝝ
ꝗ/quod habuit in penitentiali ſolutione
tua/perdas vnꝗ vel minuas. Dic ſedulo
dic toto cordis incendio ad miniſtruꝫ tu
um qui totus eſt ignis dei. quia miſtros
ſuos facit ignem vrentem id eſt vriel. dic
angele qui meus es cuſtos pietate ſuper/
na. Me tibi ꝯmiſſum ſua. d̃fẽde. gubña
¶ Paruulos honora qui tales angelos
habent. Doce ſimiliter eos credere. hono
rare proprios angelos qui vident omnia
que faciunt. Caueant eis ſpectantibus a
gere turpia que videntibus hominibus
facere nõ auderent. Aſſueſcat orare ſepiꝰ
quilibet bonum angelum ſuum. modo ꝑ
dicto vel ſimili. Cancellatis manibus ſu
per cor et pectus ſtringens. Dicat exaffe/
ctu magno ꝑuulꝰ corpore. Mi bone an/
gele cuſtodi me bene (mẽ bon angel gar/
des me bien) Sic imbibat noua teſta ꝗꝫ
verꝰ ſeruet odorẽ. Lactet ab vberibꝫ/pie/
tatẽ religiõis. ad deũ ⁊ anglꝫ ſuũ. ſicut in
fãs Agnes Jheſũ Nõ eñ paꝝ refert pue
ros/ſic vel ſic affici. Loquor expertus cu
idam infanti/pater effigiauit ſe contra
parieteꝫ in modũ crucifixi dicens. Vide
fili mi. qꝛ ſic fuit crucifixus ⁊ mortuꝰ dñꝰ
tuus ꝗ te fecit ⁊ ſaluauit. Mãſit hoc exẽ/
plar puero vt habuit mẽoriã illa etas illa
aĩa ſpeculũ adhuc mũdũ. mãſit vſꝗ in ſe
nectã ⁊ ſeniũ creſcẽs creſcẽtibꝫ ãnis Bñdi
ctꝰ pr̃ iſte piꝰ. qm̃ dies exaltatõis ſcẽ cru/
cis fuit dies obitus ſui ꝗ obuiam ijt xp̃o
ꝑ crucis hũiliationeꝫ ſublim iter exaltatꝰ

Q ¶ Audis an libenter. obſecro te dña an/
geloꝝ/pium de tuis angelis ſoliloquiũ.
ſimul ⁊ preconiuȝ? Audis profecto. imo
nude ꝯſpicis ꝯplaces ⁊ approbas. Piſſi
ma ꝙȝ/ꝟbũ de pietate collaudes. neqȝ ſi/
nas irremuneratã cuiuſlibet ad ãgelos
abire deuotionẽ. nõ magnificẽtiaȝ hic nõ
exultationẽ ſpũs ĩ recordatione ¶ Quid
porro dicem⁹ O regina celoꝝ. o dña an
geloꝝ. q̃d de filio tuo q̄ vocat⁹ eſt magni
ꝯſilij angelus? Conſiliũ illud magnuȝ ⁊
antiquũ/p ipm verbũ fuit nunciatũ ⁊ ex
pletũ ¶ Si mr̃ es pn̄cipis/imo creatoꝝ
ãgeloꝝ Si mr̃ es illius qui totiẽs nõiatꝰ
dñs exercituũ/dñſqȝ virtutũ. qui electus
eſt ex milib⁊ tã angeloꝝ q̃ȝ ſcõꝝ. Cui⁹ cur
rus deceȝ milib⁊ ml'tiplex. iure ſupeſt/vt
exaltata ſis ſup choros angeloꝝ? vt audi
as a filio tuo. Equitaui meo aſſimilaui
te. qui tibi me parificaui. tibi me humili/
aui paulo minus in hꝫ ab angelis minoꝛ
factus Sic homiliatus in te ⁊ me ⁊ te ſu
per exaltaui. vt in nomine Jheſu ⁊ marie
omne genu flectatur celeſtium terreſtriũ
⁊ infernoꝝ ¶ Beatus ille cui beata dede
ris affectũ diligẽdi te. honorãdi te. loqui
de te. cantando tecũ. magnificat aĩa mea
dñm. Salutandi te aue maria gr̃a plena
dñs tecũ. bñdicendi te ſup oẽs mulieres.
ꝯfitendi ⁊ laudãdi. qꝛ bñdictus fructus
vẽtris tui Jhs Amẽ. ¶ Beatus cui btã
ſpirauerīs affectũ petitiõis ſeptiformis/
ab angelo magni ꝯſilij filio tuo deſcẽden
tis. Pete in primis triplice ȝ nobis beati
tudinẽ. obiectalẽ ĩ ſcĩficatõe nõis ſui. for/
malẽ ĩ aduẽtu regni ſui. ꝟtualẽ in adiple/
tõe bñplaciti ſui. Deiñ ꝓuẽtũ cui⁹libȝ rei
neccſarie corpori vel aĩe. in pane q̃tidiano
⁊ ſupſubſtantiali. Deniqȝ remotiõis im/
pedimenti. ſit illud culpa. dimitte nobis
debita noſtra. ſit illud pugna. ⁊ ne nos in
ducas in temptationẽ. ſit illud pena ⁊ mi
ſeria. ſȝ libera nos a malo ¶ Beatus cui
tu btã fidẽ dederis (que p dilectionẽ opa
tur) credere in deũ cum ceterꝭ ſm diuitateȝ
R ⁊ hũanitatẽ articulis ¶ Btũs inſup ma
gnificãs ⁊ magnificus. ſi aſtantib⁊ angelꝭ
tuis in illuminatiõe vultus ſui. ſi pulſan
tib⁊/ſi vocantib⁊ nos/magnificabit aĩa
mea dñm. exultabit ſpũs nr̃ in deo ſaluta
ri ſuo Si reſpiciet dñs humilitatẽ ancil
le ſue. anime noſtre. Si btĩficabit apud
onmes gñationes btõꝝ in celis ſanctifi
cans in nobis nomẽ ſanctũ ſuum. ⁊ hoc
quo adimpletionẽ preceptoꝝ ⁊ oſculum
pedum ſm animalem obedientium ſtatũ
Si preterea ſoluerit angel⁹ tu⁹ bon⁹ col
ligatões infirmitatũ nr̃aꝝ. Si nos edu
xerit a tenebris tot fantaſmatum ⁊ cuſto
diarum. Si portam ferream aperuerit.
vt nos in primis canentes ſuſcipiat an/
gelus magni ꝯſilij xp̄s ad oſculũ man⁹.
p gratiaꝝ actiones. qꝛ timentib⁊ miſeri/
cordiam. quia humilibus exaltationem.
qꝛ eſurientib⁊ impletionem bonoꝝ/beni
gne largitus eſt. ſupbis diſperſis/poten/
tibus depoſitis/diuitibus inanitis. ⁊ hꝫ
quo ad rationalem ſtatum Si poſtremo
deſerit ipe magni ꝯſilij angelus/liberos
in lege pfecte libertatꝭ. ſub actione vel im
pulſu ſui ſpiritus/tanq̃ȝ in ſtatu pfectõis
⁊ filialis adoptõnis ⁊ in oſculo oris. Nã
qui ſpiritu dei agunꝭ/hi filij ſunt dei. hi
ſubleuatis oculis poſt ꝯtemplationem ⁊
mentis exceſſum/nihil vident niſi ſoluȝ
Jhm. ſolam ſalutem. ſolam miſericordie
recordationem. Sicut locutus eſt ad pa
tres noſtros Abraam. qui diẽ eius vidit
⁊ gauiſus eſt. Et ſemẽ ei⁹ in ſecula Tunc
fiet in quolibet tali/quẽ ita dignatꝰ : fu/
eris angeloꝝ dña. Viue do purus velut
hic ⁊ nunc moriturus. imo vero iaȝ moꝛ
tuus toti mũdo. viuens ſoli ſoliloquiuȝ
meum ⁊ angeloꝝ dño deo ſalutari ſuo.
¶ Complacitum tibi ſit. o beata beatoꝝ. o
dña angeloruȝ. quia ita ſoliloquium me
um ꝯformiter agito ad canticum tuũ. cõ
formiter ad aliud dragma meum. de pul
ſibus ⁊ officijs beatoꝝ angeloꝝ. ꝯ depo/
ſitoꝝ potentiũ. tot violẽtos. tot fraudulẽ
tos tot. malignãtes ĩpulſus. Cõformiter
rurſus ad liberationẽ petri Inſup ad ſe/
ptemplicẽ induſtriã que verſatꝭ. In recoꝛ
datione dei. In recognitione ſtatus pro/
prij In debellatiõe aduerſarij. In imple/
tione diuini precepti. Dehinc in medita
tione. in ſpeculatione. in ꝯtẽplatione aut
btĩfica viſione ¶ Nihil itaqȝ dulci⁹ nihil
ſuaui⁹ q̃ȝ ꝯſone tibi dicere vel viuere. cui⁹
ſpũs ſup mel dulcꝭ. q̄ ſuauiſſima facta es
in delicijs. q̄ mater es pulcre dilectõis tio
ris agnitõis ⁊ ſcẽ ſpei. Quãta ſnia (ſapi/
ẽtiſſima feiaꝝ) latȝ hic ĩ paucꝭ ꝟbis Sũt
iſta eterne ſapiẽtie vbera. cui tu/vnigeni/
to a pr̃e eternaliter ⁊ a te tpaliter/ꝓbuiſti
vbera tua: Sũt nihilominus iſta/create

ſapientie verba ꝓprie angeloꝝ. qui ab ini-
tio creati ſunt in ſapiētia dei. q̄ ad imagi
nē. quo ad ſilitudinē fiunt ipſis origina
liter in ſpirata. Oia ſiquidē in ſapiētia fe
cit. ſed ⁊ refecit in ſapientia. q̄ primit⁹ in
carnata. poſtmodū (vt ita dixerim) volu-
it impanari. qꝛ panis vite fieri. ¶ Nō eſt
iā o aīa mea. quid excuſationis inuenias
Si querit̄ a te flente / vbi eſt deus Reſpi
ce in ſacramītum altaris. dic tota fiducia.
Iſte eſt deus meus. iſte frater. iſte dilect⁹
ex dilecto. Et ipſe ē amic⁹ me⁹. filie Iheru
ſalē. Iſte cui aſtant angeloꝝ chori. Iſte q̄
facit angelos ſuos ſpūs. Iſte q̄ miſit an-
gelū ſuū petro. ⁊ eripuit eū de oī expecta
S. tione plebis iudeoꝝ. ¶ Vellē ex te cogi-
tare petre: quo nomine vocabatur ange
lus tuus ille bon⁹ qui aſtitit ⁊ refulſit in
habitacl'o carceris. Da veniā ſi curioſus
interrogo ¶ Habemus nomē illius qui
Thobiā duxit ⁊ reduxit qꝛ raphael medi
cina dei ſm nomē ⁊ officiū eius. Nempe
liberauit ipm a deuoratiōe piſcis. cuius
mors. mult̄ vſib⁹ vtilis fuit. Iunxit ſare
ꝯiugio. demone fugato. viroꝝ ſeptē neca
tore. Reddidit patri ſeniori viſum lumi
nis. ſimul ⁊ ſpm̄ ꝯtulit ꝓphetādi. que oīa
plena ſunt miſterijs ¶ Habemus nomē
ꝑncipis ſinagoge / ⁊ nūc ecc̄ie Michaelē.
qui vt deus / ꝑ filijs populi ſui ſtat. qui ꝑ
mitus in celo fecit ruinā diaboli magnā
⁊ angeloꝝ eius. Qui mulierē illā. ſignū
magnū in celo / amictā ſole / ⁊ luna ſub pe
dib⁹ eius / ⁊ in capite eius corona ſtellaꝝ
duodecim / protexit a dracone ſeptē capi
tum. liberauit filiū quē peperit ⁊ colloca-
uit in throno dei. dedit mulieri alas ſicut
aquile vt volaret. nō abſorpta ea ab aqua
draconis ſed vt in ſolitudīe nutriret̄ Nō
proſeq̄mur ꝑ ſingula ¶ Habem⁹ nomē il
li⁹ angeli q̄ ad te miſſus eſt virginē deſpō
ſatā viro ⁊c. Appellabat̄ hic gabriel. forti
tudo dī. qꝛ forti mulieri quā ſalomō inq̄-
rebat ꝯputat⁹ eſt. qꝛ fortiorē forti armato
nūciabat tibiqꝫ ſingl'r ad opa fort̄ nr̄e ſal
uatōis ordinat⁹ fuiſſe / ꝓbabiliter eſtimat̄
Sicut in ꝓphetia ad danielē in reuelatōe
ꝯfortatiua / ⁊ directiua ad Ioſeph ſpōſū
tuū virginalē In nūciatōe Iohis ad za-
chariā. In cātico celeſti ad paſtores In
monitiōe ne redirēt ad herodē. ad reges.
In reſurrectiōis nūciatiōe ad mulieres.
¶ Habem⁹ ꝑinde nom̄ illi⁹ angeli q̄ pur

gauit Iſaie labia ꝑ calculū de altari. voca
tus eſt ſeraphin ab incendio ¶ Habem⁹
de cherubin. dict̄ a plenitudīe ſcīe. ī aīali
bus ⁊ rot̄ Ezechielis. ¶ Nūc pijſſime q̄
ro Petre / qđ erit nom̄ angeli te liberātis
quē āgelū ꝓpriū fuiſſe cuſtodē tuū. fas cre
dere ē nob̄ ¶ Dr̄ in Apocrif̄ Eſdre Ser
mo nob̄ fieri de vriel angelo. cui⁹ interꝑ-
tatio ſonat ignis dei. Vr ſiq̄dē ignis. el
de⁹. Bn̄dictiſſime deus Liceat nob̄ cui⁹
ignis eſt in Syō ⁊ caminus in ihrl'm. in
cui⁹ dextera ē ignea lex. cui⁹ eloq̄ū ignitū
vehementer. imo q̄ tot⁹ ignis ꝯſumēs eſt.
Cui⁹ deniqꝫ iſta vox eſt. Ignē veni mitte
re in terrā Et q̄d volo niſi vt ardeat Lice
at angelū tuū o petre. ſꝫ ⁊ quelibꝫ alioꝝ vi
atoribꝫ ſingulis deputatū vriel appellare.
cui⁹ officiū eſt ſuauiter vrere renes ⁊ cor
nr̄m. ꝯſumere ſordes vicioꝝ. ſuccendere
totū cor ad virtutes. ſacrificare pietat̄ ho
locauſtū qđ eſt in odorē dn̄o ſuauiſſimū.
¶ Poteſt nec negam⁹ ſufficere nomē an T.
geli. qꝛ nūci⁹ dn̄i eſt. ſꝫ addere videt̄ aliq̄d
ꝙ angel⁹ iſte ſit ſpūs. ⁊ flāma ignis. qꝛ ful
get ī itellectu ⁊ ardꝫ ī affectu Subleuauit
āgel⁹ ſpūs / helyā igneo curru. q̄ ꝑus ābos
q̄nq̄genarios e celo deſcēdens incēderat
Data fuit lex ꝑ angelos in manu media-
toris. quātus ꝓ flagrauerit ignis loq̄t̄ hy
ſtoria. Cuſtos erat paradiſi flāme⁹ enſis
Deſcendit deniqꝫ ſpūſſcūs ſuꝑ apl'os in
igneis liguis fact⁹ vriel ī ſingulis. Quid
eſt ꝙ vriel iſte / redigit q̄s inflāmat ī cine
rē: ꝑ timorē ⁊ hūilitatē ſpūs. mollit ꝑ pie-
tatē ⁊ mititatē ꝯ cordis duriciā lapideā.
reſoluit in luctū ꝑ ꝓprie fragilitat̄ ſciam
corroborat ꝑ decoctionē ⁊ humoris flui-
di reſolutionē vn̄ venit apđ aīā fames ⁊
ſitis ꝯgrua. tractabilē reddit ad ꝯſiliū ⁊
miā. ſubtiliat ⁊ purificat cor ad intelligē
tiā. Deū saporē ⁊ internā pacē efficit ꝑ re-
nouatōē iuuētut̄ ſicut aquile ſic ceruoꝝ
ſicut accipitris vt ſerpētis. ¶ Note ſunt
ſimilitudines iſte q̄les ꝑ metaphorā ope
rat̄ in nobis vriel noſter ſi non obſtiterit
ipſi / anim⁹ noſter. anima noſtra cū corde
ſimul ⁊ ſpiritu ¶ Studioſitas theologo
rū q̄rit ꝑlima de cuſtodijs circa nos āge-
loꝝ. Si nos vnq̄ deſūt. Si nos saluā
dos ꝑſciūt aut dānandos. Si xp̄s mag-
ni ꝯſilij āgelus (cui miniſtrauerūt āgeli p⁹
ieiuniū. quem ⁊ angelus in agonia ꝯfor-
tauit) habuit angelū pro cuſtodia. Silr̄

ſi talem habuerit dña nūc āgeloꝝ futura
Si deerit antixpo cuſtos āgelus Aliqd
āgelus bonus loq̄ pōt aīe nr̄e/ſine fanta
ſmatū ſimlacris. q2 ꝺ ordīatōe fantaſma
tū p āgelū. ⁊ īpedimētoꝝ remotōe n̄ eſt du
biū Eſt ei mod⁹ iſte ordīari⁹ p ſtatu vie. q̄
lit erudit mgr̄ diſciplīn. ꝓponēdo ꝑ ordi/
nē doctrinā cognoſcēdoꝝ. iuxta moduꝫ
capacitatꝭ ſue. Si bōi āgeli ſūt incētores
ad bonū. ſic mali dicūtᷣ icitatores ad ma/
lū. Si cauſent radiū vel lumem ſpiritui
nr̄o. Si cogitatōes nr̄as inſpiciūt Quiſ
nūer⁹ āgeloꝝ. Sit hec ſtudioſitas/theo
logꝭ accōmoda. Deſit aūt curioſitas ab
oībus/q̄s decet āpli⁹ ſtudere ꝺuotioni q̄ꝫ
ſubtili ſpeculatōe. Certū habeat vnuſq̄ſ
q̄ꝫ fuiēs ꝺo qm̄ oēs ſūt ꝭm aplm admini
ſtratorij ſpūs. ⁊ h̄ mediate vl' imediate. in
miniſteriū miſſi ꝓpter eos q̄ hereditatē ca
piūt ſalutꝭ. Qui x̄o capiūt ⁊ q̄r̄. noli q̄rere
ſi nō vis errare. Certus eſto ſi bn̄ vixeris
ſub lege magni āgeli ⁊ cuſtodia ſuoꝝ an/
geloꝝ q̄ꝝ dña eſt maria/ſalu⁹eris. ſocius
V coꝝ fact⁹ in euū ¶ Studeam⁹ igitᷣ plus
bn̄ viuere q̄ꝫ diſputare. Sis o xp̄iane ſpi
rit⁹/aſſidue parat⁹ ad mortē. Viue ꝺo pu
rus velut hic ⁊ nūc moritur⁹ Erat vnus
inſignis cauſidic⁹ in articulo mortꝭ. Di/
xit ꝯfeſſor. vt voce q̄ poſſet diceret ſepteꝫ
pſalmos. Venit ad ꝟſuꝫ illū Qm̄ n̄ eſt in
morte q̄ memor ſit tui. Cepit arguere mo
re ſuo. q̄litᷣ illud ſtare nō poterat Nā ⁊ ipe
moriens memor erat dei. Subintulit cō
feſſor. O dn̄e. tps eſt penitēdi ⁊ orādi. nō
diſputādi. Reſpicit oēs hec narratio. qm̄
media vita in morte ſumus. Angelicum
poti⁹ implorem⁹ auxiliū. q̄ꝫ de mōis auxi
liandi diſputem⁹. Sciūt aduocādi. ſciūt
auxiliādi. ſciūt ꝯſulēdi. ſciūt purgādi. il
lūinādi ⁊ ꝑficiēdi ſuū ierarchicuꝫ triplex
officiū. Nō eſt egroti velle medicātꝭ artē.
neq̄ꝫ litigātis aduocati ſciētiā ꝑſcrutari.
maxime dum ꝯſtiterit ſup vtroq̄ꝫ fidelis
⁊ prudēs. fidelis ne decipe velit. prudēs
ne decipi poſſit. q̄les ſūt āgeli ¶ Deputet
aūt aīa q̄libꝫ xp̄iana/magno dei dono/ſi
ſe ſenſerit affectaꝫ ad aliquē ſcōꝝ/nōiati
ad ꝓpriū āgelū reuerēter pie ⁊ hūiliter De
putet h̄ bn̄ficio tuo o dña angeloꝝ. Ma
gnificet tecū ſup iſta talis aīa dn̄m. pſal/
lat in ꝯſpectu āgeloꝝ dn̄o. miniſtret incē
ſum ꝺuote oratōis qꝺ offerāt ꝺo ſalutari
nr̄o. ¶ Preterea non timuerit inuidiā fa
cere aī a xp̄iana ceteris/ſi forte fuerit ad
vnū q̄ꝫ ad alterꝫ deuotior ſi fiducialior ad
quēpiā ſi frequētior ſit recurſus. Sūt re
pleti charitate. nō inuenit locū inuidia. n̄
q̄rit q̄ ſua ſunt. O ia deputant ꝯia Recur
ſus eſt ad. Stephanū. recurſus eſt ad pe
trꝫ Johānēꝫ. michaelē. gabrielē. raphaelē
vrielē/mariā. marthā cū ceteris. Cuā ei
in ꝯmune recipiūt orationē vni fuſaꝫ dū
mō par vtrinq̄ꝫ ꝺuotio. tuū optāt meritū
nō honorē a te ſuū. Quid ei ipis eſt in ce
lo q̄ glīa. q̄ laus. q̄ magnificētia eſt ab oī/
bus. q̄d volūt ſup terrā Argue tibi ſic O
aīa xp̄ina dū impellit te ſpūs ſupbie ſup
vanitatibꝫ trāſiturꝭ. Si gl'ificāda. ſiue ſi
magnificāda a dn̄o in eternitate qui ſp ⁊
vbiq̄ꝫ gl'iaꝫ meā dicet. Quid mihi de pū/
ctali ⁊ vmbratili gl'ia ſup terrā: Si vero
iuſto (qꝺ auertat dei pietas) iudicio dā/
nādus ſuꝫ tot⁹ honor impēſus ab hoībꝫ/
plus ad tormētuꝫ mihi cedet q̄ꝫ ſolaciuꝫ.
Plus inde blaſphemabit aīa mea dn̄m.
plus exiliet furens ſpūs in deū. q2 nō fu/
it ſalutare ſuū. plus exardeſcēt iuidi ꝺmo
nes aīaꝫ cruciare/q̄ plus in bonū ſenſerīt
honorari ¶ Agite qꝺ vr̄m eſt miniſteriū · X ·
ſcī āgeli ꝺi. Depoſitū vr̄m ſuare Poterit
oīpotēs dn̄s hoīes pſe cuſtodire q̄s poſ/
ſedit fecit ⁊ creauit. Sꝫ voluit ꝭm legē ſa
piētie ſue/q ̄ nos inferiores reduceremur
ad ipm ſupmuꝫ/ꝑ vos mediatorēs. Vo
luit oſtendere maieſtatem potentie ſue.
magnificentiam glorie ſue. quia tales hꝫ
virtutes ⁊ exercitus militantes ſibi. vnꝺ
nōiatᷣ dn̄s exercituū ⁊ virtutū Voluit cō
municare bonitatē ſil' cū virtute vobis ā
gelis ſuis. vt illā nedū recipientes in vo
bis ſꝫ in alios ꝯmunicare poſſetis. aude
bo dicere deberetꝭ. ¶ Si deus ita res ad
miniſtrat vt eas agere ꝓprios mot⁹ ſinat
imo iubeat ſcōm ordinē iuſticie ſue Vri
aūt ꝓprij motus āgelici ſpūs/ſunt cuſto/
dire viatores/magna nobis fiducia datᷣ
in veſtre charitatis auxilio. ſi domina. ſi
regina nr̄a. ſi mr̄. ſi ſoror nr̄a. gratum vo
bis erit ſēmp tales filios ⁊ fratres dirige
re. ꝓtegere ⁊ ſaluare. maxime q2 ſum⁹ fu/
turi ciues veſtri. Si tāto furore ſatagit
nos ſathanas ipellere ſeducere ⁊ ꝓtegere
tantus amor veſter conabitᷣ amplius per
impulſus bonos/nos ſaluare ¶ Debilis
eſt oratio nr̄a. paup. fragilis. balbutiens.
ceſpitās. ⁊ ceca ſi nō fulciatᷣ ⁊ illuminetᷣ a

vobis. ſi nō loquelā placentē ⁊ aptā/loco eius faceritis in neceſſitatib⁹ noſtris Si nō ipaȝ egenā ⁊ mendicā deduxeritis ho/ ſtiatim ꝑ vicos ciuitatis ſcē hieruſaleȝ. q̄ ſunt ordines vr̄i. q̄ ſunt ſcōꝝ ſcāruq̄ꝫ om niū chori varij. qui platee patētes oib⁹ ad miaȝ. Clamate nobiſcū ⁊ nobis. panem nr̄m q̄tidianū da nobis hodie. cū ceterꝭ petitionib⁹. cū modis petendi querendi ⁊ preſtādi ꝑ vniuerſe ſcripture cōtextuȝ. precipue euāgelicū. nob̄ in exēplū datū. Sȝ ⁊ fratres habem⁹ in purgatorio car ceratos ſub manu iuſtitie. futuri protin⁹ ſunt ꝯſortes vr̄i. imo ſunt iā ꝑ grām ꝯfir matā. Uiſitet eos pietas vr̄a. ꝯſuletur ſe dulitas vr̄a. ſalutate ſingulos vice nr̄a. Suggerite vt memores noſtri ſint dum bn̄ ſibi fuerit Inſinuate q̄uo nos memo res ipoꝝ ſum⁹. q̄tinus inde ꝯſolatōeȝ ac cipiāt. Sūt nob̄ viatorib⁹ aduerſantes mūdus. caro. demonia. Uos potētiores excubie/ſtate ꝓ nob̄ in acie. Sūt incom/ moda nobis plurima rōne corporis: nūc ab elementꝭ ꝑ intēperiē. nūc a celeſtib⁹ in/ fluentijs ꝓpter materialē ad influx⁹ ſuos ſuſtinēdos vite indiſpoſitionē. Fas ha/ betis in meli⁹ naturalia etiā incōmoda ver/ tere. ſi naturalia poſſunt demones bona frequēter in deterrius/quātū diuina proui dētia ⁊ quātū vr̄a cuſtodia ꝑmitꝫ imuta re. Seuiūt aūt ꝑfidi ⁊ homicide/ſi ⁊ duȝ ꝑmittiꝫ eis. ſeuiūt tūc toto malignitatis ardore. q̄ ſi nō aſtiteritꝭ adiutores iopor/ tunitatib⁹ in tribulatōe quis ſubſiſtet?

¶ Tradiderūt gentiles nos hr̄e ab hora cō ceptōis quēlibet vnū ſuū geniū/ qui cum moriente deficiebat Stulti dicebāt geni um eſſe deū. qui ⁊ fata fortunāq̄ꝫ deos fa ciebāt. Prudētiores/geniū ad inclinatio nes nob̄ corporaliter impſſas a celeſtib⁹/ referebāt. Cū aūt hmōi inclinatōes/nob̄ corporaliter quedꝫ m ⁊ commode ſint/du plex genius erit nobis. bon⁹ ⁊ malus. Aſ ſumūt ꝑfidi demones ad nr̄aȝ vtrūq̄ꝫ per niciem Ur̄m ſ͠o eſt angelice virtutes ꝓn cipat⁹ ⁊ ptātes/ex aduerſo pro ſalute nr̄a/ a dextris ⁊ a ſiniſtris/oīa in bonū dedu cere. ſi pij. ſi deuoti. ſi ſeduli q̄ſiuerim⁹ opē vr̄aȝ. quā q̄rere ꝓmonetꝭ ſepe. ꝓueniētes i nos bn̄dictōib⁹ dl'cedis Dormiebat petr⁹ nō orabat aliquē ex angelis. factū eſt tñ il lud qd ſ tractauim⁹ i exēplū nr̄m ⁊ āgeli/ cū pconiū Angel⁹ aſtat fulget pulſat ſur gere clamat. Soluit ⁊ educit libertatiq̄ꝫ relinquit ¶ Sȝ ecce dū meditatio nr̄a ꝓ tēdiꝫ in lōgi⁹ frater aſtat pulſans ad oſtio luȝ ſolitudis nr̄e/q̄ſitur⁹ (arbitror) venit ſuꝑ plurimis q̄ de cantico nr̄o tractanda ſupſunt. ꝓcipue ſuꝑ eo qd ſeq̄ꝫ Eſuriētes ipleuit bōis ⁊ diuites dimiſit ianes. Nō me fallit eſtimatio. Sumit ab hoc verſu ꝓncipiū colloquēdi. Et nos parebim⁹ in q̄rēti. Locet⁹ ē cētilogiū de ipulſib⁹. ꝯſede bim⁹. ſit i medio nr̄i ihs xps dn̄s noſter.

¶ Sequiꝫ tractatus nonus de euchariſtia dragmatic⁹. ſuꝑ illud Eſurientes impleuit bonis ꝑ q̄nq̄ꝫ parti tiones. ¶ Prima partitio procedit ꝑ dia logum per notulas centum.

Eſurientes impleuit bonis. ¶ y.
Diſcipulus. Si ita res ſe ha/ bet/eſuriā obſecro q̄tinus im pleat me dn̄s bonis. diues nō fiā q̄ſo. ne dimittar inanis Eſurio nihil ominus i hoc cātico noſſe q̄d ꝯtēplabaꝫ gl'ia marie ſuꝑ hac eſurie ¶ Mgr̄. Legis de diuina ſapiētia dictū/ex ꝑſona ſua. Qui edunt me adhuc eſurient. et qui bibūt me adhuc ſitient. Eſt igitur eſuries et ſitis aliqua/n̄ corporalis quam expiūꝫ ⁊ bru ta. Sȝ ſpūalis. que eſt fames non panis materialis. ſȝ audiendi verbū dei. qd ē ſa piētia dei patris ꝓcedēs ex ore ei⁹ i q̄ viuit interior hō nr̄ ¶ Diſcipl's. Uide ne diſſo na ſibi ſit hec expoſitio. Etenī ſi edētes ⁊ bibentes ſapiētiā/adhuc eſuriēt ⁊ ſitiēt/ q̄mō dicūꝫ hic repleri bonis? Sitis q̄ȝ ⁊ fames/dicunt vacuitatis indigentiā. nō plenitudinē ſacietatꝭ. Nōne ſapiētie fons ⁊ fluuius eſt iſta ſalutaris aqua/quā qui biberint nō ſitiēt in eternū? Nō aūt cohe rere videnꝫ. ſitiet adhuc ⁊ nō ſitiet in eter nū ¶ Mgr̄ Erras. neſciēs diuerſimode dici ſacietatē ſitim ⁊ eſuriē ſapientie ceu ⁊ iuſtitie ¶ Diſcipl's. Nō poterit hoc apti us fieri q̄ꝫ ꝑ deſcriptionē reſolutōeȝq̄ꝫ ter minoꝝ/iuxta morē tuū. Dic igiꝫ quid ſit eſuries. quid ſacietas ſapientie. Et quid oppoſita ſacietas diuitum. quid ſit inani tas eorūdē ꝯſequēter apparebit. ¶ Mgr̄ Eſuries i gn̄e dſcribiꝫ. q̄ ē amor vel appe titus rei vt ꝯueniētꝭ ⁊ abſentꝭ. Etſi amor ſequitur apprehenſionē intellectualē ſeu rationalē de qua ad propoſitū/tūc addē/ dum eſt in deſcriptione tanq̄ꝫ pro differē